

PAMARCH, s.r.o.

Štefánikova trieda 4/7, 949 01 Nitra

TRNAVA – DIVADLO JÁNA PALÁRIKA

(č. ÚZPF.: 1066/0, 1061/0)

ARCHITEKTONICKO-HISTORICKÝ VÝSKUM



Ing. arch. Peter Hudák, PhD.

december 2016 – október 2017

Obsah:

a/ Základné údaje o kultúrnej pamiatke	2
b/ Údaje o zadaní, metóde a spracovaní a organizácii pamiatkového výskumu	4
c/ Popis kultúrnej pamiatky vrátane jej stavebno-technického stavu	5
d/ Inventarizačný súpis hodnotných detailov a prvkov	12
e/ Inventarizačný súpis sond a nálezov s ich odôvodnením a vyhodnotením	48
f - g/ Vyhodnotenie výskumu a analýza vývoja kultúrnej pamiatky	66
h/ Charakteristika pamiatkových hodnôt kultúrnej pamiatky.....	98
i/ Návrh ochrany, obnovy a prezentácie kultúrnej pamiatky	102
j/ Požiadavky na vykonanie prípadných ďalších špecializovaných výskumov s určením rozsahu a s odôvodnením	106
k/ Fotografická a grafická dokumentácia	106
l/ Údaje o podkladoch a použitej literatúre	136
m/ iné súčasti	138
n/ stanovisko Pamiatkového úradu SR k výsledkom výskumu	138

a / Základné údaje o kultúrnej pamiatke :

Divadlo:

- | | |
|----------------------------------|--|
| 1. Obec : | Trnava |
| 2. Miestna časť : | Trnava |
| 3. Okres: | Trnava |
| 4. Kraj: | Trnavský kraj |
| 5. Unifikovaný názov NKP: | DIVADLO |
| 6. č. v ÚZPF NKP: | 1066/0 |
| 7. Adresa: | Trojičné nám. |
| 8. Zaužívaný názov NKP : | Divadlo Jána Palárika |
| 9. Unifikovaný názov PO : | DIVADLO |
| 10. Bližšie určenie : | |
| 11. Index PO: | 1 |
| 12. Adresa PO : | Trojičné nám. |
| 13. Sloh : | empír |
| 14. Datovanie : | 1831 |
| 15. Parcelné číslo: | 760 |
| 15. Vlastník: | Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava |

Meštiansky dom:

- | | |
|----------------------------------|--|
| 1. Obec : | Trnava |
| 2. Miestna časť : | Trnava |
| 3. Okres: | Trnava |
| 4. Kraj: | Trnavský kraj |
| 5. Unifikovaný názov NKP: | DOM MEŠTIANSKY |
| 6. č. v ÚZPF NKP: | 1061/0 |
| 7. Adresa: | Divadelná ul. |
| 8. Zaužívaný názov NKP : | meštiansky dom |
| 9. Unifikovaný názov PO : | DOM MEŠTIANSKY |
| 10. Bližšie určenie : | radový |
| 11. Index PO: | 1 |
| 12. Adresa PO : | Divadelná ul. |
| 13. Sloh : | renesancia |
| 14. Datovanie : | |
| 15. Parcelné číslo: | 760 |
| 15. Vlastník: | Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava |

b / Údaje o zadaní, metóde, spracovaní a organizácii výskumu

1. Meno a adresa realizátora výskumu:

Ing. arch. Peter Hudák, PhD.

Jaskyňová 12, 949 01 Nitra

2. Meno (názov) a adresa objednávateľa výskumu, dátum zadania a termín plnenia úlohy s jej presným pomenovaním:

Divadlo Jána Palárika v Trnave so sídlom: Trojičné nám. č. 2, Trnava, zadanie AH výskumu - november 2016, dodanie AH výskumu – november 2017, názov úlohy: Realizácia architektonicko-historického výskumu objektov divadla na Trojičnom nám. č. 2 a Divadelnej ul. č. 3 v Trnave (NKP – Divadlo, č. ÚZPF 1066/0 a NKP – Dom meštiansky, č. ÚZPF 1061/0) v mestskej pamiatkovej rezervácii Trnava, v katastrálnom území Trnava, stanoveného Krajským pamiatkovým úradom Trnava zo dňa 27. 05. 2004 č. k. : TT-04/778/2772.

3. Meno (názov) adresa vlastníka NhNKP (PO):

Vlastníkom oboch nehnuteľností je : Divadlo Jána Palárika v Trnave (Trojičné nám. č. 2, Trnava).

4. Rozsah, charakter a cieľ výskumu :

AH výskum bol stanovený v zmysle rozhodnutia KPÚ Trnava č.k.: TT-04/778/2772 zo dňa 27. 05. 2004 . V 1. podmienke uvedeného rozhodnutia sa stanovuje spracovanie:

- spracovanie reštaurátorského výskumu na hlavnej východnej fasáde divadla za účelom zistenia primárnej farebnosti (ktorý je samostatnou časťou – spracovateľ Mgr. F. Šmigrovský)
- spracovanie AH výskum severnej fasády divadla vo východnom úseku po hmotu povraziska spojený s archívno-historickým výskumom za účelom zistenia staršej výzdoby divadla
- na meštianskom dome, ktorý tvorí súčasť komplexu divadla a nachádza sa na Divadelnej ul. č. 3. sa stanovuje vykonanie AH výskumu zameraného na zistenie stavebného vývoja objektu a prítomnosti staršej výzdoby na čelnej fasáde, umelecko-historického výskumu a reštaurátorského prieskumu na reliéfoch a nástenných maľbách nachádzajúci sa na dvorových fasádach

V dôsledku spresnenia rozsahu na kontrolnom dni (zápisnica zo dňa 9.12. 2016 vid'. príloha) boli predmetom AH výskumu východná a severná fasáda komplexu divadla a výskum sa netýkal dvorových fasád ani interiérov objektu na Divadelnej ul. č. 3.

AH výskum bol so zreteľom na vyššie stanovené zameraný na vybranú časť komplexu divadla, ku ktorému patrí aj meštiansky dom na Divadelnej ul. č. 3. Rozsah výskumu teda zahŕňa východnú a severnú fasádu divadla a severnú fasádu objektu tvoriaceho vybavenie

divadla, ktorý je na Divadelnej ulici č. 3. V AH výskume ostatných stanovených častí (dvorových fasád divadla, dvorových fasád a hmoty objektu na Divadelnej ulici č. 3) sa v prípade záujmu investora a s postupom aktivít smerujúcich k postupnej obnove bude pokračovať v ďalšej etape.

5. Predmet a zameranie výskumu: Predmetom výskumu bola ťažiskovo severná fasáda komplexu divadla aj s fasádou objektu vybavenia divadla na Divadelnej ul. č. 3 a okrajovo hlavná východná fasáda, ktorá bola skúmaná v spolupráci s Mgr. Františkom Šmigrovským a výsledky jej výskumu sú súčasťou reštaurátorského výskumu. Výskum sa popri zistení stavebno-historického vývoja zamerával aj na získanie maxima informácií o podobe objektu a jeho súčastí v jednotlivých stavebných etapách opierajúci sa o archívny materiál a dostupnú literatúru.

6. Metóda výskumu: Architektonicko-historický výskum bol realizovaný kombinovanou obhliadkovou a sondážnou metódou. Na zistenie primárneho výrazu architektúry a architektonickej výzdoby objektu boli realizované deštruktívnou metódou plošné aj pásové sondy. Pre stanovenie vývoja povrchových úprav boli realizované plošné sondy. Pre zistenie primárneho výrazu okien, dverí bolo realizované minimum sond, zväčša postačovali nálezové situácie na jednotlivých položkách.

7. Spracovanie a organizácia výskumu: Objekt divadla bol kompletne prístupný. Výskum bol realizovaný v priebehu november 2016 – apríl 2017. Sondážna časť a väčšina fotografickej dokumentácie bola realizovaná v priebehu november 2016 a január 2017. Spracovanie dokumentácie v zmysle vyhlášky MK SR č. 49/2002 bolo priebežné s prácami v teréne a prebiehalo priebežne v mesiacoch december 2016 – september 2017. Zameranie objektu bolo realizované fi. PAMARCH, s.r.o. a realizovali ho Ing. Lukáš Štrba, PhD. a Ing. Martin Pikalík, PhD. Súbežne realizoval reštaurátorský výskum na fasádach divadla aj Mgr. František Šmigrovský. (Odovzdanie výskumnej dokumentácie sa realizuje s časovým posunom v súlade s dohodou o zadaní a dodaní dokumentácie).

c / Popis kultúrnej pamiatky vrátane jej stavebno-technického stavu

1. Situovanie: NKP Divadlo Jána Palárika v Trnave sa nachádza v centre mestskej pamiatkovej rezervácie Trnava na Trojičnom námestí. Na severnej strane je komplex divadla ohraničený Divadelnou ulicou. Na východnej strane je komplex divadla ohraničený Trojičným námestím. Jeho južná a západná časť je ohraničená ďalšou zástavbou mestského bloku, ktorá je fasádami orientovaná do ulice Radlinského a komplexom objektov Spolku sv. Vojtecha, ktorý ohraničuje uvedený blok na západnej strane. Hlavný vstup do divadla a aj vjazd do jeho dvora sú na východnej strane z Trojičného námestia. Ďalší vstup do komplexu divadla je na severnej fasáde objektu vybavenia divadla na Divadelnej ulici č. 3. Komplex divadla pozostáva z hlavnej štvorkrídlovej budovy zoskupenej okolo nádvorja v jeho východnej časti (ÚZPF č.: 1066/0) a objektu vybavenia, ktorý je dvojpodlažným objektom s charakterom meštianskeho domu (ÚZPF č.: 1061/0) a nachádza sa pri hlavnej hmote divadla v západnej časti komplexu divadla.
2. Typologický druh: Komplex divadla je z hľadiska typologického druhu súborom divadelných objektov, kde sa vo východnej časti nachádza administratíva a viacúčelový priestor „Zrkadlovej sály“, v severnej časti divadelná sála s povraziskom, ktoré je hmotovo napojené na skúšobne a zázemie povraziska v jeho južnej časti. V západnej časti komplexu divadla sa nachádzajú šatne, príručné sklady kulís, menšia dielňa a ostatné vybavenie. Divadlo plní okrem svojej hlavnej úlohy (prípravy a produkcie divadelných predstavení) aj funkciu spoločensko-reprezentačnú, ktorá na úrovni

Trnavského samosprávneho kraja a mesta Trnava umožňuje aj konanie spoločenských podujatí súvisiacich s ich reprezentáciou.

3. Slohové zaradenie: Súčasti komplexu divadla v Trnave sa vyvíjali už od stredoveku. Jeho dominantná časť – hlavná budova sa do súčasného objemového výrazu vyvinula z klasicistickej budovy hostinca s divadelnou sálou, ktorá vznikla prestavbou v roku 1831. Radikálna prestavba v štýle socialistického realizmu datovaná medzi rokmi 1948 – 1960 výrazne hmotovo doplnila túto hlavnú časť budovy o nové povrazisko a dvorové krídlo. V hlavnej hmote divadla je dominantný objemový výraz objektu z klasicistickej prestavby s úpravou hlavnej fasády v roku 1907 v secesnom štýle s prvkami eklekticismu a veľkým podielom dostavby a úprav v štýle socialistického realizmu. Západná časť komplexu divadla, ktorú tvorí dvojpodlažný objekt mala samostatný vývoj už od stredoveku a v jeho hmote dominuje renesančný charakter objektu aj keď už so slohovo indiferentnou severnou fasádou, ktorá je tiež z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960.

4. Pôdorys, podlažnosť, dispozícia, priestorová skladba:

Objekt pozostáva z dvoch častí. Hlavná budova divadla tvorí zoskupenie štyroch krídiel okolo dvora. Hlavné, východné krídlo má tri nadzemné podlažia a jedno podzemné podlažie. Z dvorovej strany sa k nemu radí objem schodiskového rizalitu, ktorý v severovýchodnom kúte dvora dotvára ešte hmota hygienického vybavenia. Južné administratívne krídlo je dvojpodlažné. Severné krídlo má tri nadzemné podlažia a nachádza sa v ňom divadelná sála. Severné krídlo má jedno podzemné podlažie. V severozápadnej časti sa k nemu radí ešte povrazisko, ktoré hmotovo prevyšuje okolitú zástavbu. Povrazisko má nadzemné podlažia v celom nadzemnom objeme a jedno podzemné podlažie. Južne sa naň napája západné dvorové krídlo. Toto dvorové krídlo má tri nadzemné podlažia a jedno podzemné podlažie. Západná časť komplexu pozostáva z trojkrídlového objektu vybavenia divadla s vnútorným dvorom, ktoré má dve nadzemné podlažia a jedno podzemné podlažie. Krídla sú na východnej, západnej a severnej strane dvora a na južnej strane dvor susedí s dvorom meštianskeho dvoru, od ktorého ho oddeľuje murovaný plot. Dispozícia celého komplexu je komplikovaná. Východná hlavná časť je komunikačne naviazaná na dvor, do ktorého sa vstupuje z prejazdu v hlavnej východnej fasáde divadla. Do východného krídla je v severnej časti východnej fasády aj hlavný vstup s trojicou dverí v časti rizalitu. Vstup do dvora s prejazdom je na severnej aj južnej strane prepojený so vstupmi do chodieb východného krídla. Východné krídlo je členené na dvojtrakt s chodbou orientovanou do dvora, ktoré na severnej strane končí až v závere krídla. Z chodby v južnej časti sa vstupuje do južného krídla, s radom miestností radených za sebou (konštrukčný aj dispozičný jednotrakt). V severnej časti chodby sa vstupuje do schodiskového rizalitu, ktorý spája všetky podlažia. V trakte orientovanom do Trojičného námestia sa nachádza foyer a jeho vybavenie, kam sa dá vstúpiť aj trojicou dverí z Trojičného námestia. Schodisko spája všetky podlažia východného krídla. Chodba sa v rovnakej polohe nachádza aj na 2. N.P.. V trakte orientovanom do námestia sa nachádza rad kancelárií a v severnej časti zrkadlová sála s menším priestorom jej zázemia. Samotná sála presahuje aj do 3. N.P.. V južnej časti chodby sa prechádza do južného krídla s radom kancelárií končiacim pracovňou riaditeľa. (Aj v úrovni 2. N.P. má južné krídlo iba jeden trakt). 3. N.P. východného krídla má podobnú dispozíciu ako 2. N.P. len zrkadlová sála v severnej časti presahuje z 2. N.P.. Južné krídlo má v úrovni 3. N.P. už iba podkrovie. Severné krídlo zaberá divadelná sála, ktorá prestupuje všetky nadzemné podlažia. Do jej severovýchodného a juhozápadného kúta je zakomponované vretenové točité schodisko, ktoré spája všetky podlažia od suterénu až po podkrovie. Suterén tvorí sústava priestorov pod hľadiskom. Schodiská umožňujú aj vstup do suterénnych priestorov nachádzajúcich sa pod východným krídlom. Sála má pôdorys v tvare podkovy s troma podlažiami balkónov s lôžami. Na západnej strane sály je javisko s portálom, ktoré prepája interiér povraziska. Na južnej aj severnej strane sály sa v úrovni 1. N.P. nachádzajú únikové východy. V severozápadnej časti dvora sa ešte nachádza ďalší rizalit tvoriaci zázemie pre sálu a cvičebne. Priestor javiska je v hornej časti otvorený do povraziska, kde sa nachádzajú rampy a kde bývajú zavesené prospekty. V strede javiska sa nachádza točňa, ktorá má v suteréne svoj obslužný priestor. Na južnej strane sa cez javisko vstupuje do dvorového krídla, kde sa nachádzajú cvičebne, príručný sklad kulís a ďalšie technické vybavenie. Toto krídlo má aj suterén. Cez javisko sa v úrovni 1. N.P.

vstupuje aj do západnej časti komplexu divadla. Tu sa nachádza objekt, ktorého dispozícia je organizovaná okolo chodbového traktu v severnom krídle, ktoré má dva trakty. Suterén sa nachádza len pod severným krídlom a tvorí ho rad miestností prístupných schodiskom vedúcim z chodby na 1.N.P.. Objekt je na úrovni 1. N.P. prístupný aj samostatným vstupom zo severnej fasády, z Divadelnej ulice. V severnom trakte severného krídla sa nachádza rad miestností tvoriacich zázemie divadla s príručným skladosť kulís, práčovňou a skladmi. Južne od chodby je do severozápadnej časti dvora vložená hmota provizórneho skladu kulís vytvorená z drevenej montovanej konštrukcie, ktorou sa dá vstúpiť aj na dvor. Približne v strednej časti sa chodba rozširuje a je tu vložené jednoramenné schodisko, ktoré vedie na 2. N.P.. Tu je dispozícia organizovaná obdobne. Po obvode dvora sa nachádza chodba, do ktorej ústia vstupy z miestností nachádzajúcich sa v severnom trakte a aj vo východnom a západnom krídle. Z menšieho skladového priestoru prístupného na východnej strane chodby sa vystupuje rebríkom do priestoru podkrovia. S ohľadom na zameranie predmetného AH výskumu, ktorý sa mal sústrediť na východnú a severnú fasádu komplexu divadla bude podrobnejšia špecifikácia dispozície a priestorovej skladby uvedená v II. etape AH výskumu, ktorá sa bude venovať už aj interiérom.

5. Charakteristika vertikálnych a horizontálnych konštrukcií: Jednotlivé súčasti objektu sú prevažne vybudované tradičnou murovanou technológiou. Vertikálne konštrukcie komplexu divadla sú vybudované z tehlového muriva spájaného vápenným a vápenno-cementovým spojivom s výnimkou hmoty povraziska a dvorového krídla, kde je využitý kombinovaný nosný systém so železobetónovými stĺpmi a nosnými múrmi vybudovanými z tehlového muriva spájaného vápenno-cementovým spojivom. Horizontálne konštrukcie tvoria vo východnom krídle, južnom krídle a západnej časti komplexu divadla zväčša trámové stropy s rákosovým podbíjaním, ktoré sú omietnuté vápennou omietkou. V suterénoch východného krídla a západnej časti objektu, a na prvom podlaží východného a južného krídla východnej časti budovy ako aj niekoľkých priestoroch v západnej časti objektu sú zväčša valené klenby v niektorých priestoroch ešte doplnené kužeľovými výsečami. Klenby sú vytvorené z tehlového muriva s vápenným spojivom. V severnom krídle so sálou a povraziskom a dvorom krídla sú železobetónové stropy s obnaženými prievlakmi. V sále v severnom krídle je železobetónový strop s doskovým podbíjaním a štukovou omietkou na rákosovom podklade. K horizontálnym konštrukciám patria aj podlahy. V celom objekte sú podlahy vytvorené z betónovej mazaniny. Podľa funkčných požiadaviek v jednotlivých priestoroch sú tu krytiny z lešteného mramoru, linolea, koberca. V podkroviach objektu nad južným a východným krídlom východnej časti objektu a v podkroví západnej časti objektu je podlaha z tehlových tvaroviek. Podrobnejšia špecifikácia vertikálnych a horizontálnych konštrukcií bude uvedená v II. etape AH výskumu, ktorá sa bude venovať už aj interiérom.
6. Fasády: Predmetom AH výskumu boli okrajovo východná fasáda komplexu divadla a ťažiskovo severná fasáda orientovaná do Divadelnej ulice. Východná fasáda je trojpodlažná a v úrovni parteru je členená na desať osí otvorov. V úrovni druhého a tretieho N.P. je členená na jedenásť osí otvorov. Parter je členený kamenným obkladom (pol.č.:202) na dolnú časť s vyšším profilovaným soklom. Nad ním je parter členený kvádrovaním pripomínajúcim pásový rustiku, ktorú dokladajú dobové fotografie z obdobia po roku 1907. V prvých dvoch osiach (počítané od juhovýchodného rohu budovy) sú dve okná s ukončením v tvare polkruhu. Okná sú trojkrídlové, dvojité s otváraním do interiéru a sú z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960. Sú konštrukciou členené v tvare písmena „T“. V tretej osi sa nachádza dvojkrídlová brána s otvorom ukončeným v tvare stlačeného oblúka. Brána má kazetové členenie a z obdobia prestavby datovanej medzi rokmi 1948 – 1960. Vo štvrtej osi je okno ukončené záklenkom v tvare stlačeného oblúka s vitrážou (pol.č.: 501) a členením konštrukcie na deväť polí (v troch radoch nad sebou). Vedľa (v piatej osi) je podobné okno s vitrážou (pol.č.: 502). V šiestej osi sa nachádza okno s ukončením v tvare polkruhu s vitrážou (pol.č.: 503), ktorej konštrukcia je členená na šesť polí na stredový dvojkriž (v troch radoch nad sebou). V siedmej až deviatej osi sa nachádza trojica dvojkrídlových dverí s presklením a dekoratívnou mrežou (pol.č.: 409), ktoré tvoria hlavný vstup do divadla. Nad dverami v ôsmej osi sa nachádza balkón nesený štvoricou hranolovitých kamenných konzol s balustrádou (pol.č.: 201). V desiatej osi sa nachádza

okno s ukončením v tvare polkruhu s vitrážou (pol.č.: 504), ktorej konštrukcia je členená na šesť polí na stredový dvojkríž (v troch radoch nad sebou). Na parter nadväzuje v úrovni druhého a tretieho N.P. dekoratívna štuková fasáda (pol.č.: 101). V jej dolnej časti (v úrovni 2.N.P.) vystupuje nad kamennou kordónovou rímsou v celej dĺžke profilovaná parapetná rímsa. Na ňu dosadajú parapety všetkých jedenástich okenných otvorov (prerušená je iba v deviatej osi/od JV rohu budovy/, kde sa nachádzajú dvere na balkón). Okná v prvej až siedmej osi sú dvojité, trojkrídlové s konštrukciou členenou v tvare písmena „T“ (pol.č.: 404). Väčšina okien v úrovni 2. N.P. (od prvej osi až po siedmu a v deviatej osi je rámovaná profilovanou šambránou, na ktorú dosadá sadrová suprafenestra. Suprafenestra je v stredovej časti bohato zdobená motívom rollwerku, ktorý dopĺňajú girlandy. Suprafenestru ukončuje z hora bohato profilovaná prelamovaná rímsa. Okná v úrovni 3. N.P. v tejto časti fasády sú taktiež dvojité, trojkrídlové s členením konštrukcie v tvare písmena „T“ (pol.č.: 405). Okná (v prvej až siedmej a deviatej osi) zdobí v dolnej časti vystupujúce pole parapetu ukončené z hora profilovanou parapetnou rímsou. Z hora tieto okná ukončuje suprafenestra rámovaná profilovanou lištou, ktorej v strede dominuje vystupujúci klenák. Suprafenestru ukončuje z hora prelamovaná a bohato profilovaná rímsa, ktorá medzi oknami pokračuje ako dolná rímsa architrávu. Z hora ukončuje fasádu výrazná profilovaná korunná rímsa, na ktorú z hora nadväzuje nástavec tvoriaci súčasť nástrešného okapu. Vertikálne dopĺňajú členenie fasády pravouhlé polia s vykrajovaním na okrajoch, ktoré sú lemované profilovanou páskou a hladkým lemom, ktorý rámuje vnútorné polia so štruktúrovanou omietkou. Ostatných päť okenných osí pri severovýchodnom rohu budovy sa nachádza na ploche fasády, kde vystupuje do popredia trojosí rizalit. Na rizalite sa v úrovni 2.N.P. nachádzajú zdvojené okná. V strede (v deviatej osi) sú dvojkrídlové balkónové dvere (pol.č.:401). Po stranách sú dve okná s bohatším vnútorným členením (pol.č.: 402). Nad touto trojicou okien sú zdvojené okná v tvare elipsy (pol.č.: 403), ktoré majú vnútorné členenie pripomínajúce mušľu. Stredné plochy po stranách rizalitu zdobia lizény v hornej časti doplnené sadrovými reliéfmi s motívom kruhových kartuší, z ktorých sa vinú rozviate pásy. Nad touto rozšírenou plochou je nadstavaná atika ukončená z hora profilovanou rímsou. Stredový trojosí rizalit vystupuje pred plochu fasády. Okná na rizalite sú lemované profilovanou lištou vo vrchole s vystupujúcim klenákom, ktorý po stranách dopĺňa reliéfnu výzdoba. Rizalit po stranách a medzi oknami vertikálne členia lizény s vystupujúcim vykrajovaným poľom, ktoré vo vrchole ukončujú sadrové maskaróny. Na lizény dosadá prevýšený vlys s vystupujúcim poľom s nápisom: „Ist hanC aeDeM ThaLle posVlt senatVs aC popVLVs TlrnaVlensls“ – Tento stánok Tálie postavil magistrát a obyvateľstvo Trnavy. (Rok vzniku 1831 udáva súčet veľkých písmen v hodnote rímskych číslic). Vlys z hora ukončuje bohato profilovaná rímsa doplnená konzolami. Na ňu dosadá štít ukončený v hornej časti segmentom. Štít lemuje profilovaná rímsa, ktorú dopĺňajú konzoly. Pole štítu zdobí monumentálny reliéf znázorňujúci lýru obklopenú ratolestami vavrínov. Primárne sa na vrchole štítu nachádzala ešte aj váza, ktorá bola pri premaľovaní fasády pred rokom 2003 demontovaná. Severná fasáda hlavnej hmoty divadla je členená na tri časti. Pri severovýchodnom rohu sa nachádza plytký rizalit s dvoma osami otvorov, v strednej časti je to plocha fasády s pilastrami a záver tvorí prevýšená časť fasády povraziska. Plocha plytkého rizalitu pri severovýchodnom rohu budovy je členená dvoma osami otvorov. Fasáda tu má tri podlažia a v polohe parteru pokračuje kamenný obklad z východnej fasády (pol.č.: 202). V úrovni parteru sú dve novodobé pravouhlé okná s kovovými okenicami pripomínajúce žalúzie. Pod nimi sa v úrovni chodníka nachádzajú dva pravouhlé vetráky. V úrovni 2. N.P. sa nachádzajú zaslepené pravouhlé okná, ktoré sú rámované štukovou šambránou s profilovanou rímsou v suprafenestre aj parapete (pol.č.:105). Nad nimi v úrovni 3. N.P. sú taktiež dve zaslepené pravouhlé okná lemované štukovou šambránou s profilovanou parapetnou rímsou (pol.č.:106). Tento a aj susedný úsek fasády ukončuje zhora profilovaná rímsa (pol. č.: 102). Susedný úsek nemá pravidelné členenie. Bližšie k už opísanému rizalitu sa nachádza jedna okenná os s dvoma novodobými pravouhlými oknami v úrovni 2. a 3. N.P.. Približne v strede sa nachádzajú novodobé, pravouhlé, kazetové dvere, ktoré slúžia ako únikový východ z divadelnej sály. Po oboch stranách dverí sú pilastre s rímsovými hlavicami (pol.č.: 104). Západne od nich je ešte jeden pilaster s rímsovou hlavice (pol.č.: 104). Na pilastre dosadá hladký architráv. Zdola ukončuje opísaný úsek fasády sokel

s kamenným obkladom členeným na kvádrovanie. V úrovni medzi 1. a 2. N.P. prechádza plytká profilovaná kordónová rímsa. Z hora ukončuje fasádu profilovaná korunná rímsa (pol.č.: 102). Fasáda povraziska je pomerne strohá a výrazne prevýšená nad okolitú zástavbu. V dolnej časti ju člení vystupujúci sokel z rovnej omietanej plochy. Nad ním v úrovni parteru pokračuje plytká pásová rustika taktiež v omietke ukončená z hora plytkou kordónovou rímsou. Pri západnom okraji povraziska sa nachádzajú pravouhlé, dvojkrídlové kazetové dvere. Plocha fasády povraziska nad parterom je hladká. V hornej časti sa nachádza pomerne nízke podlažie, ktorého plocha je členená vertikálnym pamelovaním. V stredovej časti tohto horného podlažia fasády sa nachádza šesť menších pravouhlých okien, ktoré slúžia na odvetranie povraziska. Fasádu povraziska z hora ukončuje výrazná profilovaná rímsa, nad ktorou je ešte plytká atika. Na hlavnú budovu divadla nadväzuje v západnej časti dvojpodlažný objekt vybavenia divadla. Jeho uličná fasáda je pomerne strohá. Je členená na sedem osí otvorov. V prvej, štvrtej až siedmej sa nachádzajú pravouhlé dvojité okná. V úrovni 1. N.P. sú okná s členením v tvare písmena „T“ a predsadenými novodobými mrežami s vertikálnym členením. V úrovni 2. N.P. sa tu nachádzajú štvorkrídlové okná s členením na pevný kríž (pol.č.: 406), ktoré majú z exteriéru novodobé rámy aj s krídlami a z interiéru majú zachované staršie okná. V druhej osi (počítané od fasády povraziska) sa v úrovni 2. N.P. nachádza arkier na dvoch profilovaných kamenných konzolách (pol.č.:203). Na hlavnej fasáde arkiera je šesťkrídlové okno, ktoré má z exteriéru novodobé rámy aj s krídlami a z interiéru majú zachované staršie okno (pol.č.: 407). Na bočných krátkych fasádach arkiera sú dve úzke okná, ktoré majú z exteriéru taktiež novodobé rámy aj s krídlami a z interiéru majú zachované staršie okno (pol.č.: 408 A a B). Pod arkierom sa nachádza malé novodobé pravouhlé okno a pod ním pravouhlý otvor s vetracou mrežou. V tretej osi sa nachádza vstup do tejto časti objektu. Vstup je v pravouhlom otvore s novodobými dvojkrídlovými dverami. Nad vstupom je štvorkrídlové okno s členením na pevný kríž, ktoré má taktiež exteriérovú časť novodobú a interiérovú tvorí staršie okno (pol.č.:406). Túto fasádu z hora ukončuje profilovaná rímsa (pol.č.:103). Krátky úsek fasády so štítom sa nachádza na západnej strane. Táto fasáda je hladká a iba v dolnej časti sa tu nachádza novodobé pravouhlé okno s konštrukciou v tvare písmena „T“ a predsadenou mrežou.

7. Charakteristika tvaru striech (s krytinou): Komplex divadla má tvarovo zložené zastrešenie. Na východnom a vo východnej časti severného krídla je masívna sedlovalbová strecha. Rizalit vo dvore pri severovýchodnom kúte dvora je zastrešený valbovou strechou a južné krídlo je zastrešené pultovou strechou. Uvedené časti majú strešnú krytinu z pálenej krytiny - vzor bobrovka. Klampiarske detaily sú na týchto strechách novodobé. Na úseku nad východnou fasádou je nadrímsový žľab. Ostatné žľaby sú tu tradičné (podrímsové). Hmota povraziska a vnútorné dvorové krídlo majú strechy s plytkým sklonom a nízkou atikou. Obe tieto hmoty sú vyspádované na východnú a západnú stranu odkiaľ zvädzajú vodu podrímsové žľaby. Objekt vybavenia divadla v jeho západnej časti má nad severným krídlom sedlovú strechu a na oboch dvorových krídlach pultové strechy. Krytinu tu tvorí pálená krytina – vzor bobrovka. Žľaby sú tu tradičné podrímsové. Krový a konštrukcie striech budú predmetom II. etapy AH výskumu, ktorá sa bude venovať aj interiérom.
8. Architektonické články: K najvýznamnejším súčasťam architektonického členenia komplexu divadla v skúmanej časti patrí štuková výzdoba hlavnej, východnej fasády (pol.č.: 101). Tá prezentuje secesný štýlový výraz ovplyvnený tradíciou eklekticismu. Na východnej fasáde patrí k hodnotným aj kamenný balkón (pol.č.: 201), vytvorený ako súčasť fasády pri jej prestavbe v roku 1907. Architektonickú koncepciu fasády dotvára aj vnútorné členenie okien na rizalite (pol.č.: 401 - 403), ktoré zjemňuje celkový charakter presklenia. Hodnotným je aj kamenný obklad parteru evokujúci pôvodné členenie parteru v štýle socialistického realizmu (pol.č.: 202). Severná fasáda pôsobí podstatne skromnejším dojmom. K jej najhodnotnejším súčasťam na hlavnej hmote divadla (pri severovýchodnom rohu budovy) patria zvyšky klasicistickej výzdoby, ktoré naznačujú pomerne honosnú symetrickú kompozíciu (korunná rímsa – pol.č.: 102, šambrány slepých okien – pol.č.: 105 a 106, pilastre s hlavicami – pol.č.: 104). Strednú časť severnej fasády tvorí fasáda povraziska, ktorá má ucelené architektonické stvárnenie s členitejším parterom a nízkym horným podlažím ukončeným rímsou a atikou.

V západnej časti severnej fasády patrí k najpozoruhodnejším prvkom arkier na renesančných kamenných konzolách (pol.č.: 203) a korunná rímsa tejto časti fasády (pol.č.: 103).

9. Kovové súčasti: Na skúmaných fasádach sa nenachádzajú samostatné kovové časti, ktoré by mali architektonickú alebo výtvarnú hodnotu. Na východnej fasáde sú súčasťou vstupných dverí dekoratívne mreže (pol.č.: 409). Na severnej fasáde sa nachádzajú v úrovni parteru dva vetracie otvory prekryté novodobou kovovou výplňou pripomínajúcou žalúzie. V západnej časti severnej fasády sú v úrovni 1. N.P. okná opatrené novodobými zváranými mrežami s vertikálnym členením.
10. Výtvarná a umeleckoremeselná výzdoba: K najhodnotnejším súčastiam výzdoby exteriéru, ktorá má výtvarné a umeleckoremeselné hodnoty patrí štuková výzdoba hlavnej, východnej fasády (pol.č.:101) s realisticky stvárnenými maskarónmi a reliéfom v štíte v centre s lýrou. K výtvarným dielam v štýle socialistického realizmu patrí súbor vitráží (pol.č.: 501 – 504), ktoré dotvárajú výraz kamenného obkladu parteru východnej fasády a aj interiér Foyeru. Vitráže sú farebne koncipované v okrových tónoch v miernom kontraste so štruktúrovanými plochami z bezfarebného skla čím nenásilne akcentujú celkovú jemnosť secesného dekorativizmu, ktorý sa prejavil najmä na výzdobe fasády v úrovni 2. a 3. N.P..
11. Ostatné špecifiká: Divadlo Jána Palárika v Trnave patrí k heterogénnym komplexom v zástavbe mesta, ktorého komplikovaný vývoj dokladajú aj jeho fasády. Pomerne uceleným dojmom pôsobí hlavná východná fasáda divadla, ktorá pri pohľadoch z Trojičného námestia dôstojne až monumentálne akcentuje funkciu a význam divadla. K rozpačitým patrí však severná fasáda divadla, kde si pozorný divák všimne rôznorodosť koncepcie jej členenia meniacej sa v čase. Zvyšky klasicistickej fasády divadelnej sály z roku 1831 zostávajú bez kontextov a v celkovo chaotickej zostave, s ktorou ostro kontrastuje monumentálna a takmer nečlenená stredná časť fasády povraziska. V západnej časti dvojpodlažný objekt, ktorý vytvára zázemie divadla pôsobí indiferentne, bez jasného slohového výrazu a iba arkier s profilovanými konzolami naznačuje jeho skryté architektonické a historické hodnoty.
12. Historická zeleň : Komplex divadla predstavuje stavebný objem bez možnosti vytvorenia zelených plôch a v súčasnosti sa malé trávnaté plochy nachádzajú iba na zadnom dvore objektu orientovaného vstupom do Divadelnej ulice. Historická zeleň sa v tomto priestore v priebehu architektonicko-historického vývoja mohla nachádzať iba v minimálnej miere, a doterajšie informácie o objekte tento predpoklad skôr vylučujú.

Stavebno-technický stav

Budova divadla Jána Palárika je v súčasnosti užívaným objektom bez vážnejších stavebno-technických nedostatkov. Jej prevádzkovateľ a aj vlastník Divadlo Jána Palárika v Trnave ju pravidelne a zodpovedne udržiava. Napriek tomu mnohé z konštrukcií sú v dôsledku stavebnotechnických chýb realizovaných pri poslednej veľkej prestavbe pred rokom 1960 poškodené a vyžadujú si nápravu. V suterénnych priestoroch dochádza k zavlhaniu murív, ktoré sú opatrené neprievzdušnými nátermi a vlhkosť stúpa do vyššej úrovne. V úrovni soklov západnej časti objektu orientovaného do Divadelnej ulice boli pri uvedenej prestavbe použité omietky s vysokým obsahom cementu, ktoré sa od zavlhnutého muríva odlupujú a vzniknuté kaverny pomaly praskajú a uvoľňujú kusy omietaných plôch. V dôsledku aplikovania neprievzdušných náterov na fasády dochádza k strhávaniu podkladu, praskaniu povrchu omietaných plôch a zatekaniu dažďovej vody pod povrch. V prípade hlavnej východnej fasády stav pokročil lokálne do zvetrania prvkov štukovej výzdoby, ktoré tvarovo stabilizuje už iba posledný náter. V prípade veľkých sadrových odliatkov (suprafenestier, maskarónov a i.) došlo v dôsledku podtekania dažďovej vody ku korózii železných skob a klincov a k uvoľneniu veľkej časti odliatkov a pádu na plochu námestia. (Stav po odpadnutí časti suprafenestry dalo vedenie divadla

okamžite opraviť, ale na iných miestach zotrváva riziko naďalej). V minulosti dochádzalo k zatekaniu pod klampiarske prvky, ktoré sú v kontakte s korunnou rímsou a štítom východnej fasády a severnej fasády hlavnej hmoty divadla. V dôsledku nekvalitných klampiarskych prác realizovaných pri prestavbe ukončenej v roku 1960 boli omietky hornej časti korunných ríms natoľko atakované, že došlo k ich zvetraniu a lokálne aj k opadnutiu. V prípade fasád východnej časti objektu orientovaných do Divadelnej ulice dochádza k praskaniu omietok aj z dôvodu nesúdržnosti s podkladovým materiálom. V dôsledku nekvalitne vyrobených náhrad exteriérových rámov na oknách východnej časti objektu, dochádza cez viditeľné škáry k prefukovaniu a zatekaniu vody do okenných rámov. Náter na povrchu týchto okien je už beztak zvetraný. Ostatné stavebno-technické nedostatky na skúmanej časti objektu súvisia už viac menej s procesom prirodzeného starnutia povrchových úprav. Okná na ostatnej časti objektu majú zvetrané nátery na ich exteriérovej strane a v dôsledku zosušovania a lokálne aj zlého zatvárania došlo k deformácii niektorých prvkov a zníženiu tesniacich vlastností okien. K technologickým chybám realizovaným počas prestavby ukončenej v roku 1960 patrí aj podcenenie tepelno-technických požiadaviek na vitrážových oknách nachádzajúcich sa v parteri východnej fasády. Ich konštrukcia so všetkými nosnými a montážnymi prvkami na exteriérovej strane taktiež spôsobuje nemalé problémy. Z okien vypadávajú časti zasklenia a cez vitráže prefukuje. V nedávnej minulosti (v roku 2003) bolo k týmto oknám pridané z interiérovej strany ďalšie zasklenie. Novodobé pravouhlé okná na severnej fasáde na hlavnej hmote divadla už v dôsledku ich nekvalitného remeselného prevedenia sú taktiež už za hranou životnosti a okrem zatekania cez ani neplnia tepelnoizolačné požiadavky. Strešná krytina na celom objekte si už taktiež vyžaduje revíziu a v prípade klampiarskych prvkov aj opravy a lokálne výmeny. Pri opravách je nutné dbať na to aby sa dažďová voda v okapoch nezdržiavala, ale kontinuálne odtekala a bude nutné preveriť spádovanie všetkých prvkov a aj odtekanie zo zvodných potrubí do kanalizácie. Ostatné stavebnotechnické nedostatky, ktoré sú na objekte viditeľné sa netýkajú predmetu tejto etapy AH výskumu a budú uvedené pri rozšírení výskumu do interiérov a dvorov objektu.

Celkovo je možné zhrnúť stavebnotechnický stav skúmanej časti objektu ako stav vyžadujúci si komplexné riešenie zamerané na odstránenie nedostatkov vzĺínajúcej vlhkosti, nevhodných povrchových úprav omietaných plôch a nevhodného materiálového riešenia sekundárnych omietok, klampiarskych prvkov s potrebou revízie strešnej krytiny.

d/ Inventarizačný súpis hodnotných prvkov a detailov

Murivo**Položka číslo 101**

1. názov prvku, detailu	VÝZDOBA HL. FASÁDY
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	hlavná východná fasáda
3. typ, druh	výzdoba zo štukovej omietky, hladkej aj štruktúrovanej vápennej omietky a sadrovej reliéfnej výzdoby na tehlovom jadre
4. sloh, datovanie	secesia - eklekticismus, 1907
5. materiál, technika	štuková omietka, hladkej aj štruktúrovanej vápenná omietka a montovaná sadrová reliéfná výzdoba na tehlovom jadre
6. rozmery	V rozsahu 2. a 3. N.P. o dĺžke 37,4 m a výške 8,5 m, a štítom o šírke 9,5 m a výške 3,7m
7. popis a stav	Výzdoba člení plochu fasády v úrovni 2., 3. N.P. a štítu. V dolnej časti vystupuje nad kamennou kordónovou rímsou v celej dĺžke profilovaná parapetná rímsa. Na ňu dosadajú parapety všetkých jedenástich okenných otvorov (prerušená je iba v deviatej osi / od JV rohu budovy/, kde sa nachádzajú dvere na balkón). Väčšina okien v úrovni 2. N.P. (od prvej osi až po siedmu a v deviatej osi je rámovaná profilovanou šambránou, na ktorú dosadá sadrová suprafenestra. Suprafenestra je v stredovej časti bohato zdobená motívom rollwerku, ktorý dopĺňajú girlandy. Suprafenestru ukončuje z hora bohato profilovaná prelamaná rímsa. Okná (v prvej až siedmej a deviatej osi) zdobí v dolnej časti vystupujúce pole parapetu ukončené z hora profilovanou parapetnou rímsou. Z hora tieto okná ukončuje suprafenestra rámovaná profilovanou lištou, ktorej v strede dominuje vystupujúci klenák. Suprafenestru ukončuje z hora prelamaná a bohato profilovaná rímsa, ktorá medzi oknami pokračuje ako rímsa architrávu. Z hora ukončuje fasádu výrazná profilovaná korunná rímsa, na ktorú z hora nadväzuje nástavec tvoriaci súčasť nástrešného okapu. Vertikálne dopĺňajú členenie fasády pravouhlé polia s vykrajovaním na okrajoch, ktoré sú lemované profilovanou páskou a hladkým lemom, ktorý rámuje vnútorné polia so štruktúrovanou omietkou. Ostatných päť okenných osí pri severovýchodnom rohu budovy sa nachádza na ploche fasády, kde vystupuje do popredia trojosí rizalit. Túto plochu po stranách zdobia lizény v hornej časti doplnené sadrovými reliéfmi s motívom kruhových kartuší, z ktorých sa vinú rozviate pásy. Nad toto rozšírenou plochou je nadstavaná atika ukončená z hora profilovanou rímsou. Stredový trojosí rizalit vystupuje pred plochu fasády. V stredovej osi sa nachádza kamenný balkón (pol.č.: 201) . Na balkón ústia balkónové dvere s polkruhovitým ukončením. A nad ním sa nachádza menšie okno v tvare elipsy. Obdobne je tomu aj v prípade okien v postranných dvoch osiach. Okná sú lemované profilovanou lištou vo vrchole s vystupujúcim klenákom, ktorý po stranách dopĺňa reliéfnu výzdoba. Rizalit po stranách a medzi oknami vertikálne členia lizény s vystupujúcim vykrajovaným poľom, ktoré vo vrchole ukončujú sadrové maskaróny. Na lizény dosadá prevýšený vlys s vystupujúcim poľom s nápisom : „Ist hanC aeDeM ThaLle posVlt senatVs aC popVLVs TlrnaVlensis“ – Tento stánok Tálie postavil magistrát a obyvateľstvo Trnavy. (Rok vzniku

	1831 udáva súčet veľkých písmen v hodnote rímskych číslic). Vlys z hora ukončuje bohato profilovaná rímsa doplnená konzolami. Na ňu dosadá štít ukončený v hornej časti segmentom. Štít lemuje profilovaná rímsa, ktorú dopĺňajú konzoly. Pole štítu zdobí monumentálny reliéf znázorňujúci lýru obklopenú ratolesťami vavrínov. Primárne sa na vrchole štítu nachádzala ešte aj váza, ktorá bola pri premaľovaní fasády pred rokom 2003 demontovaná. Výzdoba fasády sa zachovala poškodená a vyžaduje si včasný reštaurátorský zásah. Nátery na povrchu sú popraskané a voda počas dažďa podteká do jadra omietok, ktoré sa na viacerých miestach uvoľňujú. Voda prenikla už aj k nosným kovovým častiam sadrovej reliéfnej výzdoby, ktoré praskajú a uvoľňujú sa. (V nedávnej minulosti spadla jedna zo suprafenestier na chodník a vzápätí ju dalo vedenie divadla nanovo odliat' a osadiť na pôvodné miesto)
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam. Okamžite provizórne fixovať uvoľňujúce sa reliéfne časti výzdoby.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Výzdobu reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu. Prezentovať v monochromatickej farebnosti bielej alebo tmavej okrovej na základe rozhodnutia KPÚ Trnava. V žiadnom prípade neprezentovať v dvoch prípadne viacerých farebných tónoch .
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Výzdoba hlavnej fasády patrí k najvýznamnejším súčastiam exteriéru divadla a vznikla pri prestavbe v roku 1907.



východná fasáda spolu s parterom (pol.č.: 202)



úsek východnej fasády naľavo (južne) od rizalitu s hlavným vstupom



výzdoba rizalitu a hlavnej plochy fasády nad hlavným vchodom



Štít na rizalite nad vstupom



výzdoba okna v úrovni 2. N.P.



výzdoba okna v úrovni 3. N.P.



výzdoba okien a lizén na rizalite nad hlavným vstupom

POLOŽKOVÁ TABUĽKA

Murivo

Položka číslo 102

1. názov prvku, detailu	RÍMSA
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Korunná rímsa východného úseku severnej fasády
3. typ, druh	Rímsa z omietky na tehlovom jadre
4. sloh, datovanie	Klasicizmus, 1831
5. materiál, technika	murovaná z tehlového muriva a omietnutá
6. rozmery	dĺžka 29 m, výška profilu 45 cm, hĺbka profilu 50 cm
7. popis a stav	Rímsa je korunnou rímsou východného úseku severnej fasády budovy divadla. Rímsa má výraznú klasicistickú profiláciu so strednou časťou, ktorú tvorí okapový nos. Zachovala sa s minimom lokálnych poškodení a amatérskych doplnkov. (Úsek v kontakte s hmotou povraziska je z obdobia pred rokom 1960 a iba cituje profiláciu podľa zachovaného ostatku).
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Rímsu zachovať, v miestach úbytkov a nevhodných novodobých doplnkov obnoviť reštaurátorom a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou obnovy.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Rímsa je primárnou súčasťou objektu z roku 1831 a dokladá remeselné kvality objektu z obdobia jeho vybudovania ako divadelnej budovy.



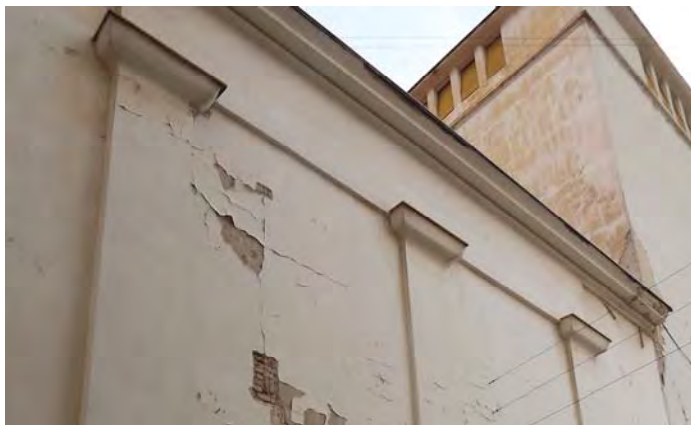
Murivo**Položka číslo 103**

1. názov prvku, detailu	RÍMSA
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Malý objekt
3. typ, druh	Rímsa z omietky na tehlovom jadre
4. sloh, datovanie	Barok, záver 18. storočia
5. materiál, technika	murovaná z tehlového muriva a omietnutá
6. rozmery	dĺžka 24 metrov, výška profilu 35 cm, hĺbka profilu 35cm
7. popis a stav	Rímsa je korunnou rímsou východného úseku severnej fasády budovy divadla. Rímsa má profil v tvare konkávy. Zachovala sa s minimom lokálnych poškodení a amatérskych doplnkov. (Úsek v kontakte s hmotou povraziska je z obdobia pred rokom 1960 a iba cituje profiláciu podľa zachovaného ostatku).
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Rímsu zachovať, v miestach úbytkov a nevhodných novodobých doplnkov obnoviť reštaurátorom a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie celého objektu.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Rímsa je primárnou súčasťou danej časti objektu od záveru 18. storočia a dotvára slohový vývoj objektu.



MurivoPoložka číslo **104 (3 ks)**

1. názov prvku, detailu	HLAVICA
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	severná fasáda
3. typ, druh	hlavica z omietky na tehlovom jadre
4. sloh, datovanie	klasicizmus, 1831
5. materiál, technika	murovaná z tehlového muriva a omietnutá
6. rozmery	Šírka 90 cm, výška profilu 35 cm, hĺbka profilu 25cm
7. popis a stav	Hlavica má primárnu profiláciu zakrytú vrstvou novodobej omietky. Stav zachovania hlavice je možné odhadnúť ako poškodený v dôsledku sekundárneho zaomietania.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Hlavicu zachovať a reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu. Prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie fasád objektu.(v bielej monochromatickej farebnosti)
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Hlavica je primárnou súčasťou danej časti objektu od roku 1831 dotvára slohový vývoj tejto časti objektu, kde by bolo možné rekonštruovať klasicistický výraz fasády.



POLOŽKOVÁ TABUĽKA

Murivo

Položka číslo **105 (2 ks)**

1. názov prvku, detailu	VÝZDOBA OKNA
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	východný úsek severnej fasády v úrovni 2. N.P.
3. typ, druh	štukový prvok z omietky na tehlovom jadre
4. sloh, datovanie	klasicizmus, 1831
5. materiál, technika	štuková omietka na tehlovom jadre
6. rozmery	Po obvode zamurovaného okna s výškou 195 cm a šírkou 95 cm, šambrána aj s rímsou a parapetom je vysoká s výškou 300 cm a šírku 165 cm
7. popis a stav	Výzdobu pravouhlého okna tvorí štuková šambrána lemovaná vystupujúcou páskou, nad ktorou je v hornej časti profilovaná rímsa s vystupujúcim vlysom. Dolnú časť tvorí profilovaná parapetná rímsa a vystupujúce pole parapetu. Výzdoba okna sa zachovala s lokálnymi amatérskymi doplnkami a stav pôvodných omietok je zvetraný.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbať aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie fasád objektu (v bielej alebo okrovej monochromatickej farebnosti).
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Výzdoba okna je primárnou súčasťou danej časti objektu od roku 1831 dotvára slohový vývoj tejto časti objektu, kde by bolo možné rekonštruovať klasicistický výraz fasády.



Murivo**Položka číslo 106 (2 ks)**

1. názov prvku, detailu	VÝZDOBA OKNA
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	východný úsek severnej fasády v úrovni 3. N.P.
3. typ, druh	štukový prvok z omietky na tehlovom jadre
4. sloh, datovanie	klasicizmus, 1831
5. materiál, technika	štuková omietka na tehlovom jadre
6. rozmery	Po obvode zamurovaného okna s výškou 150 cm a šírkou 900 cm, šambrána aj s parapetom je vysoká s výškou 225 cm a šírku 155 cm
7. popis a stav	Výzdobu pravouhlého okna tvorí profilovaná štuková šambrána lemovaná vystupujúcou páskou. Dolnú časť tvorí profilovaná parapetná rímsa a vystupujúce pole parapetu. Výzdoba okna sa zachovala s lokálnymi amatérskymi doplnkami a stav pôvodných omietok je zvetraný.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie fasád objektu (v bielej alebo okrovej monochromatickej farebnosti).
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Výzdoba okna je primárnou súčasťou danej časti objektu od roku 1831 dotvára slohový vývoj tejto časti objektu, kde by bolo možné rekonštruovať klasicistický výraz fasády.



POLOŽKOVÁ TABUĽKA

Kameň

Položka číslo **201**

1. názov prvku, detailu	BALKÓN
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na východnej fasáde nad hlavným vstupom do divadla
3. typ, druh	balkón na konzolách
4. sloh, datovanie	secesia - eklekticismus, 1907
5. materiál, technika	pieskovec , skladaný z kamenných prvkov
6. rozmery	šírka 3,9 m, výška 2,1 aj s konzolami, hĺbka 1,2 m
7. popis a stav	Balkón je nesený štyrmi kamennými konzolami. Na ne je položená masívna kamenná platňa a na ňu zábradlie s balustrádou. Konzoly sú hranolové a ukončené s profiláciou. Platňa je na vonkajšom okraji profilovaná. Zábradlie pozostáva z hranolovitých pilierov zdobených na vonkajšej strane motívom čabraky a hranolovitých stĺpikov. Zábradlie ukončuje profilovaná koruna. Balkón bol v nedávnom období komplexne reštaurovaný.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbať aby nedochádzalo k poškodeniu, kontrolovať stav.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Balkón je po komplexnom reštaurovaní. Dbať aby nedochádzalo k jeho poškodzovaniu. Sledovať stav a v prípade zhoršenia konzultovať s reštaurátorom a realizovať opravy reštaurátorom.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Integrálna účasť fasády z roku 1907.



KameňPoložka číslo **202**

1. názov prvku, detailu	OBKLAD KAMENNÝ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na východnej fasáde a z časti aj na severnej fasáde
3. typ, druh	Obklad z kamenných blokov
4. sloh, datovanie	socialistický realizmus, 1948 - 1960
5. materiál, technika	pieskovec, obklad skladaný z kamenných blokov
6. rozmery	Na východnej aj severnej fasáde do výšky približne 5,9 m, na východnej fasáde do dĺžky s 37, 4 m a na severnej do 9,5m s priemernou hrúbkou 25 cm
7. popis a stav	Obklad parteru východnej fasády a východnej časti severnej fasády je vytvorený z kamenných blokov s bosovaním a štokovaním. Obklad člení plochu parteru na kvádrovanie voľne pripomínajúce členenie fasády v stave po roku 1907. V dolnej časti je vystupujúci masívny sokel a z hora je obklad ukončený masívnou profilovanou kamennou rímsou. Obklad sa zachoval s minimom tvarových úbytkov. Na dolných partiách sú badateľné degradačné procesy v dôsledku vzliňania solí v murive. Povrch obkladu je mierne zanesený popolčekom a ďalšími nečistotami.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbať aby nedochádzalo k poškodeniu, kontrolovať stav.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Obklad sa zachoval bez potreby radikálnej obnovy. Lokálne obklad obnoviť umelecko-remeselne pod dohľadom odborného metodika KPÚ. Potreba komplexného riešenia vzliňajúcej vlhkosti objektu.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Súčasť fasády od obdobia prestavby v rokoch 1948 - 1960.





lemovanie otvorov (naľavo brána, napravo okno s vitrážou)



lemovanie okna pri vstupe a profil kordónovej rímsy



klenák a pokračovanie obkladu v časti severnej fasády na Divadelnej ulici

KameňPoložka číslo **203**

1. názov prvku, detailu	KONZOLY ARKIERA
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na severnej fasáde objektu tvoriacom vybavenie divadla, v dolnej časti arkiera
3. typ, druh	dve profilované kamenné konzoly
4. sloh, datovanie	renesancia, prvá pol. 17. storočia
5. materiál, technika	vápenec , bloky vápenca zapustené do muriva
6. rozmery	šírka 35 cm, výška 75 cm, hĺbka 1,1 m
7. popis a stav	Konzoly nesú arkier na severnej fasáde objektu. Konzoly sú hranolovité s profiláciou. Ľavá konzola je v záverovej časti doplnená drevenou protézou. Pravá konzola je pod omietkou. Obe konzoly sa zachovali s lokálnymi poškodeniami. Konzola na ľavej strane arkiera sa zachovala so statickým poškodením, ktoré bolo v závere 19. storočia riešené podvesením kovaným tiahom a dreveným doplnkom v jej závere. Konzola na pravej strane je doposiaľ opatrená vrstvou omietky a dá sa predpokladať aj jej lokálne poškodenie.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedochádzalo k poškodeniu, kontrolovať stav.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Obe konzoly reštaurovať. Statické poruchy riešiť na základe posudku statika a podľa návrhu reštaurátora, prezentovať bez omietky vo výraze kameňa.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Doklad stavebno-historického vývoja objektu a doposiaľ jediný evidentný renesančný prvok na fasáde .

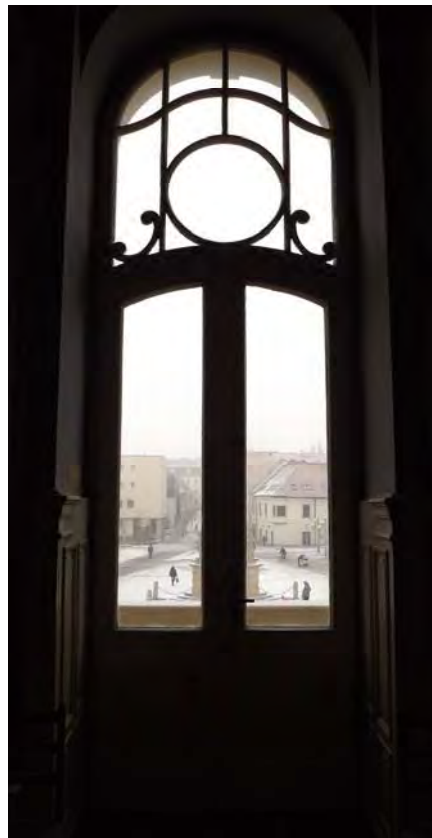


POLOŽKOVÁ TABUĽKA

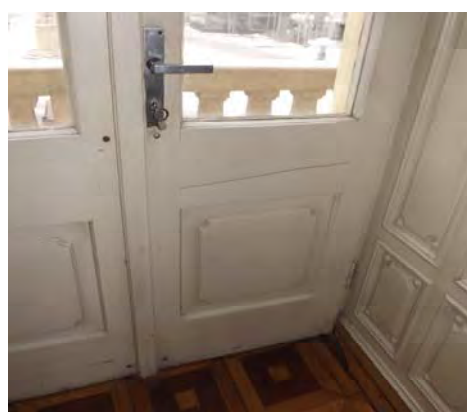
Drevo

Položka číslo **401**

1. názov prvku, detailu	OKNO S DVERAMI NA BALKÓN
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na hl., východnej fasáde v priestore zrkadlovej siene č. 216
3. typ, druh	Zdvojená konštrukcia zasklenia s pevným krídlom v hornej časti a dvojkrídlovými dverami v dolnej časti
4. sloh, datovanie	tvárová kópia z rokov 1948 - 1960 s doplnkami po roku 1980
5. materiál, technika	Drevený rám s horným fixným krídlom so zdvojeným zasklením, členeným priečkami a dolné dve do interiéru otváracie dverné krídla so zdvojeným zasklením.
6. rozmery	výška otvoru 426 cm , šírka otvoru 138 cm
7. popis a stav	Okno s balkónovými dverami je konštrukčne členené na tri krídla s horným horizontálnym priečnikom, ktorý má tvar segmentu. Horné krídlo sa zakladá do rámu bez možnosti otvárania. Je bohato členené tenkými priečkami v stredovej časti s kruhom a po oboch dvoch volútami a ďalšími linkami. Dolné dve dverné krídla majú v dolnej časti profilovanú pravouhlú kazetu. Horná plocha dverí je bez vnútorného členenia. Mechanizmus dverí sa zatvára bez stredového stĺpika. Okno s dverami sa zachovalo s menšími tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť a umožňujú prefukovanie (v polohe dverí). V dolných častiach dverných krídiel je drevná hmota mierne poškodená hnilobou. Náter na exteriérovom povrchu rámov je popraskaný a miestami je už obnažená drevná hmota. Okno s balkónovými dverami sa zachovalo bez viditeľných tvarových úbytkov . Stav drevnej hmoty je potrebné overiť pred pripravovanou obnovou.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno s balkónovými dverami repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu s izolačným dvojsklom. Povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech. Kovania v prípade kópie je možné vymeniť za mosadzné v tvarovom kontexte so zachovanými staršími oknami na hlavnej fasáde (pol. č.: 404 a 405)
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Tvarová kópia z obdobia obnovy divadla po roku 1960, ktorá v plnej miere akceptuje architektonickú koncepciu fasády zo začiatku 20. storočia.



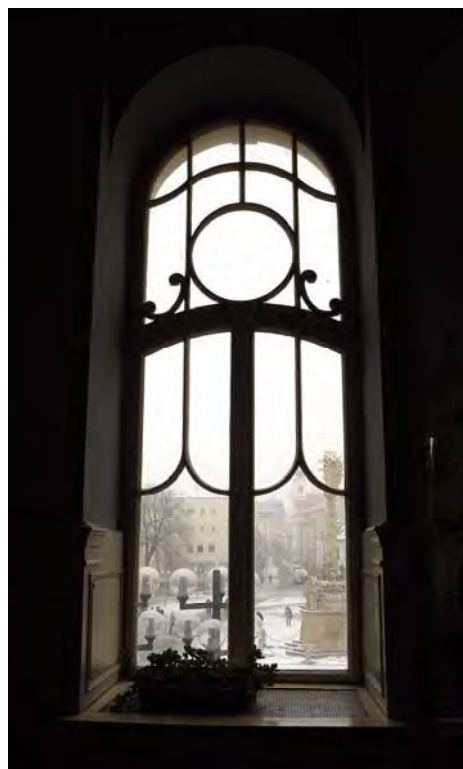
exteriérová a interiérová strana dverí



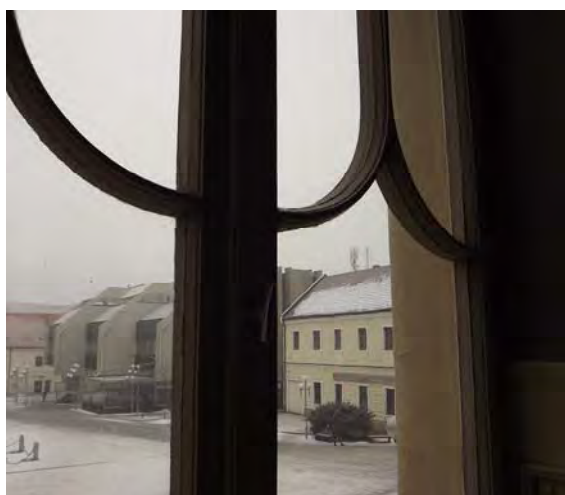
detaily dverí na interiérovej a exteriérovej strane

DrevoPoložka číslo **402 (2 ks)**

1. názov prvku, detailu	OKNO TROJKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na hl., východnej fasáde v priestore zrkadlovej siene č. 216
3. typ, druh	Zdvojená konštrukcia zasklenia s pevným krídlom v hornej časti a dvoma otváracími krídlami v dolnej časti
4. sloh, datovanie	tvárová kópia z rokov 1948 - 1960
5. materiál, technika	Drevený rám s horným fixným krídlom so zdvojeným zasklením, členeným priečkami a dolné dve do interiéru otváracie krídla so zdvojeným zasklením.
6. rozmery	výška otvoru 353 cm , šírka otvoru 138 cm
7. popis a stav	Okno trojkrídlové je konštrukčne členené na tri krídla s horným horizontálnym priečnikom, ktorý má tvar segmentu. Horné krídlo sa zakladá do rámu bez možnosti otvárania. Je bohato členené tenkými priečkami v stredovej časti s kruhom a po oboch dvomi volútami a ďalšími linkami. Dolné dve krídla majú v hornej polovici členenie priečkami. Mechanizmus okna sa zatvára bez stredového stĺpika. Okno sa zachovalo s menšími tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť. V dolných častiach otváracích krídiel je drevná hmota mierne poškodená hnilobou. Náter na exteriérovom povrchu rámov je popraskaný a miestami je už obnažená drevná hmota. Okno sa zachovalo bez viditeľných tvarových úbytkov. Stav drevenej hmoty je potrebné overiť pred pripravovanou obnovou.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu s izolačným dvojsklom. Povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech. Kovania v prípade kópie je možné vymeniť za mosadzné v tvarovom kontexte so zachovanými staršími oknami na hlavnej fasáde (pol. č.: 404 a 405)
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Tvarová kópia z obdobia obnovy divadla po roku 1960, ktorá v plnej miere akceptuje architektonickú koncepciu fasády zo začiatku 20. storočia.



exteriérová a interiérová strana okna



Drevo

Položka číslo **403 (3 ks)**

1. názov prvku, detailu	OKNO ELIPSOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na hl., východnej fasáde v priestore zrkadlovej siene č. 216
3. typ, druh	Zdvojená konštrukcia zasklenia s pevným krídlom
4. sloh, datovanie	tvárová kópia z rokov 1948 - 1960
5. materiál, technika	Drevený rám s fixným krídlom so zdvojeným zasklením, členeným priečkami.
6. rozmery	výška otvoru približne 95 cm , šírka otvoru 138 cm
7. popis a stav	Okno je so zasklením bez možnosti otvárania a má tvar elipsy. Krídlo sa zakladá do rámu bez možnosti otvárania. Je bohato členené tenkými vertikálnymi priečkami do tvaru vejára. Okno sa zachovalo bez tvarových deformácií. V dolných častiach sa dá predpokladať mierne poškodená drevná hmota s hnilobou. Náter na exteriérovom povrchu rámov je popraskaný a miestami je už obnažená drevná hmota. Okno sa zachovalo bez viditeľných tvarových úbytkov. Stav drevnej hmoty je potrebné overiť pred pripravovanou obnovou.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu s izolačným dvojsklom. Povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Tvarová kópia z obdobia obnovy divadla po roku 1960, ktorá v plnej miere akceptuje architektonickú koncepciu fasády zo začiatku 20. storočia.



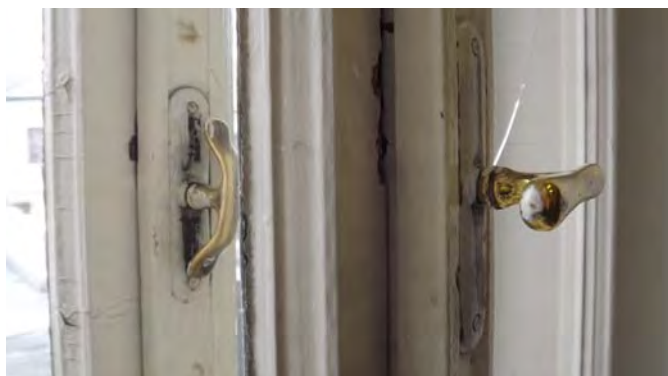
exteriérová a interiérová strana okna

DrevoPoložka číslo **404 (7 ks)**

1. názov prvku, detailu	OKNO TROJKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na hl., východnej fasáde v priestore 2. N.P. č. 216, 215, 214, 213, 212
3. typ, druh	Dvojitá konštrukcia zasklenia s horným otváracím krídlom v hornej časti a dvoma otváracími krídlami v dolnej časti
4. sloh, datovanie	Z roku 1907 , secesia
5. materiál, technika	Drevený rám je členený v hornej tretine priečnikom. V hornej časti sa nachádza otváracé krídlo, V dolnej časti sú dve otváracé krídla.
6. rozmery	výška otvoru 210 cm , šírka otvoru 117 cm
7. popis a stav	Okno trojkrídlové, pravouhlé je konštrukčne členené na tri krídla. Horné krídla sa otvárajú do interiéru a uzatvárajú sa dvoma mosadznými pololivami. V dolnej časti sa krídla uzatvárajú mechanizmom osadeným do vertikálneho prvku pravého krídla, na ktorom sa nachádza aj mosadzná oliva. Okno sa zachovalo s tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť. V dolných častiach krídiel je drevná hmota poškodená hnilobou. Náter na exteriérovom povrchu rámov je popraskaný a miestami je už obnažená drevná hmota. Okno sa zachovalo bez viditeľných tvarových úbytkov. Stav drevenej hmoty je potrebné overiť pred pripravovanou obnovou. Na niektorých oknách boli vymenené pôvodné mosadzné kovania za novodobé.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbať aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu. Povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech. Kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej mosadze. Ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov. V miestach kde už boli kovania vymenené za nové je potrebné tieto vymeniť za mosadzné kópie.
10.iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Primárna súčasť stavby z obdobia vytvorenia hlavnej fasády v roku 1907.



exteriérová a interiérová strana okna



detaily okna , charakteristické kovania

DrevoPoložka číslo **405 (7 ks)**

1. názov prvku, detailu	OKNO TROJKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na hl., východnej fasáde v priestore 3. N.P. č. 310, 311, 312, 313, 314
3. typ, druh	Dvojité konštrukcia zasklenia s horným otváracím krídlom v hornej časti a dvoma otváracími krídlami v dolnej časti
4. sloh, datovanie	Z roku 1907 , secesia
5. materiál, technika	Drevený rám je členený v hornej tretine priečnikom. V hornej časti sa nachádza otváracé krídlo, V dolnej časti sú dve otváracé krídla.
6. rozmery	výška otvoru 150 cm , šírka otvoru 110 cm
7. popis a stav	Okno trojkrídlové, pravouhlé je konštrukčne členené na tri krídla. Horné krídla sa otvárajú do interiéru a uzatvárajú sa dvoma mosadznými pololivami. V dolnej časti sa krídla uzatvárajú mechanizmom osadeným do vertikálneho prvku pravého krídla, na ktorom sa nachádza aj mosadzná oliva. Okno sa zachovalo s tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť. V dolných častiach krídiel je drevná hmota poškodená hnilobou. Náter na exteriérovom povrchu rámov je popraskaný a miestami je už obnažená drevná hmota. Okno sa zachovalo bez viditeľných tvarových úbytkov. Stav drevenej hmoty je potrebné overiť pred pripravovanou obnovou. Na niektorých oknách boli vymenené pôvodné mosadzné kovania za novodobé.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbať aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu. Povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech. Kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej mosadze. Ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov. V miestach kde už boli kovania vymenené za nové je potrebné tieto vymeniť za mosadzné kópie.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Primárna súčasť stavby z obdobia vytvorenia hlavnej fasády v roku 1907.



exteriérová a interiérová strana okna



DrevoPoložka číslo **406 (6 ks)**

1. názov prvku, detailu	OKNO ŠTVORKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na severnej fasáde v priestoroch 2. N.P. č. 231, 233, 234, 235, 236
3. typ, druh	Dvojitá konštrukcia zasklenia s dvoma otváracími kridlami na stredový stĺpik v hornej časti a dvoma otváracími kridlami v dolnej časti bez uzatvárania na pevný stĺpik.
4. sloh, datovanie	posledná tretina 19. st. historizmus a po r. 1960
5. materiál, technika	Drevený rám je členený v hornej tretine priečnikom. V hornej časti sa nachádzajú otváracie kridla s uzatváraním na pevný stĺpik. V dolnej časti sú dve otváracie kridla.
6. rozmery	výška 197 cm , šírka 105 cm
7. popis a stav	Okno pravouhlé je konštrukčne členené na štyri kridla. Z interiérovej strany je šesťtabuľové a z exteriérovej strany je štvortabuľové. Horné kridla z interiérovej strany sa otvárajú do interiéru a uzatvárajú sa na zástrčku zabudovanú do stredovej lišty. Horné exteriérové kridla sa zatvárajú do stredového stĺpika na dve pololivy. V dolnej časti sa kridla uzatvárajú mechanizmom osadeným do vertikálneho prvku pravého kridla, na ktorom sa nachádza aj na interiérovom kridle aj pôvodná mosadzná oliva. Okno sa z interiérovej strany zachovalo takmer intaktne menšími tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť. Exteriérové kridla sú osadené do novodobých rámov fixovaných k pôvodnej konštrukcii. V miestach spojov aj v kontakte kridiel a rámu na novej konštrukcii sú viditeľné škáry, cez ktoré intenzívne prúdi vzduch. Drevná hmota interiérových kridiel sa zdá byť bez poškodenia drevokazným hmyzom. Exteriérová novšia časť okna je kompletne zvetraná, zosušená a je povrch je v dolnej časti napadnutý hnilobou.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu. Exteriérovú časť kompletne vymeniť za novú , ktorá bude konštrukčnou kópiou dobových okien z poslednej tretiny 19. storočia s do exteriéru otváracími kridlami ako ich dokladá aj dobová fotografia. Povrch opatriť z interiérovej strany bielym matným náterom v tóne slonová kosť. Z exteriérovej strany opatriť tmavozeleným pigmentovaným náterom. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech. (podľa usmernenia metodika KPÚ). Kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej mosadze. Ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov. Na exteriérové kridla osadiť repliky dobových kovaní.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Primárna súčasť stavby z obdobia úprav v poslednej tretine 19. storočia.



exteriérová a interiérová strana okna



interiérová strana okna , detail otvárania s lištou

Drevo

Položka číslo **407**

1. názov prvku, detailu	OKNO ŠEŠŤKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na arkieri na severnej fasáde v priestore 2. N.P. č. 232
3. typ, druh	Dvojité konštrukcia zasklenia s troma otváracími křídľami na stredový stĺpik v hornej časti a troma otváracími křídľami v dolnej časti. Bez uzatvárania na pevný stĺpik sú dve křídla v ľavej polovici.
4. sloh, datovanie	Posledná tretina 19. st. historizmus a po r. 1960
5. materiál, technika	Drevený rám je členený v hornej tretine priečnikom a troma stĺpkami. V hornej časti sa nachádzajú otváracie křídla. V dolnej časti sú tri otváracie křídla.
6. rozmery	výška 197 cm, šírka 150 cm
7. popis a stav	Okno pravouhlé je konštrukčne členené na šesť křídliel. Z interiérovej strany je deväťtabuľové a z exteriérovej strany je šesťtabuľové. Horné křídla z interiérovej strany sa otvárajú do interiéru a uzatvárajú sa na zástrčku zabudovanú do stredovej lišty. Horné exteriérové křídla sa zatvárajú do stĺpikov na pololivy. V dolnej časti sa křídla z interiérovej strany mechanizmom osadeným do vertikálneho prvku kde je osadená aj pôvodná mosadzná pololiva. V dolnej časti sa dve křídla na ľavej strane zatvárajú mechanizmom vo vertikálnom prvku bez pevného stĺpika. Susedné křídlo sa zatvára dvoma pololivami. Okno sa z interiérovej strany zachovalo takmer intaktne s menšími tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť. Exteriérové křídla sú osadené do novodobých rámov fixovaných k pôvodnej konštrukcii. V miestach spojov aj v kontakte křídliel a rámu na novej konštrukcii sú viditeľné škáry, cez ktoré intenzívne prúdi vzduch. Drevná hmota interiérových křídliel sa zdá byť bez poškodenia drevokazným hmyzom. Exteriérová novšia časť okna je kompletne zvetraná, zosušená a je povrch je v dolnej časti napadnutý hnilobou.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu. Exteriérovú časť kompletne vymeniť za novú, ktorá bude konštrukčnou kópiou dobových okien z poslednej tretiny 19. storočia s do exteriéru otváracími křídľami ako ich dokladá aj dobová fotografia. Povrch opatriť z interiérovej strany bielym matným náterom v tóne slonová kosť. Z exteriérovej strany opatriť tmavozeleným pigmentovaným náterom. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech (podľa usmernenia metodika KPÚ). Kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej mosadze. Ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov. Na exteriérové křídla osadiť repliky dobových kovaní.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Primárna súčasť stavby z obdobia úprav v poslednej tretine 19. storočia.



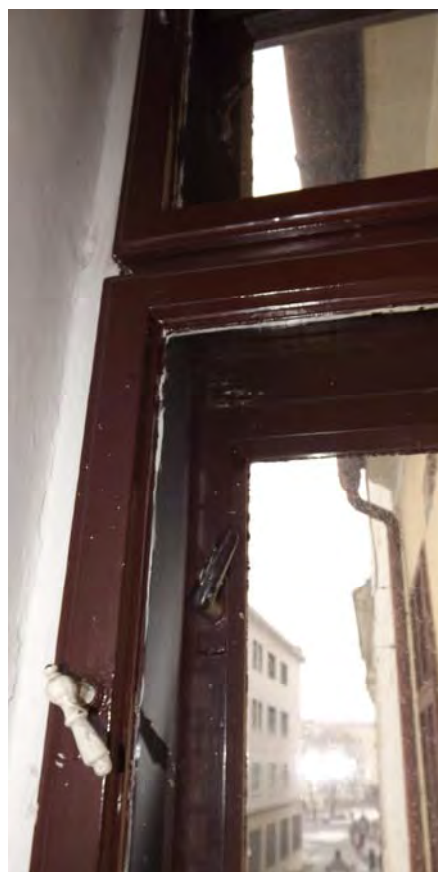
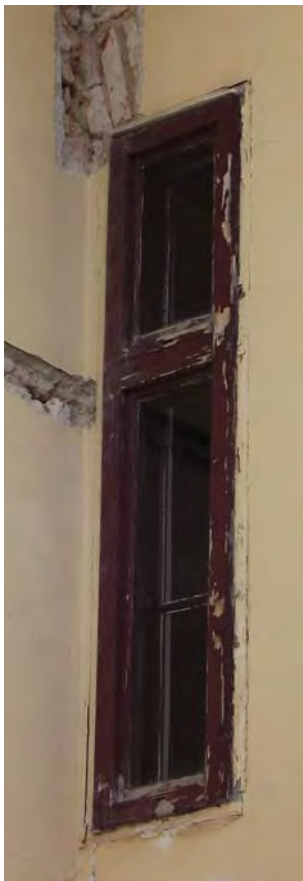
exteriérová a interiérová strana okna



detail okna z interiérovej strany a pôvodná pololiva z 19. storočia

DrevoPoložka číslo **408 /A (pravé)**

1. názov prvku, detailu	OKNO DVOJKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na arkieri na východnej fasáde v priestore 2. N.P. č. 232
3. typ, druh	Dvojitá konštrukcia zasklenia s otváracími kridlami .
4. sloh, datovanie	Posledná tretina 19. st. historizmus a po r. 1960
5. materiál, technika	Drevený rám je členený v hornej tretine priečnikom. V hornej časti sa nachádza otváracie kridlo . V dolnej časti je jedno otváracie kridlo .
6. rozmery	výška 197 cm , šírka 150 cm
7. popis a stav	Okno pravouhlé je konštrukčne členené na dve kridla nad sebou. Kratsšie je v hornej časti a dlhšie v dolnej. Z interiérovej strany je trojtabuľové a z exteriérovej strany je dvojtabuľové. Horné kridla z interiérovej strany sa otvárajú do interiéru a uzatvárajú sa na pololivu. V dolnej časti sa kridla uzatvárajú na dve pololivy. Okno sa z interiérovej strany zachovalo takmer intaktné s menšími tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť. Exteriérové kridla sú osadené do novodobého rámu fixovaného k pôvodnej konštrukcii. V miestach spojov aj v kontakte kridiel a rámu na novej konštrukcii sú viditeľné škáry, cez ktoré intenzívne prúdi vzduch. Drevná hmota interiérových kridiel sa zdá byť bez poškodenia drevokazným hmyzom. Exteriérová novšia časť okna je kompletne zvetraná, zosušená a je povrch je v dolnej časti napadnutý hnilobou.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu. Exteriérovú časť kompletne vymeniť za novú , ktorá bude konštrukčnou kópiou dobových okien z poslednej tretiny 19. storočia s do exteriéru otváracími kridlami ako ich dokladá aj dobová fotografia. Povrch opatriť z interiérovej strany bielym matným náterom v tóne slonová kosť. Z exteriérovej strany opatriť tmavozeleným pigmentovaným náterom. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech. (podľa usmernenia metodika KPÚ). Kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej mosadze. Ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov. Na exteriérové kridla osadiť repliky dobových kovaní.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Primárna súčasť stavby z obdobia úprav v poslednej tretine 19. storočia.



okno na ľavej (východnej) strane arkiera



okno na pravej (západnej) strane arkiera

DrevoPoložka číslo **408 /B (ľavé)**

1. názov prvku, detailu	OKNO DVOJKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na arkieri na západnej fasáde v priestore 2. N.P. č. 233
3. typ, druh	Dvojitá konštrukcia zasklenia s otváracími kridlami .
4. sloh, datovanie	Posledná tretina 19. st. historizmus a po r. 1960
5. materiál, technika	Drevený rám je členený v hornej tretine priečnikom. V hornej časti sa nachádza otváracé kridlo. V dolnej časti je jedno otváracé kridlo .
6. rozmery	výška 197 cm , šírka 150 cm
7. popis a stav	Okno pravouhlé je konštrukčne členené na dve kridla nad sebou. Kratsšie je v hornej časti a dlhsie v dolnej. Z interiérovej strany je trojtabuľové a z exteriérovej strany je dvojtabuľové. Horné kridla z interiérovej strany sa otvárajú do interiéru a uzatvárajú sa na pololivu. V dolnej časti sa kridla uztvárajú na dve pololivy. Okno sa z interiérovej strany zachovalo takmer intaktné s menšími tvarovými deformáciami, ktoré znižujú tesnosť. Exteriérové kridla sú osadené do novodobého rámu fixovaného k pôvodnej konštrukcii. V miestach spojov aj v kontakte kridiel a rámu na novej konštrukcii sú viditeľné škáry, cez ktoré intenzívne prúdi vzduch. Drevná hmota interiérových kridiel sa zdá byť bez poškodenia drevokazným hmyzom. Exteriérová novšia časť okna je kompletne zvetraná, zosušená a je povrch je v dolnej časti napadnutý hnilobou.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbáť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Okno repasovať. V odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu. Exteriérovú časť kompletne vymeniť za novú , ktorá bude konštrukčnou kópiou dobových okien z poslednej tretiny 19. storočia s do exteriéru otváracími kridlami ako ich dokladá aj dobová fotografia. Povrch opatriť z interiérovej strany bielym matným náterom v tóne slonová kosť. Z exteriérovej strany opatriť tmavozeleným pigmentovaným náterom. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech. (podľa usmernenia metodika KPÚ). Kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej mosadze. Ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov. Na exteriérové kridla osadiť repliky dobových kovaní.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Primárna súčasť stavby z obdobia úprav v poslednej tretine 19. storočia.

DrevoPoložka číslo **409 (3 ks)**

1. názov prvku, detailu	DVERE DVOJKRÍDLOVÉ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na rizalite na východnej fasáde v úrovni parteru orientované do interiéru foyeru č. 101
3. typ, druh	Dvojkridlové dvere v otvore s polkruhovým ukončením .
4. sloh, datovanie	historizmus - socialistický realizmus 1948 - 1960
5. materiál, technika	Drevený rám v otvore s polkruhovitým ukončením a v ňom dve drevené krídla so sklenenou výplňou prekrytou mrežou. Horná časť v polkruhovom ukončení nie je otváracá.
6. rozmery	výška 390 cm , šírka 140 cm
7. popis a stav	Dvere s polkruhovým ukončením sú členené na dolné dve otváracé krídla a hornú polkruhovitú časť bez možnosti otvárania. Krídla sú pravouhlé a tvoria masívne drevené rámy v dolnej časti s oplechovaním , do ktorých je vsadené zasklenie z číreho skla. Pred zasklenie je namontovaná mreža, ktorej základ členenia tvorí pravouhlý raster. Ten dopĺňajú kované v kútoch štvrtkruhové prvky spojené kovanými okami. Mrežou s identickým zasklením je opatrená aj horná časť dverí. Závesy dverí sú s polguľovitým ukončením. Kľučky sú sekundárne v tvare gule. Dvere sa zachovali bez viditeľných známkov poškodenia. Ich povrch je na exteriérovej strane zvetraný a vyžaduje si odborné repasovanie.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedošlo k poškodeniam.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Dvere repasovať. Povrch opatriť transparentným lakom (s ohľadom na stav drevenej hmoty je možné povrch mierne primoriť). Mreže očistiť od nečistôt a prachu. Dolné oplechovanie dverí vyčistiť na kov a opatriť transparentným lakom. Kovania očistiť a opatriť čiernym matným náterom na kov. Kľučky vyčistiť prípadne vymeniť za podobné.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Súčasť stavebného vybavenia budovy z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 - 1960.



exteriérová strana dverí a detail mreže



horná časť dverí s mrežou

Výtvarné a umeleckoremeselné prvkyPoložka číslo **501**

1. názov prvku, detailu	VITRÁŽ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na východnej fasáde orientované do priestoru foyeru (č. 101)
3. typ, druh	vitráž
4. sloh, datovanie	socialistický realizmus 1959 (J. Bartek, J.Dóka)
5. materiál, technika	vitráž z farebného a štruktúrovaného skla spájaná olovenými prútmi
6. rozmery	výška 2,55 m, šírka 2,7 m
7. popis a stav	Vitráž tvorí výplň otvoru ukončeného zhora tvarom stlačeného oblúka. Stvárňuje figurálnu kompozíciu pozostávajúcu z piatich postáv, ktoré majú v rukách atribúty svojho povolania. (V strede hutník po jeho stranách chemička, zdravotná sestra a dole kľáčiace postavy murára a zvarača, pred ktorými je v centre kompozície symbolický základ novej budovy). Farebnosť vitráže je v okrových, žltých tónoch v kombinácii so štruktúrovaným bezfarebným sklom. V dôsledku netesniacich spojov vitráže a uvoľňovania niektorých tabuliek skla bolo z interiérovej strany pred vitráž predsaďené novodobé zasklenie v drevenom ráme. Vitráž sa zachovala s lokálnymi úbytkami zasklenia a celkovo oslabenou nosnou konštrukciou, ktorá si vyžaduje reštaurovanie.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedošlo k poškodeniam a sledovať stav, aby nedochádzalo k poškodzovaniu.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Vitráž zachovať, reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Vitráž je súčasťou interiéru foyeru divadla od jeho prestavby ukončenej v roku 1960. V kontexte s ďalšími vitrážami predstavuje súbor výtvarných prvkov v štýle socialistického realizmu.



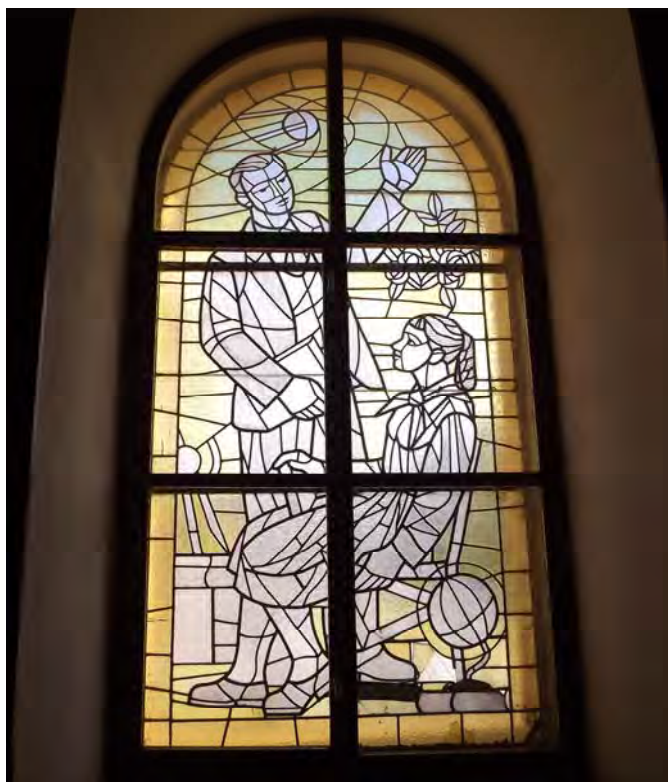
Výtvarné a umeleckoremeselné prvkyPoložka číslo **502**

1. názov prvku, detailu	VITRÁŽ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na východnej fasáde orientované do priestoru foyeru (č. 101)
3. typ, druh	vitráž
4. sloh, datovanie	socialistický realizmus 1959 (J. Bartek, J.Dóka)
5. materiál, technika	vitráž z farebného a štruktúrovaného skla spájaná olovenými prútmi
6. rozmery	výška 2,55 m, šírka 2,7 m
7. popis a stav	Vitráž tvorí výplň otvoru ukončeného zhora tvarom stlačeného oblúka. Stvárňuje figurálnu kompozíciu pozostávajúcu z piatich postáv, ktoré majú v rukách atribúty poľnohospodárskej výroby a vytvárajú scénu zberu úrody (V strede ošetrovateľ jablák, po jeho stranách žena so šatkou na zber jablák a poľnohospodár s otiepkou klasov. Dole v centre vinár pred nošou s hroznom a pri ňom žena s otiepkou klasov.). Farebnosť vitráže je v okrových, žltých tónoch v kombinácii so štruktúrovaným bezfarebným sklom. V dôsledku netesniacich spojov vitráže a uvoľňovania niektorých tabuliek skla bolo z interiérovej strany pred vitráž predsaďené novodobé zasklenie v drevenom ráme. Vitráž sa zachovala s lokálnymi úbytkami zasklenia a celkovo oslabenou nosnou konštrukciou, ktorá si vyžaduje reštaurovanie.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedošlo k poškodeniam a sledovať stav, aby nedochádzalo k poškodzovaniu.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Vitráž zachovať, reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Vitráž je súčasťou interiéru foyeru divadla od jeho prestavby ukončenej v roku 1960. V kontexte s ďalšími vitrážami predstavuje súbor výtvarných prvkov v štýle socialistického realizmu.



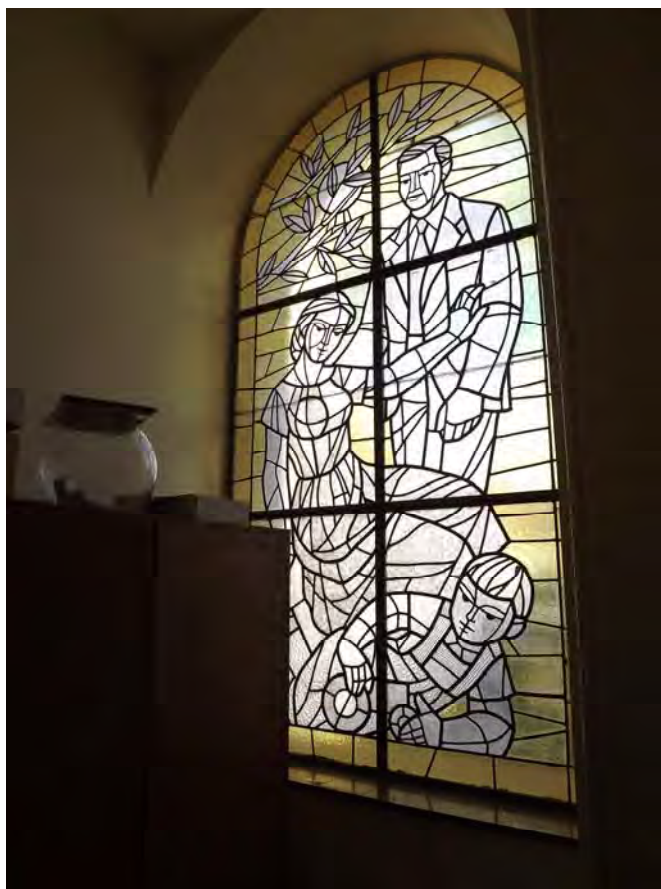
Výtvarné a umeleckoremeselné prvkyPoložka číslo **503**

1. názov prvku, detailu	VITRÁŽ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na východnej fasáde orientované do priestoru foyeru (č. 101)
3. typ, druh	vitráž
4. sloh, datovanie	socialistický realizmus 1959 (J. Bartek, J.Dóka)
5. materiál, technika	vitráž z farebného a štruktúrovaného skla spájaná olovenými prútmi
6. rozmery	výška 2,55 m, šírka 1,35 m
7. popis a stav	Vitráž tvorí výplň otvoru ukončeného polkruhom. Stvárňuje figurálnu kompozíciu pozostávajúcu z dvoch postáv, obklopených atribútmi pracujúcej inteligencie (Stojaci muž má vedľa seba teodolit a nad jeho hlavou letí družica, sediaci žena má pri sebe glóbus a knihy). Farebnosť vitráže je okrových, žltých tónoch v kombinácii so štruktúrovaným bezfarebným sklom. V dôsledku netesniacich spojov vitráže a uvoľňovania niektorých tabuliek skla bolo z interiérovej strany pred vitráž predsaďené novodobé zasklenie v drevenom ráme. Vitráž sa zachovala s lokálnymi úbytkami zasklenia a celkovo oslabenou nosnou konštrukciou, ktorá si vyžaduje reštaurovanie.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedošlo k poškodeniam a sledovať stav, aby nedochádzalo k poškodzovaniu.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Vitráž zachovať, reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Vitráž je súčasťou interiéru foyeru divadla od jeho prestavby ukončenej v roku 1960. V kontexte s ďalšími vitrážami predstavuje súbor výtvarných prvkov v štýle socialistického realizmu.



Výtvarné a umeleckoremeselné prvkyPoložka číslo **504**

1. názov prvku, detailu	VITRÁŽ
2. situovanie (podlažie, č. priestoru)	Na východnej fasáde orientované do priestoru pre uvádzačky vedľa foyeru (č. 103)
3. typ, druh	vitráž
4. sloh, datovanie	socialistický realizmus 1959 (J. Bartek, J.Dóka)
5. materiál, technika	vitráž z farebného a štruktúrovaného skla spájaná olovenými prútmi
6. rozmery	výška 2,55 m, šírka 1,35 m
7. popis a stav	Vitráž tvorí výplň otvoru ukončeného polkruhom. Stvárňuje figurálnu kompozíciu pozostávajúcu z troch postáv stvárňujúcich šťastnú socialistickú rodinu (Stojaci muž, sediaci žena a pod nimi hrajúce sa dieťa). Farebnosť vitráže je okrových, žltých tónoch v kombinácii so štruktúrovaným bezfarebným sklom. Vitráž sa zachovala s lokálnymi úbytkami zasklenia a celkovo oslabenou nosnou konštrukciou, ktorá si vyžaduje reštaurovanie.
8. návrh na opatrenia a ochrana	Dbieť aby nedošlo k poškodeniam a sledovať stav, aby nedochádzalo k poškodzovaniu.
9. návrh na spôsob obnovy a prípadnej prezentácie	Vitráž zachovať, reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu.
10. iné (autor, nápis, funkcia, pôvod, autenticita)	Vitráž je súčasťou interiéru foyeru divadla od jeho prestavby ukončenej v roku 1960. V kontexte s ďalšími vitrážami predstavuje súbor výtvarných prvkov v štýle socialistického realizmu.



e / Inventarizačný súpis sond a nálezov s ich odôvodnením a vyhodnotením

murivá

M1 – tehlové	I. etapa, stredovek	/13. – 14. storočie/
M2 – tehlové	II. etapa, viacero etáp	/15. storočie - 1831/
M3 - tehlové	III. etapa, klasicizmus	/ v roku 1831/
M4 – tehlové	IV. etapa, historizmus	/ záver 19. storočia/
M5 – tehlové	V. etapa, secesia - historizmu	/ v roku 1907/
M6 - tehlové	VI. etapa, soc. realizmus	/ v rokoch 1948 – 1960/
M7 - tehlové	VII. etapa, údržba a opravy	/pos. tretina 20. st. – 2003/

spojivá

S1 – jemná zrnitosť, sivé s malými hručkami vápna	I. etapa, stredovek	/13. – 14. storočie/
S2 – hrubá zrnitosť, sivá s hručkami vápna	II. etapa, viacero etáp	/15. storočie - 1831/
S3 - hrubá zrnitosť, sivo-hnedá s hručkami vápna	III. etapa, klasicizmus	/ v roku 1831/
S4 - stredná zrnitosť , sivo-hnedá s obsahom vápna	IV. etapa, historizmus	/ záver 19. storočia/
S5 - jemná zrnitosť , sivo-hnedá s obsahom vápna	V. etapa, secesia - historizmu	/ v roku 1907/
S5a – jemná zrnitosť, sivé s hručkami vápna (lokálna úprava vetráku na vých. fasáde pred rokom 1945)		
S6 - stredná zrnitosť , sivo-hnedá s obsahom cementu	VI. etapa, soc. realizmus	/ v rokoch 1948 – 1960/
S7 - jemná zrnitosť , sivo-hnedá s obsahom cementu	VII. etapa, údržba a opravy	/pos. tretina 20. st – 2003/

omietky

O1 – jemná zrnitosť, okrovo-hnedá, mäkká	I. etapa, stredovek	/13. – 14. storočie/
O2 - jemná zrnitosť , sivá s hručkami vápna, stredne pevná	II. etapa, viacero etáp	/15. storočie - 1831/
O3 – jemná zrnitosť, sivá , stredne pevná	III. etapa, klasicizmus	/ v roku 1831/
O4 - jemná zrnitosť , sivo-hnedá, stredne pevná	IV. etapa, historizmus	/ záver 19. storočia/
O5 - jemná zrnitosť , sivá, stredne pevná	V. etapa, secesia - historizmu	/ v roku 1907/
O5a – jemná zrnitosť, tmavá sivá pevná - pačok (lokálna úprava východnej fasády z obdobia pred rokom 1945)		
O6 - jemná zrnitosť, tmavá sivá, s obsahom cementu	VI. etapa, soc. realizmus	/ v rokoch 1948 – 1960/
O7 - veľmi jemná zrnitosť, sivá, s obsahom cementu	VII. etapa, údržba a opravy	/pos. tretina 20. st – 2003/

popis sond a nálezových situácií:

Východná fasáda:

S 1 – Plošná sonda na východnej fasáde, medzi treťou a štvrtou okennou osou (počítané zľava). Sonda o rozmeroch 70cm x 15cm je 6,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza tehlové murivo M3 so spojivom S3, ktoré je v pravej časti presekané za účelom vytvorenia kruhového vetráku, ktorý je lemovaný spojivom S5a z obdobia lokálnej úpravy pred rokom 1945. V otvore vetráku je zámurovka z muriva M6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je omietka O5 z roku 1907. Na nej je vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej je vrstva pačoku O5a. V mieste zámurovky vetráku je omietka O6 z obdobia opráv medzi rokmi 1948 – 60. Na omietkach je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu zamurovania združeného okna, ktoré bolo navrhnuté na výkrese fasády v roku 1831 a dalo sa predpokladať, že bolo zamurované v závere 19. storočia. Sonda sledovala aj stratigrafiu omietok a náterov.

Sonda nepotvrdila predpoklad nálezu zámurovky staršieho otvoru. Združené okno, ktoré je zachytené na návrhu fasády z roku 1831, a ktoré dokladajú aj dobové fotografie (v zaslepenom stave) zo záveru 19. a začiatku 20. storočia. Bolo vytvorené iba vo forme štukovej výzdoby, ktorá bola odstránená pri úprave fasády v roku 1907. Sonda odhalila ľavú časť kruhového vetráku, vytvoreného v medzivojnovom období a jeho zaslepenie pri oprave medzi rokmi 1948 – 1960. Sonda dokladá primárnu monochromatickú bielu farebnosť fasády, sekundárnu monochromatickú úpravu vo svetlom okrovom tóne a zjednocujúcu tmavšiu monochromatickú úpravu fasády v tóne tmavšieho okra z obdobia stavebných úprav medzi rokmi 1948 – 1960.

S 2 – Plošná sonda na východnej fasáde, medzi treťou a štvrtou okennou osou (počítané zľava). Sonda o rozmeroch 20cm x 9cm je 8,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza tehlové murivo M3 so spojivom S3. Na murive je omietka O5 z roku 1907. Na nej je vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej je vrstva pačoku O5a. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu zamurovania združeného okna, ktoré bolo navrhnuté na výkrese fasády v roku 1831 a dalo sa predpokladať, že bolo zamurované v závere 19. storočia. Miesto sondy bolo vybrané tak, aby sa nachádzalo v mieste predpokladanej zámurovky. Sonda sledovala aj stratigrafiu omietok a náterov.

Sonda nepotvrdila predpoklad nálezu zámurovky staršieho otvoru. Združené okno, ktoré je zachytené na návrhu fasády z roku 1831, a ktoré dokladajú aj dobové fotografie (v zaslepenom stave) zo záveru 19. a začiatku 20. storočia bolo vytvorené iba vo forme štukovej výzdoby, ktorá bola odstránená pri úprave fasády v roku 1907. Sonda dokladá primárnu monochromatickú bielu farebnosť fasády, sekundárnu monochromatickú úpravu vo svetlom okrovom tóne a zjednocujúcu tmavšiu monochromatickú úpravu fasády v tóne tmavšieho okra z obdobia stavebných úprav medzi rokmi 1948 – 1960.

S 3 – Plošná sonda na východnej fasáde, na rámovaní okna v tretej okennej osi (počítané zľava). Sonda o rozmeroch 5cm x 45cm je 9,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza tehlové murivo M3 so spojivom S3 a sadrový prefabrikát ušnice šambrány. Na murive je omietka O5 z roku 1907. Na nej a sadre je vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej je vrstva pačoku O5a. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Na monochromatickej bielej sonda doložila monochromatický svetlý oker. Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k plošnému nanieseniu pačokovej vrstvy omietky s obsahom cementu a nátere fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť.

S 4 – Plošná sonda na východnej fasáde, na suprafenestre okna v tretej okennej osi (počítané zľava). Sonda o rozmeroch 5cm x 10cm je 8,2 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na jadre z tehlového muriva M3 so spojivom S3 sadrový prefabrikát suprafenestry z roku 1907. Na murive je omietka O5 z roku 1907. Na nej a sadre je vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej je tenká vrstva pačoku z omietky O5a. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k plošnému nanieseniu pačokovej vrstvy omietky s obsahom cementu a nátere fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

S 5 – Plošná sonda na východnej fasáde, na rámovaní okna v tretej okennej osi (počítané zľava). Sonda o rozmeroch 5cm x 10cm je 10,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza tehlové murivo M3 so spojivom

S3 a sadrový prefabrikát výzdoby šambrány. Na murive je omietka O5 z roku 1907. Na nej a sadre je vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej je vrstva pačoku O5a. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k plošnému nanieseniu pačokovej vrstvy omietky s obsahom cementu a náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

NS 1 – Nálezová situácia na východnej fasáde na korunnej rímse vo výške 12,9 m nad úrovňou terénu. V situácii je viditeľná na primárnom tehlovom murive M5 a rákosovej vrstve na dokovom podbíjaní rímasy primárna omietka O5 z obdobia prestavby fasády v roku 1907. Na nej je stopové množstvo bieleho vápenného náteru a na ňom vrstva okrového náteru. Na ňom súčasný okrový náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá technológiu realizácie korunnej rímasy fasády, ktorá je v hornej časti vytvorená z omietky naniesenej na doskovom podbíjaní s rákosovým roštom. Situácia v okrajových polohách na omietkach dokladá aj primárnu bielu monochromatickú farebnosť a aj sekundárne okrové farebnosti rímasy.

S 6 – Plošná sonda na východnej fasáde, na vajcovci pod vlysom na vstupnom rizalite. Sonda o rozmeroch 5cm x 5cm je 11,4 m nad úrovňou terénu. (Realizáciu sondy komplikovali nárazy vetra do plošiny z ktorej bola sonda realizovaná). V sonde sa nachádza na sadrovom podklade vrstva monochromatického bieleho náteru. Na ňom je vrstva svetlého okrového náteru. Na nej tenká vrstva s cementovým pačokom O5a. Na ňom je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdzuje monochromatickú okrovú farebnosť aj v období po obnove divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

S 7 – Plošná sonda na východnej fasáde, na dolnom okraji plastického rámovania okna v druhej okennej osi (počítané zprava – od SV rohu objektu). Sonda o rozmeroch 15cm x 10cm je 5,4 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na omietke O5 vrstva monochromatického bieleho náteru. Na ňom je vrstva svetlého okrového náteru. Na nej tenká vrstva s cementovým pačokom O5a. Na ňom je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdzuje monochromatickú okrovú farebnosť aj v období po obnove divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

S 8 – Plošná sonda na východnej fasáde, na dolnom okraji plastického poľa na ploche lizény medzi prvou a druhou okennou osou (počítané zprava – od SV rohu objektu). Sonda o rozmeroch 12cm x 10cm je 5,9 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na omietke O5 vrstva monochromatického bieleho náteru. Na ňom je vrstva svetlého okrového náteru. Na nej tenká vrstva s cementovým pačokom O5a. Na ňom je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdzuje monochromatickú okrovú farebnosť aj v období po obnove divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

NS 2 – Nálezová situácia na východnej fasáde pri päte lizény medzi prvou a druhou okennou osou (počítané od SV rohu objektu) vo výške 5,2 m nad úrovňou terénu. V situácii na sadrovom podklade je kompaktná vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej pomerne tenká vrstva svetlého okrového náteru. Na nej je tenká vrstva cementového pačoku O5a, na ktorom je badateľný tmavší okrový náter z obdobia obnovy objektu v rokoch 1948 – 1960. Na ňom je súčasný biely náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny biely monochromatický výraz fasády a sekundárny výraz v tóne svetlého okra. Situácia dokladá aj úpravu fasády z obdobia obnovy objektu v rokoch 1948 – 1960 keď mala fasáda monochromatickú okrovú farebnosť.

S 9 – Plošná sonda na východnej fasáde, na parapetnej rímse pri okne v prvej okennej osi (počítané zprava – od SV rohu objektu) v úrovni 2. N.P.. Sonda o rozmeroch 10cm x 12cm je 5,2 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na omietke O5 vrstva monochromatického bieleho náteru. Na ňom je vrstva svetlého okrového náteru. Na nej cementový pačok O5a. Na ňom je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdzuje monochromatickú okrovú farebnosť aj v období po obnove divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

S 10 – Plošná sonda na východnej fasáde pod a na výzdobe parapetu okna v prvej okennej osi (počítané sprava – od SV rohu objektu) v úrovni 3. N.P.. Sonda o rozmeroch 10cm x 10cm je 9,4 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na omietke O5 vrstva monochromatického o bieleho náteru. Na ňom je vrstva svetlého okrového náteru. Na dekoratívnom prvku parapetu sa nachádza ešte cementový pačok O5a. Na ňom a ostatnej ploche je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Cementový pačok z obdobia opráv pred rokom 1945 sa tu na ploche fasády nenachádza a je zastúpený iba na dekoratívnom prvku zrkadla. Potvrdzuje to predpoklad, že pačok bol použitý iba v miestach akútnych opráv výzdoby. Sonda potvrdzuje monochromatickú okrovú farebnosť aj v období po obnove divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

S 11 – Plošná sonda na východnej fasáde, na rohu lizény medzi SV rohom objektu a prvou okennou osou (počítané sprava – od SV rohu objektu). Sonda o rozmeroch 5cm x 5cm je 9,9 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na omietke O5 vrstva monochromatického o bieleho náteru. Na ňom je vrstva svetlého okrového náteru. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Cementový pačok z obdobia opráv pred rokom 1945 sa tu nenachádza. Potvrdzuje to predpoklad, že pačok bol použitý iba v miestach akútnych opráv výzdoby. Sonda potvrdzuje monochromatickú okrovú farebnosť aj v období po obnove divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

S 12 – Plošná sonda na východnej fasáde, na lište suprafenestry okna v úrovni 2. N.P. v prvej okennej osi (počítané sprava – od SV rohu objektu). Sonda o rozmeroch 5cm x 5cm je 7,9 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na omietke O5 vrstva monochromatického o bieleho náteru. Na ňom je stopové množstvo svetlého okrového náteru. Na ňom je vrstva pačoku O5a. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k plošnému nanieseniu pačokovej vrstvy omietky s obsahom cementu a náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

NS 3 – Nálezová situácia na východnej fasáde v okolí falošného okna (v prvej osi od SV rohu objektu v úrovni 2. N.P.) vo výške asi 11 m nad úrovňou terénu. V situácii presvítajúca vrstva na plastických prvkoch tmavší okrový náter z obdobia obnovy objektu v rokoch 1948 – 1960.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá sekundárnu úpravu fasády z obdobia obnovy objektu v rokoch 1948 – 1960 keď mala fasáda monochromatickú okrovú farebnosť.

S 13 – Plošná sonda na východnej fasáde, na tvári maskaróna medzi druhou a treťou okennou osou (počítané sprava – od SV rohu objektu). Sonda o rozmeroch 20cm x 15cm je 11,3 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza sadrový prefabrikát výzdoby. Na sadre je vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej je vrstva svetlého vápenného náteru. Na nej je vrstva pačoku O5a. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k plošnému nanieseniu pačokovej vrstvy omietky s obsahom cementu a náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

S 14 – Plošná sonda na východnej fasáde, na vlasoch maskaróna medzi prvou a druhou okennou osou (počítané sprava – od SV rohu objektu). Sonda o rozmeroch 5cm x 10cm je 11,3 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza sadrový prefabrikát výzdoby. Na sadre je vrstva bieleho vápenného náteru. Na nej je vrstva svetlého vápenného náteru. Na nej je vrstva pačoku O5a. Na nej je vrstva tmavšieho okrového náteru. Na nej svetlejší okrový náter a súčasný farebný náter vo farebnej kombinácii dvoch tónov okra a bielej.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav východnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy východnej fasády a jej sekundárnych úprav. Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k plošnému nanieseniu pačokovej vrstvy omietky s obsahom cementu a náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná farebnosť v kombinácii dvoch okrových tónov a bielej.

NS 4 – Nálezová situácia na východnej fasáde v centrálnej časti vstupného rizalitu, nad oknom (v druhej osi od SV rohu objektu v úrovni 2. N.P.) vo výške 8,7 m nad úrovňou terénu. V situácii je viditeľné na sadrovom podklade stopové množstvo monochromatického bieleho vápenného náteru a na ňom aj stopové množstvo okrového náteru. Na nich je O5a z obdobia pred rokom 1945 a na ňom sa zachoval iba súčasný biely krémový náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny náter sadrovej dekorácie z roku 1907 s bielym náterom a následný náter v tóne svetlého okra. V období pred rokom 1945 bola sledovaná časť fasády opatrená cementovým pačokom, na ktorom sa zachoval iba súčasný krémový biely náter.

NS 5 – Nálezová situácia na východnej fasáde na vlyse v centrálnej časti vstupného rizalitu vo výške 12,5 m nad úrovňou terénu. V situácii je viditeľná na pomerne zvetranej omietke O5 z obdobia prestavby z roku 1907 cementový pačok O5a z obdobia pred rokom 1945 a na ňom stopové množstvo okrového náteru. Na ňom je pozlátenie.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá stav zachovania a rozsah úprav po roku 1907, keď bol plastický text spolu fasádou vytvorený. Situácia dokladá aj sekundárne pozlátenie z obdobia z druhej pol. 20. storočia, ktoré pravdepodobne nahradilo staršie pozlátenie.

Severná fasáda (úsek pri SV rohu objektu):

S 15 – Plošná sonda na parapetnej rímse prvého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 2. N. P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 5cm x 10cm je 5,2 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na jadre z tehlového muriva M3 so spojivom S3 omietka O3 z obdobia výstavby divadla v roku 1831. Na omietke je primárna vrstva bieleho vápna (na rímse aj pasívnej ploche fasády). Na nej je kompaktná vrstva svetlého zeleného náteru. Na ňom je stopové množstvo cementového pačoku O5a a na ňom monochromatický tmavý okrový náter. Na ňom monochromatický tmavý okrový náter. Na ňom súčasný biely náter a vrstva nečistôt. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k nanieseniu pačokovej vrstvy omietky s obsahom cementu a náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 16 – Plošná sonda v pravom hornom kúte zamurovaného otvoru prvého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 2. N. P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 15cm je 7,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza jadro muriva okenného otvoru M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Otvor okna je zamurovaný murivom M5 so spojivom S5 v čase vybudovania zrkadlovej sály pri úpravách v roku 1907. Na staršom murive a omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom svetlý zelený náter. Na zámurovke z muriva M5 je omietka O5, ktorá čiastočne prechádza aj na staršiu omietku s nátermi O3. Na omietkach je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády a úprav klasicistických okenných otvorov.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav ako aj zamurovania okna pri vybudovaní zrkadlovej siene v roku 1907. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 17 – Plošná sonda na ľavej strane na výzdobe parapetu zamurovaného otvoru prvého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 3. N. P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 5cm x 5cm je 8,7 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza jadro muriva M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Na murive a omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom svetlý zelený náter. Na ňom je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové

fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 18 – Plošná sonda v strednej časti parapetu druhého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 3. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 5cm x 15cm je 8,7m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza jadro muriva M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Na omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom svetlý zelený náter. Na nich je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 19 – Plošná sonda na pravej strane parapetu druhého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 3. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 5cm x 20cm je 8,7 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza jadro muriva okenného otvoru M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Na omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom svetlý zelený náter. Na nich je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 20 – Plošná sonda na pravej časti parapetu druhého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 3. N.P. na severnej fasáde v kúte parapetnej rímsy. Sonda o rozmeroch 12cm x 12cm je 8,7 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza jadro muriva okenného otvoru M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Na omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom svetlý zelený náter. Na nich je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 21 – Plošná sonda na pravej strane zamurovaného otvoru druhého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 3. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 35cm x 25cm je 10,2 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza jadro muriva okenného otvoru M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Zámurovka okna je z muriva M5 so spojivom S5 z obdobia vybudovania zrkadlovej sály v roku 1907 a omietkou O6 z obdobia úprav v rokoch 1948 – 1960, keď došlo k demontovaniu žalúzií ako dokladajú dobové fotografie. Na omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom svetlý zelený náter. Na nich je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Na omietke O5 v zámurovke je na bielom podkladovom nátere svetlý okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády a potvrdenia stavebných úprav pri prestavbe v roku 1907.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav ako aj zamurovania okna v roku 1907. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 boli z otvoru demontované demontované žalúzie a zámurovka bola opatrená omietkou O6, ktorú ešte opatрили podkladovým bielym vápenným náterom. Fasáda aj so zámurovkou bola premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 22 – Plošná sonda na ľavej časti parapetu druhého okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde v kúte parapetnej rímsy. Sonda o rozmeroch 15cm x 15cm je 5,2 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza jadro muriva okenného otvoru M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Na omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom svetlý zelený náter. Na nich je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Pravdepodobne sa jednalo o kombináciu svetlej zelenej a bielej (na severnej fasáde bol už náter iba monochromatický v tóne svetlej zelenej). Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 23 A, B – Plošné sondy na korunnej rímse nad treťou okennou osou (počítané od severovýchodného rohu) na severnej fasáde. (Obe sondy spolu súvisia a dokladajú stratigrafiu na jednom architektonickom prvku). Sonda A o rozmeroch 5cm x 5cm, sonda B o rozmeroch 8cm x 8cm je 11,3 m nad úrovňou terénu. V sondách sa nachádza jadro muriva okenného otvoru M3 so spojivom S3 a primárnou omietkou O3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Na omietke O3 je primárny biely vápenný náter a na ňom ďalší biely náter. Na nich je tmavý okrový náter a na ňom je svetlý okrový náter. Na nich je súčasný biely monochromatický náter. Sondy boli realizované za účelom zistenia farebných úprav severnej fasády.

Sondy potvrdili predpoklad nálezu primárnej bielej monochromatickej úpravy severnej fasády a jej sekundárnych úprav. Sonda potvrdila predpoklad farebnej úpravy klasicistickej fasády, ktorú dokladajú dobové fotografie pred úpravou v roku 1907. Jednalo sa o kombináciu svetlej zelenej a bielej na korunnej rímse. Pri oprave fasády pred rokom 1945 došlo k náteru fasády v tóne tmavého okra. Pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960 bola fasáda premaľovaná v monochromatickom svetlom okrovom tóne. Pri oprave po roku 1980 bola na fasádu nanesená súčasná biela monochromatická farebnosť.

S 24 – Plošná sonda pod parapetom tretieho okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 3. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 65cm x 15cm je 7,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa na ľavej strane nachádza murivo M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Nadväzuje naň zámurovka z muriva M6 so spojivom S6. Na murivách je omietka O6 z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960. Na omietke je zvyšok okrového náteru a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia rozsahu starších okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 boli parapety aj nadpražia okien posunuté a doplnené murivom do súčasného stavu.

S 25 – Plošná sonda v nadpraží tretieho okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 30cm x 30cm je asi 7 m nad úrovňou terénu. V sonde sa na ľavej strane nachádza murivo M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831. Do tohto muriva je zasekaný oceľový preklad a doplnený murivom M6 so spojivom S6. Na murivách je omietka O6 z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960. Na omietke je zvyšok okrového náteru a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 boli parapety aj nadpražia okien posunuté a doplnené murivom do súčasného stavu.

S 26 – Plošná sonda pod parapetom tretieho okna (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 3. N.P. na pravej strane na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 45cm x 15cm je asi 7 m nad úrovňou terénu. V sonde sa na pravej strane nachádza murivo M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 aj s omietkou O3, na ktorej je biely monochromatický náter. Na ňom je okrový náter a vrstva nečistôt. Na ľavej strane je zámurovka z muriva M6 so spojivom S6 a omietkou O6, ktorá prechádza aj na staršiu omietku na pravej strane. Na nej je okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia starších okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 boli parapety aj nadpražia okien posunuté a doplnené murivom do súčasného stavu.

S 27 – Hĺbková sonda v hornej časti plochy fasády medzi tretou okennou osou (počítané od severovýchodného rohu) a prvým pilastrom na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 45cm x 40cm je asi 9,5m nad úrovňou terénu. V sonde sa na pravej strane nachádza horný okraj lizénového rámca a horný okraj priehlbiny falošného okna vybudovaný z muriva M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 aj s omietkou O3, na ktorej je biely monochromatický náter. V priehlbine na falošné okno je na omietke metličkový náter s vrstvou

nečistôt. Na omietke O3 je okrový náter a vrstva nečistôt. Na ľavej strane je zámurovka z muriva M6 so spojivom S6 a omietkou O6, ktorá prechádza aj na staršiu omietku na pravej strane. Na nej je okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 bola fasáda upravená do súčasného stavu.

S 28 – Hĺbková sonda v strednej časti plochy fasády medzi tretou okennou osou (počítané od severovýchodného rohu) a prvým pilastrom na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 25cm x 120cm je asi 5,5m nad úrovňou terénu. V sonde sa na pravej strane nachádza okraj lizénového rámca a okraj priehlbiny falošného okna vybudovaný z muriva M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 aj s omietkou O3, na ktorej je biely monochromatický náter. V priehlbine na falošné okno je na omietke metličkový náter s vrstvou nečistôt. Na omietke O3 je okrový náter a vrstva nečistôt. Na ľavej strane je zámurovka z muriva M6 so spojivom S6 a omietkou O6, ktorá prechádza aj na staršiu omietku na pravej strane. Na nej je okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia starších okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. Masívna úprava pri premurovaní okraja staršieho falošného okna znemožnila identifikáciu nadpražia staršieho okna. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 bola fasáda upravená do súčasného stavu.

S 29 – Plošná sonda v strednej časti plochy fasády medzi tretou okennou osou (počítané od severovýchodného rohu) a prvým pilastrom na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 20cm x 25cm je asi 3,6 m nad úrovňou terénu. V sonde sa na pravej strane nachádza okraj lizénového rámca vybudovaný z muriva M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 aj so stopami po omietke O3. Na ľavej strane je zámurovka z muriva M6 so spojivom S6 a omietkou O6, ktorá prechádza aj na staršiu omietku na pravej strane. Na nej je okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia starších okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 bola fasáda upravená do súčasného stavu.

S 30 – Plošná sonda v strednej časti plochy fasády medzi tretou okennou osou (počítané od severovýchodného rohu) a prvým pilastrom na severnej fasáde pod sondou č. S29. Sonda o rozmeroch 20cm x 180cm je asi 3,45 m nad úrovňou terénu. V sonde sa na pravej strane nachádza pravý dolný okraj lizénového rámca a okraj priehlbiny falošného okna vybudovaný z muriva M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 aj so stopovým množstvom omietky O3. Na ľavej strane je zámurovka z muriva M6 so spojivom S6 a omietkou O6, ktorá prechádza aj na staršie murivo na pravej strane. Na nej je okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia starších okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. Masívna úprava pri premurovaní okraja staršieho falošného okna nezničila dolný pravý okraj priehlbiny a staršieho okna. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 bol plocha fasády upravená do súčasného stavu.

S 31 – Plošná sonda v strednej časti plochy fasády medzi tretou okennou osou (počítané od severovýchodného rohu) a prvým pilastrom na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 10cm x 30cm je asi 7,2 m nad úrovňou terénu. V sonde sa na ľavej strane nachádza ľavý okraj lizénového rámca vybudovaný z muriva M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 aj so stopovým množstvom omietky O3. Na pravej strane je zámurovka z muriva M6 so spojivom S6 doplneného heraklitom a omietkou O6, ktorá prechádza aj na staršie murivo na pravej strane. Na nej je okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia starších okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu plastického zrkadla, do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. Masívna úprava pri premurovaní okraja staršieho falošného okna nezničila ľavý okraj priehlbiny a staršieho okna. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 bol plocha fasády upravená do súčasného stavu.

S 32 – Plošná sonda v strednej časti plochy fasády medzi tretou okennou osou (počítané od severovýchodného rohu) a prvým pilastrom na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 10cm x 40cm je asi 4,2 m nad úrovňou terénu. V sonde sa v dolnej časti dolný okraj okraj lizénového rámca vybudovaný z muriva M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 aj so stopovým množstvom omietky O3. Naň v hornej časti nadväzuje masívna premurovka z rozbitej situácii, ktorá mohla doložiť ľavý okraj parapetu okna vytvorená z muriva M6 so spojivom S6 a omietkou O6, ktorá prechádza aj na staršie murivo na pravej strane. Na nej je okrový náter a súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia starších okenných otvorov, ktoré dokladajú dobové fotografie pred prestavbou zrealizovanou v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu ľavej strany plastického zrkadla do ktorého boli komponované primárne klasicistické okná z roku 1831. Masívna úprava pri premurovaní okraja staršieho falošného okna zničila ľavý okraj priehlby a staršieho okna. V dôsledku radikálnej prestavby v rokoch 1948 – 1960 bol plocha fasády upravená do súčasného stavu.

S 33 – Plošná sonda na hlavici na prvom pilastri (počítané od severovýchodného rohu) na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 25cm je asi 10,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na primárnom murive M3 so spojivom S3 z obdobia prestavby budovy v roku 1831 štukový profil hlavice z omietky O3 s primárnym bielym monochromatickým náterom. Na ňom je monochromatický zelený náter. Na ňom je lokálna vrstva cementového pačoku a na nej tmavý okrový náter. Na ňom vrstva omietky O6 a svetlý okrový náter. Na ňom súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia tvaru primárnych hlavíc pilastrov z roku 1831, ktoré dokladajú dobové fotografie.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej profilácie a aj primárnej bielej monochromatickej farebnosti. V dôsledku prestavby v rokoch 1948 – 1960 bol tvar hlavíc zjednodušený do súčasného amorfného tvaru.

S 34 – Plošná sonda medzi prvým a druhým pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 25cm x 20cm je asi 9,1 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza ľavý horný okraj okenného otvoru s časťou záklenku z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Pravá dolná časť je zamurovaná murivom M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárnych okien, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 35 – Plošná sonda medzi prvým a druhým pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 65cm x 40cm je asi 5,7 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza ľavý dolný okraj okenného otvoru s časťou parapetu z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Pravá horná časť je zamurovaná murivom M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárnych okien, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 36 – Plošná sonda pod oknom v tretej okennej osi (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 50cm x 30cm je asi 3,4 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza ľavý horný okraj dverného otvoru z muriva M3 so spojivom S3 s dreveným nadpražím z roku 1831. Pravá dolná časť je zamurovaná murivom M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárnych vstupných dverí, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnych vstupných dverí, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 37 – Plošná sonda pod oknom v tretej okennej osi (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 40cm x 30cm je asi 3,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza pravý horný okraj dverného otvoru z muriva M3 so spojivom S3 s dreveným nadpražím z roku 1831. Ľavá dolná časť je zamurovaná murivom M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárnych vstupných dverí, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnych vstupných dverí, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 38 – Plošná sonda v polohe medzi treťou okennou osou a prvým pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 10cm x 10cm je asi 3,7 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza ľavý horný okraj okna z muriva M3 so spojivom S3 aj so záklenkom z roku 1831. Ľavá dolná časť je zamurovaná murivom M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 39 – Plošná sonda v polohe medzi treťou okennou osou a prvým pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 40cm je asi 3,6 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza pravý horný okraj okna z muriva M3 so spojivom S3 aj so záklenkom z roku 1831. Pravá dolná časť je zamurovaná murivom M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách

je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 40 – Plošná sonda na kordónovej rímse v kúte pri prvom pilastri (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 20cm je asi 3,6 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza primárny štukový profil plytkej kordónovej rímse na murive M3 so spojivom S3 z roku 1831. Na murive je primárna omietka O3 s vrstvou primárneho bieleho náteru, na ktorej je stopové množstvo zeleného náteru, svetlý okrový náter, sivý náter, na nich je vrstva omietky O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárnej profilácie kordónovej rímse, ktorú dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárnej profilácie kordónovej rímse, ktorú dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 doplnená vrstvou omietky v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 41 – Plošná sonda v polohe medzi prvým a druhým pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 40cm x 55cm je asi 3,1 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza ľavá časť základu polkruhového okna z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Dolná časť tvorí oceľový preklad doplnený zámurovkou s murivom M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960. Pri tejto úprave došlo k prebúraniu požiarnych únikových dverí z divadelnej sály, ktorých vybúranie zničilo možný nálež parapetu okna.

S 42 – Plošná sonda v polohe medzi druhým a tretím pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 25cm je asi 2,9 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza ľavý dolný okraj polkruhového okna z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Zámurovku okna tvorí murivo M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 43 – Plošná sonda v polohe medzi druhým a tretím pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 15cm je asi 3,4 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza horný dolný okraj polkruhového okna z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Zámurovku okna tvorí murivo M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 44 – Plošná sonda v polohe medzi druhým a tretím pilastrom (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 15cm je asi 2,9 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza pravý dolný okraj polkruhového okna z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Zámurovku okna tvorí murivo M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 45 – Plošná sonda v polohe medzi tretím pilastrom a hranou povraziska (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 25cm x 15cm je asi 2,9 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza ľavý dolný okraj polkruhového okna z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Zámurovku okna tvorí murivo M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 46 – Plošná sonda v polohe medzi tretím pilastrom a hranou povraziska (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 10cm x 15cm je asi 3,4 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza horný dolný okraj polkruhového okna z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831.

Zámurovku okna tvorí murivo M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

S 47 – Plošná sonda v polohe medzi tretím pilastrom a hranou povraziska (počítané od severovýchodného rohu) v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 15cm x 12cm je asi 2,9 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza pravý dolný okraj polkruhového okna z muriva M3 so spojivom S3 z roku 1831. Zámurovku okna tvorí murivo M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby v rokoch 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O6 so zvyškami okrového náteru, na ktorých je súčasný biely náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831.

Sonda potvrdila predpoklad nálezu primárneho okna, ktoré dokladá historická výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831 a jeho zamurovania v období prestavby v rokoch 1948 - 1960.

NS 6 – Nálezová situácia v podkroví na murive severnej fasády pri hmote povraziska vo výške asi 12 m nad úrovňou terénu ulice. V situácii je viditeľné na ľavej strane murivo M6 so spojivom S6 z obdobia vybudovania povraziska medzi rokmi 1948 – 1960. Vedľa je primárne klasicistické murivo M3 so spojivom S3. V dolnej časti sa nachádza železobetónový spevňujúci veniec novodobého stropu divadelnej sály z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá radikálnosť úpravy z rokov 1948 – 1960 na múre severnej fasády sály, kde bola zhodená celá časť architrávu aj s rímsou a doplnené murivo nerešpektovalo klasicistické tvarové riešenie fasády.

NS 7 – Nálezová situácia nahrádza sondáž, ktorá by bola exaktne doplnila poznanie o rozsahu zachovania murív severnej fasády sály, lebo kabeláž a verejné osvetlenie tu neumožnili pohyb výsuvnej plošiny. Situácia sa nachádza medzi druhým, tretím pilastrom (počítané od SV rohu objektu) a hranou hmoty povraziska v úrovni 2. a 3.N.P.. V oboch poliach sú viditeľné praskliny, ktoré naznačujú rozsah starších okien. Na pravej strane je vetracie okienko do dutiny pri portáli javiska, ktoré vzniklo až v súvislosti s vybudovaním povraziska.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá radikálnosť úpravy z rokov 1948 – 1960 na múre severnej fasády sály, kde boli zamurované aj staršie okná sály, ktoré dokladá výkresová dokumentácia B. Grünna z roku 1831. Pravdepodobne v kontexte so situáciou NS 7 bol pomerene veľký rozsah muriva v úrovni 2. a 3. N.P. zhodený a nahradený novým murivom v období vybudovania povraziska medzi rokmi 1948 – 1960.

NS 8 – Nálezová situácia v kontakte severnej fasády sály a severnej fasády povraziska asi 1 m nad úrovňou terénu. V situácii je na ľavej strane viditeľný fragment muriva M3 so spojivom S3, ktorý je doplnený murivom M6 so spojivom S6 z rokov budovania povraziska (1948 – 1960). Vedľa neho je vertikálna dilatačná škára a za ňou murivo povraziska M6 so spojivom S6. Na staršom fragmente muriva je omietka O3 s vrstvou bieleho a zeleného náteru. Na nej a ostatnom murive je novodobá omietka O6 s vrstvou okrového náteru a vrstvou súčasného bieleho náteru.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá radikálnosť úpravy z rokov 1948 – 1960 na múre severnej fasády sály, kde bolo aj murivo v kontakte s hmotou povraziska premurované.

NS 9 – Nálezová situácia v dolnej časti na severnej fasáde povraziska v úrovni asi 1,5 m nad úrovňou terénu. V situácii je na murive M6 so spojivom S6 omietka O6 s vrstvou okrového náteru a vrstvou súčasného bieleho náteru.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny farebný výraz severnej fasády povraziska vybudovaného medzi rokmi 1948 – 1960. Na múre severnej fasády sály, kde bolo aj murivo v kontakte s hmotou povraziska premurované. Omietka tu bola primárne opatrená okrovým náterom.

Severná fasáda meštianskeho domu na Divadelnej ulici

S 48 – Plošná sonda medzi prvým oknom (počítané od hmoty povraziska) a arkierom v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 65cm x 20cm je asi 6,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na ľavej strane doplnok železobetónového nadpražia okna a murivo M6 so spojivom S6, ktoré je na pravej strane v kontakte s novovekým murivom M2 so spojivom S2. Na murivách je novodobá omietka O7 z obdobia opráv objektu v poslednej tretine 20. storočia. Na nej je súčasný okrový náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu rozsahu staršieho meštianskeho domu v kontakte s doplnkami murív z obdobia budovania povraziska počas prestavby v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpokladaný rozsah staršieho objektu a aj novších doplnkov murív z obdobia vybudovania povraziska v čase prestavby v rokoch 1948 - 1960. Okrem toho potvrdila aj takmer úplné osekanie starších omietok počas opravy tohto úseku fasády v poslednej tretine 20. storočia.

S 49 – Plošná sonda v kúte nad oknom na východnej strane arkiera v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 35cm x 40cm je asi 6,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na ľavej strane staršie novoveké murivo M2 so spojivom S2, do ktorého je zasekaný záklenok mladšieho okna z tehlového muriva M4 súvisiaceho s výmenou okenných výplní v závere 19. storočia. Na murivách je fragment staršej novovekej omietky O2 s okrovým náterom (možno baroková omietka súvisiaca s vybudovaním korunnej rímsy pri vybudovaní novšieho krovu). Na nej a ostatných častiach muriva je novodobá omietka O7 z obdobia opráv objektu v poslednej tretine 20. storočia. Na nej je súčasný okrový náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu úprav arkiera v závere 19. storočia.

Sonda potvrdila predpokladanú úpravu renesančného arkiera v závere 19. storočia so zväčšením okien. Sonda prispela aj k identifikácii výrazu exteriéru pred touto úpravou, keď bola fasáda omietnutá vápennou omietkou s okrovým náterom.

S 50 – Plošná sonda v kúte arkiera pod a na korunnej rímse na jeho západnej strane v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 35cm x 40cm je asi 6,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza kompaktné previazané novoveké murivo arkiera a fasády M2 so spojivom S2. Na rímse je omietka O2 s primárnou vrstvou bieleho vápenného náteru. Na nej je vrstva svetlého a tmavého okrového náteru. Na ňom cementová pačok a vrstva svetlého okrového náteru. Na nej je súčasný biely a okrový náter.

Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu úprav arkiera, overenia rozsahu novovekého muriva a prípadného nálezu starších omietkových vrstiev.

Sonda potvrdila predpoklad jednotného vybudovania korunnej rímsy nad fasádou aj arkierom, ku ktorej mohlo dôjsť v súvislosti s barokovou úpravou objektu pred rokom 1831. Sonda potvrdila nález staršej omietkovej vrstvy prispela aj k identifikácii výrazu exteriéru pred aj počas úprav v závere 19. storočia, keď bola fasáda opatrená okrovým náterom. Pre lepšiu špecifikáciu novovekého muriva a potvrdenie predpokladu nadstavania novovekého muriva v barokovej etape je nutné architektonicko-historický výskum rozšíriť. Na základe sondy vieme spoľahlivo identifikovať tvar korunnej rímsy a farebnosť fasády v závere 19. storočia, ktorý nám dokladá aj dobová fotografia.

S 51 – Plošná sonda v kúte arkiera v nadpraží okna na jeho západnej strane v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 35cm x 45cm je asi 6,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza kompaktné murivo M4 so spojivom S4, ktoré dokladá pomerne radikálny rozsah zásahu do predpokladaného staršieho renesančného muriva M2 pri úprave okien v závere 19. storočia. Na murive je novodobá omietka O7 s vrstvou súčasného okrového náteru.

Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu úprav arkiera, overenia rozsahu novovekého muriva a prípadného nálezu starších omietkových vrstiev.

Sonda potvrdila predpoklad radikálnej úpravy arkiera, ktorý bol v dôsledku zmien súvisiacich s výmenou okien aj čiastočne premurovaný v závere 19. storočia. Pre overenie rozsahu uvedených zmien je nutné architektonicko-historický výskum rozšíriť na fasáde aj do interiéru. Na základe sondy vieme spoľahlivo potvrdiť radikálnosť úpravy arkiera pri úprave v závere 19. storočia.

S 52 – Plošná sonda v nadpraží okna arkiera v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 55cm x 55cm je asi 5,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza kompaktné previazané murivo M4 so spojivom S4, ktoré dokladá pomerne radikálny rozsah zásahu do predpokladaného staršieho renesančného muriva M2 pri úprave okien v závere 19. storočia. Na murive je novodobá omietka O7 s vrstvou súčasného okrového náteru. Na ráme okna pod súčasnou omietkou sú stopové zvyšky zeleného olejového náteru.

Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu úprav arkiera, overenia rozsahu novovekého muriva a prípadného nálezu starších omietkových vrstiev.

Sonda potvrdila predpoklad radikálnej úpravy arkiera, ktorý bol v dôsledku zmien súvisiacich s výmenou okien aj čiastočne premurovaný v závere 19. storočia. Pre overenie rozsahu uvedených zmien je nutné architektonicko-historický výskum rozšíriť na fasáde arkiera. Na základe sondy vieme spoľahlivo potvrdiť radikálnosť úpravy arkiera pri úprave v závere 19. storočia. Sonda odkryla aj časť exteriérového rámu okna s primárnym tmavým zeleným olejovým náterom.

S 53 – Plošná sonda medzi prvým oknom (počítané od hmoty povraziska) a arkierom v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 85cm x 20cm je asi 5,5 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na ľavej strane doplnok s murivom M6 so spojivom S6, ktoré je na pravej strane v kontakte so starším novovekým murivom M2 so spojivom S2. Na murivách je novodobá omietka O7 z obdobia opráv objektu v poslednej tretine 20. storočia. Na nej je súčasný okrový náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu rozsahu staršieho meštianskeho domu v kontakte s doplnkami murív z obdobia budovania povraziska počas prestavby v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpokladaný rozsah staršieho objektu a aj novších doplnkov murív z obdobia vybudovania povraziska v čase prestavby v rokoch 1948 - 1960. Okrem toho potvrdila aj takmer úplné osekanie starších omietok počas opravy tohto úseku fasády v poslednej tretine 20. storočia.

S 54 – Plošná sonda v nadpraží nad prvým oknom (počítané od hmoty povraziska) a arkierom v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 55cm x 120cm je asi 3,3 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza na ľavej strane doplnok s murivom M6 so spojivom S6 a železobetónovým nadpražím okna, ktoré je na pravej strane v kontakte so starším novovekým murivom M2 so spojivom S2. Na murivách je novodobá

omietka O7 z obdobia opráv objektu v poslednej tretine 20. storočia. Na nej je súčasný okrový náter. Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu rozsahu staršieho meštianskeho domu v kontakte s doplnkami murív z obdobia budovania povraziska počas prestavby v rokoch 1948 – 1960.

Sonda potvrdila predpokladaný rozsah staršieho objektu a aj novších doplnkov murív z obdobia vybudovania povraziska v čase prestavby v rokoch 1948 - 1960. Okrem toho potvrdila aj takmer úplné osekanie starších omietok počas opravy tohto úseku fasády v poslednej tretine 20. storočia.

S 55 – Plošná sonda na fasáde a ľavej konzole arkiera v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde. Sonda o rozmeroch 120cm x 70cm je asi 2,3 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza staršie stredoveké tehlové murivo M1 so spojom S1 a zvyškami škárovej úpravy, do ktorého je zasekaná kapsa a vložená renesančná kamenná konzola. Nad konzolou a aj starším stredovekým murivom M1 je previazané novoveké murivo M2 so spojom S2. Vystupujúci okraj nad konzolou je doplnený murivom M4 so spojom S4 zo záveru 19. storočia. Záver konzoly je doplnený drevenou protézou, ktorá je kotvená na ťaхло зав'язане do hmoty kamennej konzoly. K úprave došlo v závere 19. storočia. Na murivách a aj doplnkoch je kompaktná vrstva novodobej omietky O7 z poslednej tretiny 20. storočia a na nej súčasný okrový náter.

Sonda bola realizovaná za účelom overenia predpokladu sekundárneho vybudovania arkiera do staršieho stredovekého muriva.

Sonda potvrdila predpoklad vybudovania arkiera pri úpravách objektu súvisiacich s jeho renesančnou prestavbou, ktorú možno pracovne zaradiť do začiatku 17. storočia a mladších úprav arkiera zo záveru 19. storočia. Pre kvalitnejšie vyhodnotenie vývoja fasády je nutné sondy rozšíriť a celkovo sondážne doskúmať túto časť objektu aj v interiéroch. Sonda spoľahlivo potvrdila tvarový výraz dolnej časti arkiera po úprave v závere 19. storočia, keď došlo aj zmene záklenku na rovné nadpražie, ktoré dokladajú aj dve dobové fotografie. Okrem toho potvrdila aj takmer úplné osekanie starších omietok počas opravy tohto úseku fasády v poslednej tretine 20. storočia.

S 56 – Plošná sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi prvou a druhou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 1. N.P. Sonda o rozmeroch 4,5m x 1,20m je 1 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza zložitá situácia, kde je viditeľné na ľavej strane murivo M6 so spojom S6, ktoré tvorí východný záver severnej fasády objektu a súvisí s vybudovaním povraziska divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Na pravo je výrazný oblúk s murivom M2 so spojom S2 možno bývalého novovekého prejazdu domu z II. stavebnej etapy. (nutné doskúmať v interiéroch domu). Napravo od neho je kamenné armovanie torza otvoru s murivom M1 so spojom S1 zo stredovekej vývojovej etapy pracovne datovanej do 13. – 14. storočia. Ďalej pokračuje úzky pás stredovekého muriva M1 so spojom S1 a ďalšie stredoveké kamenné armovanie otvoru. Na pravo v sonde je viditeľná zámurovka (pod arkierom) s murivom M4 so spojom S4 zo záveru 19. storočia, ktorá je možno zvyškom dobového statického riešenia. Napravo v sonde pokračuje pri okraji súčasného vetracieho otvoru vysprávka z muriva M6 so spojom S6 z obdobia úprav objektu pri prestavbe divadla medzi rokmi 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O7 z poslednej tretiny 20. storočia a na jej súčasný okrový náter fasády.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad zložitého stavebného vývoja objektu, ktorý je možné zatiaľ iba pracovne rozdeliť na stredovekú časť s dvoma zatiaľ bližšie nešpecifikovateľnými otvormi s kamennými ostienami, novovekú časť s ich zámurovkou a nekompletným oblúkom (možno prejazdu) a doplnkami z 19. a 20. storočia pri súčasných otvormi. Pre ucelený názor je nutné sondu nielen rozšíriť na fasáde, ale aj v interiéroch objektu a dať nálezy s nej do súvislosti so situáciami v kontexte sondážneho výskumu interiéru predmetnej časti objektu. Pre potvrdenie situácie, fasády v skúmanej časti v závere 19. storočia je sonda postačujúca, lebo nálezy je možné konfrontovať s dvoma dobovými fotografiami, kde na začiatku 20. storočia došlo k zväčšeniu okna v súčasnej prvej okennej osi a vloženiu výkladnej skrine do tohto otvoru. V dôsledku vybudovania povraziska medzi rokmi 1948 – 1960 došlo k skráteniu skúmanej časti objektu o jednu okennú os a k rozsiahlym doplnkom muriva v kontakte s povraziskom. Výklad zo začiatku 20. storočia bol odstránený a nahradený súčasným oknom. V poslednej tretine 20. storočia došlo ku kompletnému odstráneniu omietok v úrovni 1. N.P. a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 57 – Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi druhou a treťou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 1. N.P. Sonda o rozmeroch 4,5m x 20cm je 1,1 m nad úrovňou terénu. V sonde sa nachádza zložitá situácia, kde je viditeľné na ľavej strane novodobá vysprávka z muriva murivo M6 so spojom S6, ktoré lemuje vetrací otvor, ktorý vznikol pri prestavbe medzi rokmi 1948 – 1960. Na pravo je fragment novovekého tehlového muriva M2 so spojom S2, ktoré pravdepodobne súvisí s vybudovaním arkiera pracovne datovaného do prvej pol. 17. storočia. V jeho susedstve je staršie stredoveké murivo M1 so spojom S1, ktoré je prerušené novodobou vysprávkou vertikálnej inštalácie z muriva M6 so spojom S6. Sondu na pravej strane ukončuje vysprávka špalety vstupného otvoru z muriva M6 so spojom S6. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad zložitého stavebného vývoja objektu, ktorý je možné zatiaľ iba pracovne rozdeliť na stredovekú časť v pravej polovici sondy, novovekú časť muriva pod pravou konzolou arkiera a vertikálnu drážku v murive vyspravenú tak, ako aj okraje otvorov na oboch stranách sondy mladším murivom M6 so spojom S6. Sonda dokladá aj radikálne úpravy z rokov 1948 – 1960, keď došlo k odstráneniu starších výplní otvorov a ich orámovaní hladkými špaletami, Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia starších omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 58 – Plošná pásová sonda v tvare otočeného písmena T na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi treťou a štvrtou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 2. N.P. . Sonda o rozmeroch 4,5m x 90cm a šírkou približne 20cm je 5,3 m nad úrovňou terénu. V centrálnej časti sondy je kompaktné novoveké murivo M2 so spojivom S2. Po stranách oboch otvorov sú doplnky otvorov z muriva M4 so spojivom S4 z obdobia úprav v závere 19. storočia. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom. V hornej časti sondy je zachovaný fragment staršej omietky O2 s bielym vápenným náterom a omietky O6 s okrovým náterom. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov v závere 19. storočia. Sonda potvrdila aj predpoklad plošného odstránenia starších omietok už pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 59 – Plošná pásová sonda v tvare otočeného písmena T na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi štvrtou a piatou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 4,5m x 90cm a šírkou približne 20cm je 1,3 m nad úrovňou terénu. V centrálnej časti sondy je kompaktné stredoveké murivo M1 so spojivom S1. Po stranách oboch otvorov sú doplnky otvorov z muriva M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad zamurovania výkladov zo začiatku 20. storočia pri úprave z rokov 1948 – 1960. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 60 – Plošná pásová sonda v tvare otočeného písmena T na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi piatou a šiestou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 4,5m x 60cm a šírkou približne 25cm je 1,3 m nad úrovňou terénu. V pravej časti v strede sondy je stredoveké murivo M1 so spojivom S1. Po stranách oboch otvorov sú doplnky otvorov z muriva M6 so spojivom S6 z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom. Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad zamurovania výkladov zo začiatku 20. storočia pri úprave z rokov 1948 – 1960. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 61 – Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi treťou a štvrtou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 2. N.P. . Sonda o rozmeroch 4,5m x 20cm je 5,3 m nad úrovňou terénu. V centrálnej časti sondy je kompaktné novoveké murivo M2 so spojivom S2. Po stranách oboch otvorov sú doplnky otvorov z muriva M4 so spojivom S4 z obdobia úprav v závere 19. storočia. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom. V hornej časti sondy je zachovaný fragment staršej omietky O6 s okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov v závere 19. storočia. Sonda potvrdila aj predpoklad plošného odstránenia starších omietok už pri úprave medzi rokmi 1948 – 1960. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 62 – Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi šiestou a siedmou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 4,5m x 20cm je 1,3 m nad úrovňou terénu. V centrálnej časti sondy je kompaktné stredoveké murivo M1 so spojivom S1. Po stranách oboch otvorov sú doplnky otvorov z muriva M4 so spojivom S4 z obdobia úprav v závere 19. storočia. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad radikálnej úpravy otvorov po bývalých výkladoch a okenných otvorov pri stavebnej úprave súvisiacej s prestavbou sledovanej časti objektu na vybavenie divadla medzi rokmi 1948 -1960. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 63 – Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi štvrtou a piatou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 2. N.P. . Sonda o rozmeroch 4,5m x 20cm je 5,3 m nad úrovňou terénu. V centrálnej časti sondy je kompaktné novoveké murivo M2 so spojivom S2. Po stranách oboch otvorov sú doplnky otvorov z muriva M4 so spojivom S4 z obdobia úprav v závere 19. storočia. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov v závere 19. storočia. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom.

S 64 – Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi piatou a šiestou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 2. N.P. . Sonda o rozmeroch 4,5m x 20cm je 5,3 m nad úrovňou terénu.

V centrálnej časti sondy je kompaktné novoveké murivo M2 so spojivom S2. Po stranách oboch otvorov sú doplnky otvorov z muriva M4 so spojivom S4 z obdobia úprav v závere 19. storočia. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom. Na staršej konštrukcii okien je stopové množstvo zeleného olejového náteru.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov v závere 19. storočia. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom. Okrem iného potvrdila aj predpoklad náteru starších okien tmavým zeleným olejovým náterom.

S 65– Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi šiestou a siedmou osou otvorov objektu (počítané od povraziska) v úrovni 2. N.P. . Sonda o rozmeroch 5,7m x 20cm je 5,3 m nad úrovňou terénu. V centrálnej časti sondy je kompaktné novoveké murivo M2 so spojivom S2. Na oboch stranách pri oknách sú doplnky otvorov z muriva M4 so spojivom S4 z obdobia úprav v závere 19. storočia. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom. Na staršej konštrukcii okna je stopové množstvo zeleného olejového náteru.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov v závere 19. storočia. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom. Okrem iného potvrdila aj predpoklad náteru starších okien tmavým zeleným olejovým náterom.

S 66– Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi siedmou osou otvorov a severozápadným rohom objektu (počítané od povraziska) v úrovni 2. N.P. . Sonda o rozmeroch 3,7m x 20cm je 5,3 m nad úrovňou terénu. V centrálnej časti sondy je kompaktné novoveké murivo M2 so spojivom S2. Pri okne a v rohu sú doplnky otvorov z muriva M4 so spojivom S4 z obdobia úprav v závere 19. storočia. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom. Na staršej konštrukcii okna je stopové množstvo zeleného olejového náteru.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov v závere 19. storočia. Sonda potvrdila aj predpoklad odstránenia omietok v sledovanej časti v poslednej tretine 20. storočia a ich nahradeniu súčasnou omietkou so súčasným okrovým náterom. Okrem iného potvrdila aj predpoklad náteru starších okien tmavým zeleným olejovým náterom.

S 67 – Plošná sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi šiestou a siedmou osou otvorov (počítané od povraziska) v úrovni 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 1,2m x 1,1m je 3,2 m nad úrovňou terénu. V sonde je stredoveké murivo M1 so spojivom S1 na ktorom možno vidieť dve stavebné fázy. Do staršieho klenbového oblúka je vysekaný otvor a vložené „dymové okno“ s kamenným ostením a pridaná pod klenbový oblúk je dolná časť muriva. Otvor okna je z vonka opatrený tenkou primárnou omietkou O1. Na nej je vrstva bieleho vápenného náteru a v hornej časti aj sadzí. V dutine v hornej časti je súvislá vrstva sadzí. Na murive je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu a overenie situácie z archívnej fotografie.

Sonda potvrdila predpoklad zložitého stavebno-historického vývoja objektu, ktorý už v stredoveku prechádzal rôznymi úpravami. Ako je badateľné so situácie starší otvor (možno prejazd ?) bol zamurovaný a zmenil funkciu na obytnú miestnosť (dymovú izbu). Pre seriózne vyhodnotenie tejto situácie je nutné realizovať sondy aj v interiéroch objektu a pre vyhodnotenie vývoja objektu je nutné realizovať komplexný architektonicko-historický výskum. (objekt bol od stredoveku limitovaný špecifickými urbanistickými podmienkami a jeho vývoj nie je možné schematicky vyhodnotiť ako tradičný meštiansky dom v uličnej zástavbe). S ohľadom na stav, ktorý dokladajú dobové fotografie je možné fasádu objektu obnoviť do výrazu z konca 19. storočia, kde sa predmetný nález dymového otvoru nachádzal pod hladkou omietkou.

S 68 – Plošná sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi siedmou osou otvorov a severozápadným rohom objektu (počítané od povraziska) v úrovni nadpražia okna na 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 60cm x 1,3m je 3,2 m nad úrovňou terénu. V sonde je murivo so stredovekým záklenkom M1 so spojivom S1, ktoré je nadmurované novovekým murivom M2 (v úrovni tretieho riadku pod parapetom okna 2.N.P.). V dolnej časti je pod klenbovým oblúkom doplnok z muriva M6 so spojivom S6 aj s oceľovým prekladom nad oknom z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960. Na pravo od rámu okna na 2. N.P. je murivo M4 so spojivom S4 zo záveru 19. storočia. Na murive je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila predpoklad nadmurovania stredovekej hmoty objektu možno v súvislosti s vybudovaním arkiera. (pre potvrdenie tohto predpokladu je nutné sondy rozšíriť aj v interiéroch objektu. Sonda dokladá aj úpravu zo záveru 19. storočia, keď bolo na 2.N.P. vymenené za súčasné. Sonda doložila aj úpravu okna v úrovni 1.N.P. keď bolo osadené súčasné okno. Staršie omietky na fasáde v sledovanom úseku boli v poslednej tretine 20. storočia odstránené a nahradené súčasnou omietkou s okrovým náterom.

S 69 – Plošná pásová sonda na severnej fasáde objektu vybavenia divadla medzi siedmou osou otvorov (počítané od povraziska) a severozápadným nárožím objektu v úrovni n 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 2,5m x 20cm je 1,2 m nad úrovňou terénu. V sonde je dominantné stredoveké murivo M1 so spojivom S1. Pri okne je doplnok z muriva M6 so spojivom S6 z obdobia úprav medzi rokmi 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila rozsah stredovekého muriva v sledovanom úseku a potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov pri prestavbe v rokoch 1948 – 1960. Okrem uvedeného doložila a fakt, že staršie omietky na fasáde v sledovanom úseku boli v poslednej tretine 20. storočia odstránené a nahradené súčasnou omietkou s okrovým náterom.

S 70 – Plošná pásová sonda na západnom úseku fasády objektu vybavenia divadla pri severozápadnom rohu objektu v úrovni n 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 3,5m x 20cm je 1,2 m nad úrovňou terénu. V sonde je pri rohu stredoveké murivo M1 so spojivom S1. V stredovej časti je doplnené murivo M2 so spojivom S2 a ďalej pri okne murivo M4 so spojivom S4 zo záveru 19. storočia. Pri okne je doplnok z muriva M6 so spojivom S6 z obdobia úprav medzi rokmi 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila rozsah stredovekého muriva v sledovanom úseku a potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov pri prestavbe v rokoch 1948 – 1960. Okrem uvedeného doložila a fakt, že staršie omietky na fasáde v sledovanom úseku boli v poslednej tretine 20. storočia odstránené a nahradené súčasnou omietkou s okrovým náterom.

S 71 – Plošná pásová sonda na západnom úseku fasády objektu vybavenia divadla pri kúte so susedným objektom z komplexu Spolku sv. Vojtecha v úrovni 1. N.P. . Sonda o rozmeroch 1,5m x 25cm je 1,2 m nad úrovňou terénu. V sonde je novoveké murivo M2 so spojivom S2, ktoré sa dotýka kompaktného muriva susedného objektu a nie je s ním spojené (múr susedného objektu pokračuje priečne do hĺbky sondy a zdá sa byť starší – nutné doskúmať v interiéroch objektu). Pri okne je doplnok z muriva M6 so spojivom S6 z obdobia úprav medzi rokmi 1948 – 1960. Na murivách je novodobá omietka O7 so súčasným okrovým náterom.

Sonda bola realizovaná za účelom zistenia stavebného vývoja sledovanej časti objektu.

Sonda potvrdila rozsah staršieho muriva v sledovanom úseku a potvrdila predpoklad úpravy okenných otvorov pri prestavbe v rokoch 1948 – 1960. Sonda vytvára predpoklad, že susedný objekt z komplexu objektu Sv. Vojtecha je v sledovanom úseku starší ako skúmaný objekt vybavenia divadla. Predpoklad je nutné overiť sondami realizovaným v rámci komplexného AH výskumu v interiéroch skúmaného objektu. Okrem uvedeného doložila a fakt, že staršie omietky na fasáde v sledovanom úseku boli v poslednej tretine 20. storočia odstránené a nahradené súčasnou omietkou s okrovým náterom.

Nálezové situácie a sondy zamerané na zistenie farebnosti prvkov:

NSf 1 – Nálezová situácia na ľavom exteriérovom krídle na exteriérovej strane okna (pol.č.: 405) v miestnosti č. 312 na 3. N.P. . Primárna drevná hmota okna so stopovými zvyškami primárneho fermežového moridla. Na nej olejový náter v tóne slonová kosť a na ňom súčasný náter v tóne slonová kosť.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá na oknách z roku 1907 primárnu úpravu povrchu fermežovým moridlom (svetlý hnedý povrch so štruktúrou dreva) . K sekundárnemu náteru okien olejovým náterom v tóne slonová kosť došlo pri oprave medzi rokmi 1948 – 1960. Ďalší olejový náter v tóne slonová kosť je z poslednej tretiny 20. storočia.

NSf 2 – Nálezová situácia na parapete a ľavom exteriérovom krídle na interiérovej strane okna (pol.č.: 405) v miestnosti č. 312 na 3. N.P. . Primárna drevná hmota okna so stopovými zvyškami primárneho fermežového moridla. Na nej olejový náter v tóne slonová kosť a na ňom súčasný náter v tóne slonová kosť.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá na oknách z roku 1907 primárnu úpravu povrchu fermežovým moridlom (svetlý hnedý povrch so štruktúrou dreva) . K sekundárnemu náteru okien olejovým náterom v tóne slonová kosť došlo pri oprave medzi rokmi 1948 – 1960. Ďalší olejový náter v tóne slonová kosť je z poslednej tretiny 20. storočia.

NSf 3 – Nálezová situácia na stredovej lište na ľavom exteriérovom krídle okna (pol.č.: 404) v zrkadlovej sále č. 216 na 2. N.P. . Primárna drevná hmota okna so stopovými zvyškami primárneho fermežového moridla. Na nej olejový náter v tóne slonová kosť a na ňom súčasný náter v tóne slonová kosť.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá na oknách z roku 1907 primárnu úpravu povrchu fermežovým moridlom (svetlý hnedý povrch so štruktúrou dreva) . K sekundárnemu náteru okien olejovým náterom v tóne slonová kosť došlo pri oprave medzi rokmi 1948 – 1960. Ďalší olejový náter v tóne slonová kosť je z poslednej tretiny 20. storočia.

NSf 4 – Nálezová situácia na interiérovej strane okenného krídla okna (pol.č.: 407) v miestnosti č. 232 na 2. N.P.. Primárna drevná hmota je opatrená fermežovým morením. Na ňom a aj kovovej matici sú dve vrstvy olejového náteru v tóne slonová kosť. Na ňom je tmavý hnedý syntetický náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz interiérovej strany okna zo záveru 19. storočia, keď bolo okno opatrené morením ľanovou fermežou. Pravdepodobne v medzivojnovom období došlo k natreniu okna olejovým náterom v tóne slonová kosť. Interiérová strana okna bola pri úprave okolo alebo po roku 1960 opatrená tmavou hnedou syntetickou farbou.

NSf 5 – Nálezová situácia na interiérovej strane okenného rámu okna (pol.č.: 407) v miestnosti č. 232 na 2. N.P.. Primárna drewná hmota je opatrená fermežovým morením. Na ňom sú dve vrstvy olejového náteru v tóne slonová kosť. Na ňom je tmavý hnedý syntetický náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz interiérovej strany okna zo záveru 19. storočia, keď bolo okno opatrené morením ľanovou fermežou. Pravdepodobne v medzivojnovom období došlo k natreniu okna olejovým náterom v tóne slonová kosť. Interiérová strana okna bola pri úprave okolo alebo po roku 1960 opatrená tmavou hnedou syntetickou farbou.

NSf 6 – Nálezová situácia na interiérovej strane okenného rámu okna (pol.č.: 407) v miestnosti č. 232 na 2. N.P.. Primárna drewná hmota je opatrená fermežovým morením. Na ňom sú dve vrstvy olejového náteru v tóne slonová kosť. Na ňom je tmavý hnedý syntetický náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz interiérovej strany okna zo záveru 19. storočia, keď bolo okno opatrené morením ľanovou fermežou. Pravdepodobne v medzivojnovom období došlo k natreniu okna olejovým náterom v tóne slonová kosť. Interiérová strana okna bola pri úprave okolo alebo po roku 1960 opatrená tmavou hnedou syntetickou farbou.

NSf 7 – Nálezová situácia na interiérovej strane okenného krídla okna (pol.č.: 406) v miestnosti č. 235 na 2. N.P.. Primárna drewná hmota je opatrená fermežovým morením. Na ňom sú dve vrstvy olejového náteru v tóne slonová kosť. Na ňom je tmavý hnedý syntetický náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz interiérovej strany okna zo záveru 19. storočia, keď bolo okno opatrené morením ľanovou fermežou. Pravdepodobne v medzivojnovom období došlo k natreniu okna olejovým náterom v tóne slonová kosť. Interiérová strana okna bola pri úprave okolo alebo po roku 1960 opatrená tmavou hnedou syntetickou farbou.

NSf 8 – Nálezová situácia na polive na interiérovej strane okenného krídla okna (pol.č.: 408) v miestnosti č. 232 na 2. N.P.. Primárna drewná hmota je opatrená fermežovým morením. Na ňom sú dve vrstvy olejového náteru v tóne slonová kosť. Na ňom je tmavý hnedý syntetický náter. Na mosadznej pololive sú dve vrstvy olejového náteru v tóne slonová kosť.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz interiérovej strany okna zo záveru 19. storočia, keď bolo okno opatrené morením ľanovou fermežou. Pravdepodobne v medzivojnovom období došlo k natreniu okna olejovým náterom v tóne slonová kosť. Interiérová strana okna bola pri úprave okolo alebo po roku 1960 opatrená tmavou hnedou syntetickou farbou.

NSf 9 – Nálezová situácia na exteriérovej strane rámu a okna (pol.č.: 408) na arkieri severnej fasády na jeho východnej strane úrovni 2. N.P.. (širšie sonda S49) Primárna drewná hmota je opatrená fermežovým morením. Na ňom je stopové množstvo zeleného olejového náteru, ktorý je prekrytý olejovým náterom v tóne slonová kosť. Na ňom je súčasný okrový fasádny náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz okna na východnej fasáde zo záveru 19. storočia, keď bolo okno opatrené morením ľanovou fermežou. Pravdepodobne na začiatku 20. storočia. Pravdepodobne v medzivojnovom období došlo k natreniu okna olejovým náterom v tóne slonová kosť. V období úprav okolo alebo po roku 1960 boli do rámov vložené súčasné okenné rámy a drewná hmota starých okien na exteriérovej strane opatrená bielym olejovým náterom v tóne slonová kosť a neskôr fasádnou farbou. Vložený rám okna bol opatrený hnedou syntetickou farbou.

NSf 10 – Nálezová situácia na exteriérovej strane rámu a okna (pol.č.: 406) na severnej fasáde úrovni 2. N.P.. (širšie sonda S64) Primárna drewná hmota je opatrená fermežovým morením. Na ňom je stopové množstvo zeleného olejového náteru, ktorý je prekrytý olejovým náterom v tóne slonová kosť. Na ňom je súčasný okrový fasádny náter.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz okna na východnej fasáde zo záveru 19. storočia, keď bolo okno opatrené morením ľanovou fermežou. Pravdepodobne na začiatku 20. storočia. Pravdepodobne v medzivojnovom období došlo k natreniu okna olejovým náterom v tóne slonová kosť. V období okolo alebo po roku 1960 boli do rámov vložené súčasné okenné rámy a drewná hmota starých okien na exteriérovej strane opatrená bielym olejovým náterom v tóne slonová kosť a neskôr fasádnou farbou. Vložený rám okna bol opatrený hnedou syntetickou farbou.

NSf 11 – Nálezová situácia na ráme a okna pri JV rohu východnej fasády na východnej fasáde v úrovni 1. N.P.. Primárna drewná hmota je opatrená v dutine medzi zasklením transparentným lakom, ktorý mierne zaoxidoval. Na exteriérovej strane je povrch sekundárne opatrený tmavým hnedým moridlom.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz okna na východnej fasáde z obdobia okolo alebo po roku 1960, keď bola drewná hmota opatrená transparentným lakom. V čase údržby okna bola exteriérová strana rámov okna opatrená morením v tmavom hnedom tóne.

NSf 12 – Nálezová situácia na dverách hlavného vstupu (pol.č.: 409) na exteriérovej strane. Primárna drevná hmota je opatrená transparentným lakom, ktorý zaokidoval. Železná kovaná mreža má primárnu úpravu kovaného železa vytvorenú kalením. Kľučka je sekundárna a v jej okolí je viditeľný odtlačok primárneho oválneho štítiku.

Vyhodnotenie: Nálezová situácia dokladá primárny výraz dvernej výplne z obdobia úpravy datovanej medzi roky 1948 – 1960, keď bola drevná hmota opatrená transparentným lakom a kovová mreža mala úpravu kaleného železa.



S 1



S 2



S 3



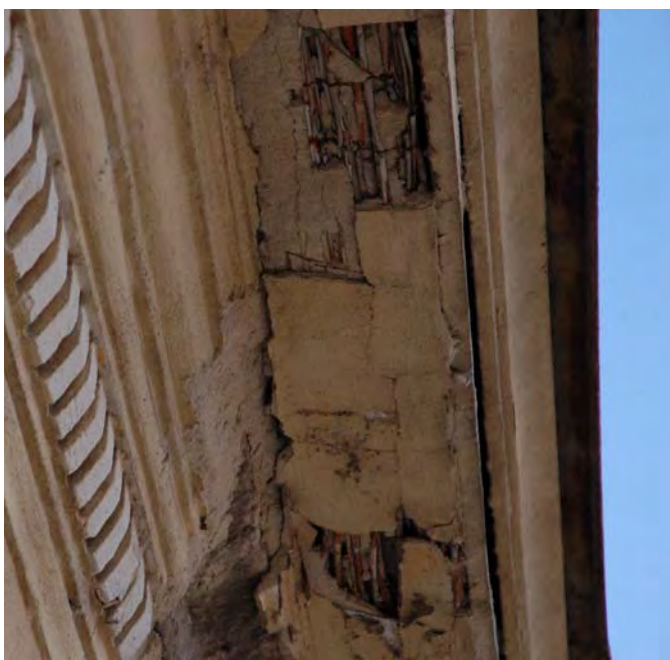
S 4



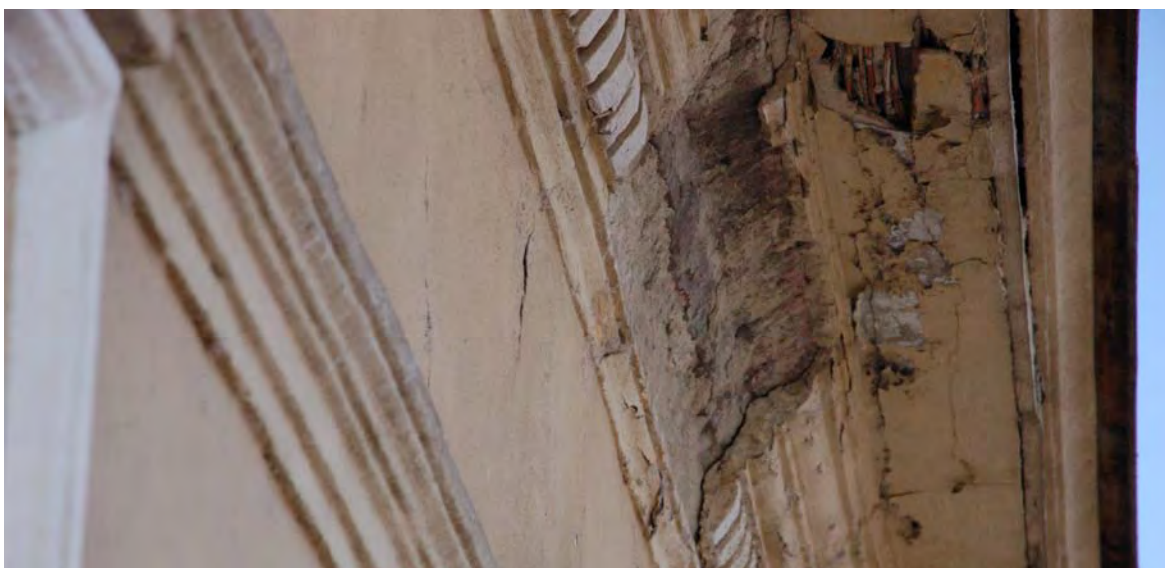
S 5



Situácia s S 5



NS 1 (detail)



NS 1



S 6



S 6 (detail)



S 7 (situação)



S 7



S 8



NS 2



S 9



S 10



S 11



S 12



NS 3



S 13



S 14



NS 4



NS 5 (detail)



NS 5



S 15



S 16



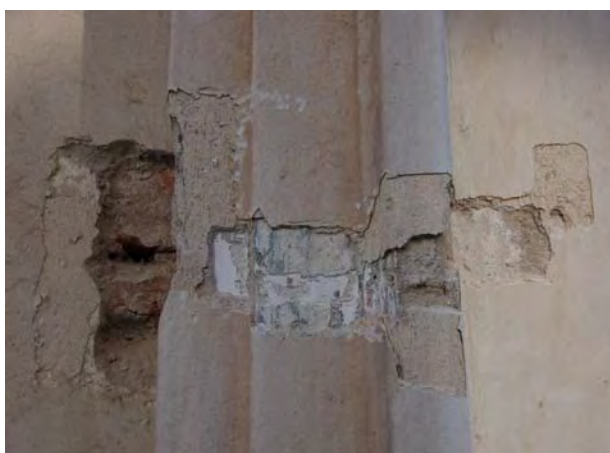
S 17



S 18



S 19 – S 20 (napravo)



S 21 (frontálne)



S 21 (pohľad z bočnej strany)



S 22



S 23 (A - hore, B - nižšie)



S 23 A (detail hore)



S 24



S 25



S 26



S 27



S 28 (horná časť)



S 28 (stredná časť)



S 28 (dolná časť sondy)



S 29



S 31



S 30



S 32



S 33 hore a S 34 (pokračuje horizontálnou prasklinou)



S 33 (horná časť)



S 33 (dolná časť)



S 34



S 35



S 36



S 37



S 38



S 39



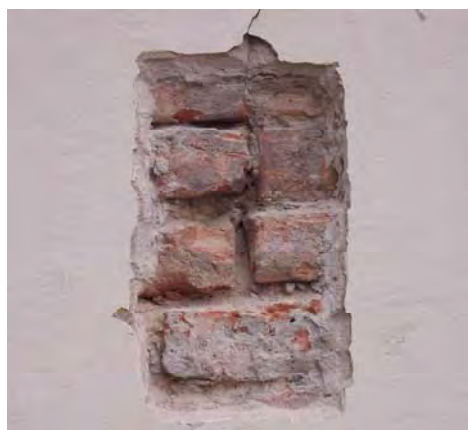
S 40



S 41



Situação sond S 42, S 43, S 44



S 42



S 43



S 44



Situação sond S 45, S 46, S 47



S 45



S 46



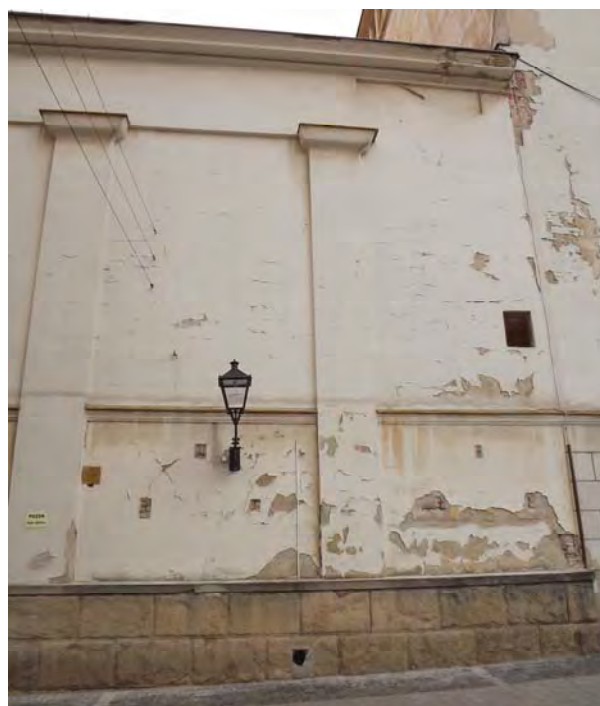
S 47



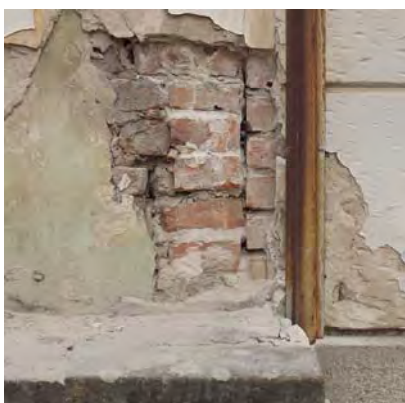
NS 6



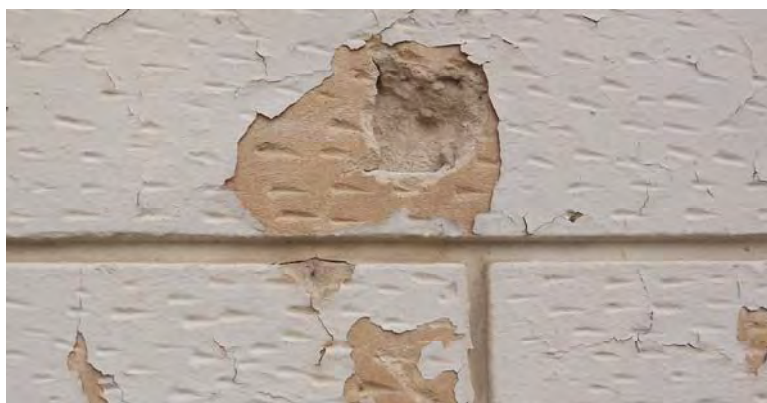
NS 7 (ľavá časť)



NS 7 (pravá časť)



NS 8



NS 9

Severná fasáda meštianskeho domu na Divadelnej ulici



S 48



S 49



S 50



S 51



S 52



S 53



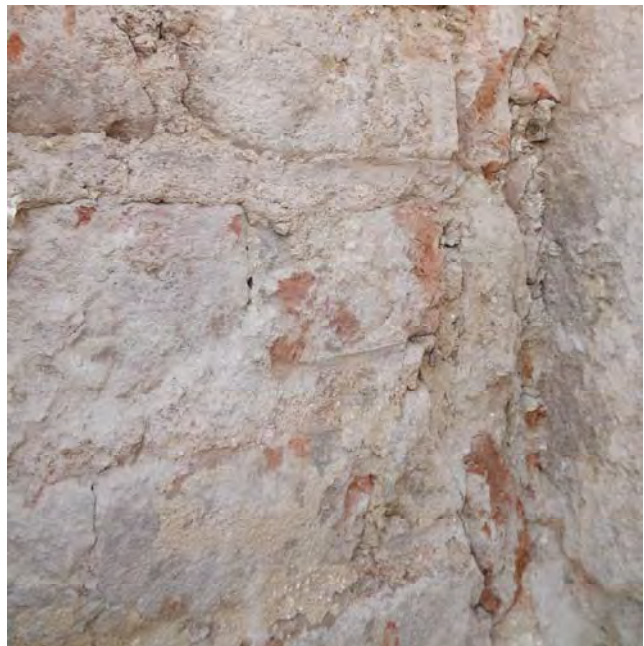
S 54



S 55



S 54 (detail dole)



S 55 (detail)



S 56



Archívna fotografia dokladajúca v roku 1997 otvorenie sondy (KPÚ Trnava)



S 56(detail na ľavo)



S 56 (detail v strede)



S 56 (detail plomby)



S 56 (detail v pravo)



S 57



S 58 (detail na ľavo)



S 58 (stredová časť)



S 58 (detail hore)



S 58 (pravá časť sondy)



S 59 (v škáre je zasekaný prívod uličnej lampy)



S 60



S 61 (detail naľavo)



S 61



S 62



S 62 (stredná časť)



S 62 (ľavá strana)



S 62 (pravá strana)



S 62 (ukončenie na pravej strane)



S 63



S 64 (ľavá strana)



S 64 (pravá strana)



S 65 (ľavá strana)



S 66 (pravá strana)



Archívna fotografia dokladajúca v roku 1997 otvorenie situácie (KPÚ Trnava)



S 67 (stredoveké okno vrazené do muriva so záklenkom)



S 67 (detail naľavo)



S 67 (detail napravo)



S 67 (ľavá strana)



S 67 (pravá strana)



S 67 (detail ľavého horného okraja)



S 67 (detail kotvenia kovania)



S 68



S 68 (detail s oceľovým nosníkom)



S 69



S 70



S 70 (detail)



S 71



S 71 (detail)

Nálezové situácie a sondy zamerané na zistenie farebnosti prvkov:



NSf 1



NSf 2



NSf 3



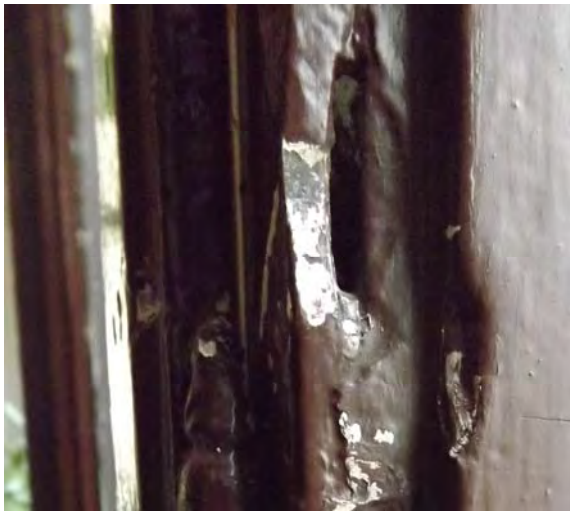
NSf 3 (detail)



NSf 4



NSf 5



NSf 5 (detail hore)



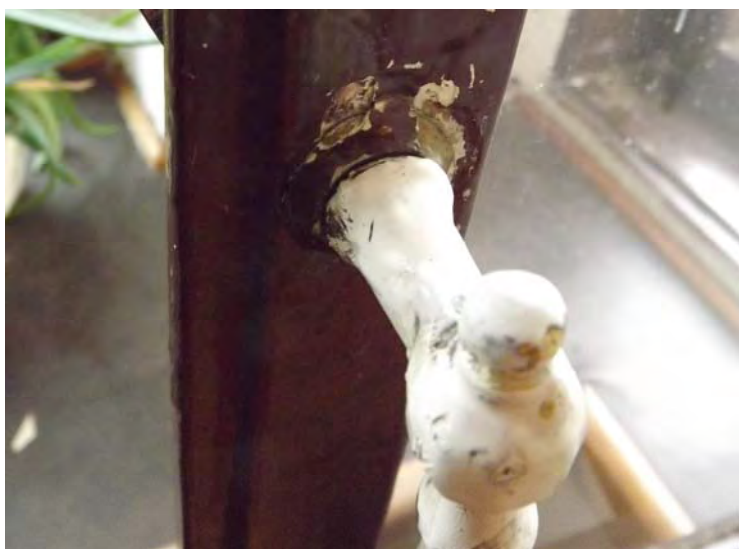
NSf 5 (detail dole)



NSf 6



NSf 7



NS f 8



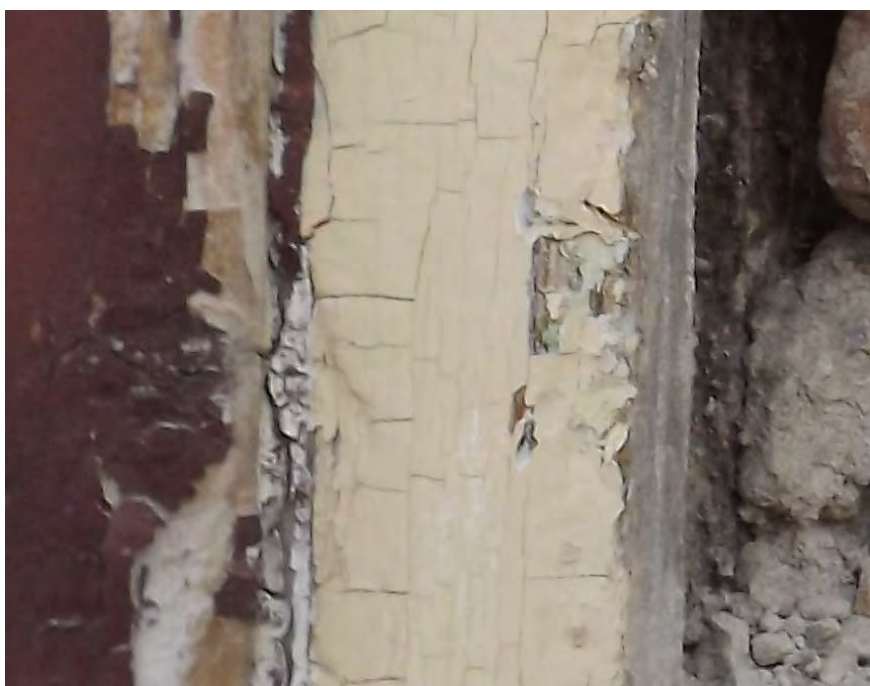
NS f 8 (detail)



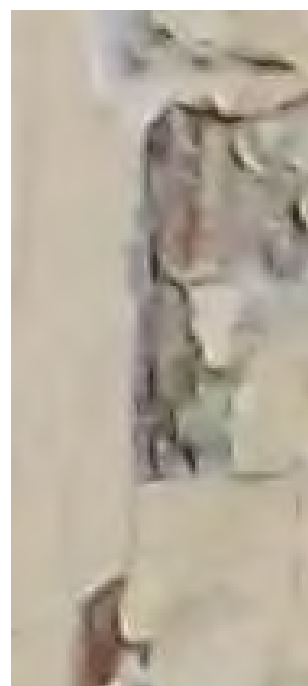
NS f 9



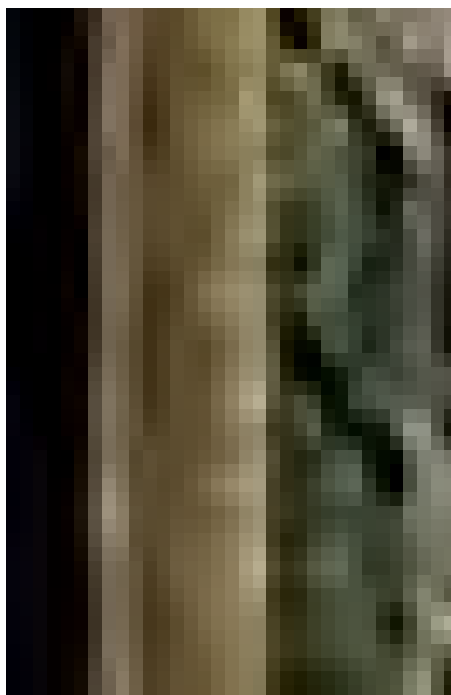
NS f 9 (detail)



NS f 10



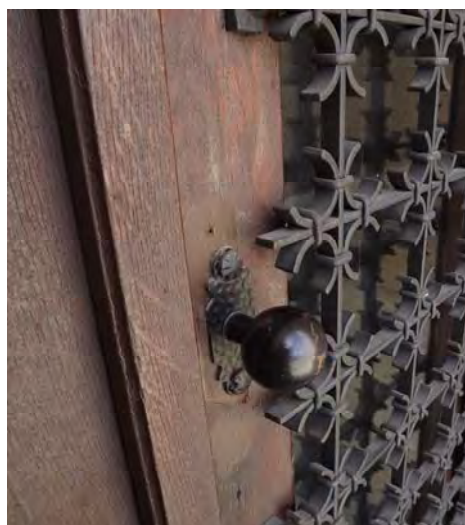
NS f 10 (zvážšenina výrezu)



Detail dobovej kolorovanej fotografie so stavom z konca 19. storočia a zväčšený detail so zelenkastou farebnosťou okenných rámov. (obr.č.:20 v prílohe)



NSf 11



NSf 12

Lokalita, kde sa v súčasnosti nachádza Divadlo Jána Palárika v Trnave patrí k zastavaným už od stredoveku. Objekty, ktoré boli v priebehu vývoja spojené do dnešného komplexu Divadla Jána Palárika možno rozdeliť na dve časti. Blok s nádvorím orientovaný do Trojičného námestia tvorí zrastlica stavebných objemov, kde v úrovni prvého nadzemného podlažia možno očakávať zvyšky staršej, lokálne možno ešte stredovekej zástavby. Blok nachádzajúci sa za povraziskom divadla, ktorý ústi do Divadelnej ulice predstavuje starší zvyšok zástavby mesta z obdobia pred výstavbou divadla v roku 1831. Stavebno-historický vývoj takéhoto konglomerátu nie je s odstupom času a radikálnosti prestavieb jednoduché dešifrovať. Ako sa dozvedáme od divadelného historika Ladislava Čavojského¹ a aj z iných prameňov² Spoločne s prestavbou hostinca U čierneho orla bolo vybudované podľa projektu Bernarda Grünna v roku 1831 aj divadlo. Samozrejme potrebu vybudovania divadelnej sály na tomto mieste predchádzal spoločenský vývoj mesta Trnavy a tradícia divadelníctva siahajúca do 17. storočia ktorá bola spätá s uvádzaním prvých jezuitských školských hier. V priebehu 18. storočia tradícia divadelníctva v Trnave zakorenila a uvádza sa sála v Mariánskom seminári, ktorá slúžila ešte aj po zrušení jezuitskej rehole v roku 1773 a preložení univerzity do Pešti v roku 1777. Samozrejme do vývoja spoločenskej tradície späté s divadlom vstupovali aj kočovnícke divadelné spoločnosti. Od tridsiatych rokov 18. storočia pribudlo v meste ďalšie divadlo, lebo divadlo v Mariánskom seminári malo charakter stavovského divadla s úzkym okruhom divákov z radou šľachty a duchovenstva. Hrávalo sa aj v sálach hostincov. Po zrušení reholí Jozefom II. v roku 1783 a preložení sídla arcibiskupa na príkaz Alexandra kardinála Rudnaya do Ostrihomu v roku 1820 mešťania pocítili potrebu zlepšenia obchodných záujmov a chceli do mesta prilákať šľachtu, obchodníkov aj remeselníkov z blízkeho okolia. Organizátormi výstavby nového divadla bol Divadelný spolok zložený z predstaviteľov z radov mestskej šľachty a mešťanstva. Najskôr spolok uvažoval o vybudovaní budovy divadla na pozemkoch pri mestských hradbách vedľa františkánskeho kostola. Tam sa v tom čase nachádzal bitúnok. Jeho premiestnenie by predstavovalo nemalé finančné náklady. Nakoniec došlo k rozhodnutiu vybudovať divadelnú sálu vo dvore hostinca U čierneho orla, kde stála v tom čase staršia drevená tanečná dvorana. Ako dokladá prvý z návrhov staviteľa Bernarda Grünna uvažovalo sa spočiatku s výstavbou Divadla orientovaného hlavnou fasádou do dnešnej Divadelnej ulice. Návrh sa však počas realizácie upravil a zakrátko, alebo možno ešte súčasne s výstavbou divadlo došlo aj k prestavbe hostinca. Divadlo bolo slávnostne otvorené 26. 12. 1831. Stavbu hradilo spolu s poskytnutím pozemku z väčšej časti mesto. Vybavenie divadla zaplatili z väčšej časti Divadelný spolok a zbierka občanov mesta čím si Divadelný spolok zabezpečil prevádzkovanie divadla na 20 rokov. V roku 1851 už divadlo prešlo pod výhradnú správu mesta Trnavy. Ako mestské sa využívalo až do druhej svetovej vojny. K radikálnej prestavbe divadla došlo v roku 1907 keď získala budova novú fasádu do dnešného Trojičného námestia a priestor zrkadlovej siene. Do roku 1918 tu hosťovali prevažne maďarské a nemecké divadelné spoločnosti. V medzivojnovom období tu hosťovali české, slovenské a rôzne ochotnícke divadelné súbory. Od roku 1944 tu pôsobil dramatický súbor Združenia vysokoškolského študentstva, ktorého pokračovateľom bolo Umelecké štúdio. Budova bola v prevádzke do roku 1948, keď ju z bezpečnostných dôvodov uzavreli. Nasledovalo obdobie radikálnej prestavby a 1. januára 1960 bolo divadlo opäť slávnostne otvorené. Pôsobil v nej profesionálny súbor s názvom Krajové divadlo v Trnave. 30. júna 1965 došlo k zlúčeniu divadiel v Trnave a Nitre v prospech nitrianskeho divadla. Budova sa opäť uvoľnila pre ochotníkov. Profesionálne divadlo tu sídlilo až od roku 1974 keď tu bolo založené Divadlo pre deti a mládež. K premenovaniu na Trnavské divadlo došlo v roku 1990. Od roku 2001 tu pôsobí Divadlo Jána Palárika v Trnave, ktoré tu má od roku 2003 aj nové priestory štúdia. K úpravám interiérov divadelnej sály a foyeru došlo medzi rokmi 1999 – 2003.

¹ ČAVOJSKÝ, L.: Dejiny divadla v Trnave (vid' lit.)

² KPU Trnava- zásady ... (vid' lit.)

Vývoj zástavby v skúmanom bloku možno rozdeliť do nasledovných stavebných etáp:

I. Stredovekú zástavbu je možné zatiaľ iba rámcovo datovať do 13. – 14. storočia, z ktorej zostali fragmenty architektúr identifikované na severnej fasáde dvojpodlažného domu na Divadelnej ulici. Vo výskume tejto časti objektu je nutné pre identifikovanie jednotlivých stavebných fáz ešte pokračovať v interiéroch a vo dvore. Hmota fasády tejto časti objektu dokladá zložitý vývoj stredovekej architektúry, ktorá v západnej časti naznačuje staršiu zástavbu, ktorá bola najneskôr už v 14. storočí prestavovaná, čo dokladá aj dymové okno vsadené do prebúraného klenbového oblúka. Situácia staršieho štítu v polohe dnešného západného štítu vytvárajú predpoklad, že výška zástavby v tejto etape už mohla dosahovať aj súčasnú výškovú úroveň. V dôsledku novovekej stavebnej činnosti, došlo k radikálnym zmenám v úrovni 2. N.P. a tie sa prejavili aj zväčšením, či vybúraním okenných otvorov a aj prebúraním muriva a vsadením arkiera. Stavebný vývoj je tu podstatne komplikovanejší a pre jeho podrobnejšiu etapizáciu je nutné výskum rozšíriť aj do interiérov a na dvorové fasády.

II. Stavebná etapa súvisela s prestavbami, ktoré sa už môžu častejšie nachádzať aj v hmote v nadzemných murivách celého skúmaného bloku a možno ju pracovne a s ohľadom na ďalšie podrobnejšie etapizovanie datovať do 15. – 18. storočia s presahom až do vybudovania divadla v roku 1831. Šírku datovania je potrebné pokladať za pracovnú, nakoľko v II. etape AH výskum sa bude pokračovať aj v interiéroch objektu a tam bude možné a aj zodpovedné oddeliť jednotlivé etapy, ktoré budú dokladáť stavebný vývoj hostinca až do podoby pred výstavbou divadelnej sály. Uličná čiara divadelnej ulice bola v tejto veľmi širokej etape definovaná skúmaným blokom do súčasnej línie a pravdepodobne výstavba divadla už nadviazala na tento stav. V prípade uličnej čiary Trojičného námestia sa dá taktiež predpokladať, že výstavba divadla a prestavba hostinca U čierneho orla nadviazala na staršiu uličnú čiaru. (S ohľadom na nemožnosť realizovania sond v úrovni parteru orientovaného do Trojičného námestia môžu uvedený fakt overiť iba archeologické sondy a sondy v interiéroch). Hostinec mal podľa uvedenej veduty do dvora orientovanú chodbu s arkádami a na obvode sa mohli nachádzať ubytovacie izby a ostatné priestory hostinca. Fasáda nižšieho objektu orientovaného do Divadelnej ulice získala v tomto období svoj rozsah a ako dokladá Jägrova veduta mesta, kde vtedajší hostinec mal pôdorys v tvare písmena U s dvojpodlažnými krídlami do námestia a dnešnej Divadelnej ulice a krátkym dvorovým krídlom. Naň nadväzoval nižší a taktiež dvojpodlažný objekt v dnešnej Divadelnej ulici s arkierom na kamenných konzolách.

III. Stavebná etapa predstavovala radikálnu prestavbu severného krídla hostinca podľa projektu Bernarda Grünna, ktorá sa uskutočnila v roku 1831. Zakrátko alebo takmer súčasne nasledovala aj prestavba východného krídla do výrazu, ktorý už dokladá nielen výkresová dokumentácia, ale aj dobové fotografie (viď príloha). Tá dala objektu jej takmer súčasný objemový výraz a úsek severnej fasády z tejto etapy sa orientovaný do Divadelnej ulice zachoval so zmenami až dodnes. V objeme stavby, je do súčasnosti zrejmy pomerne veľký rozsah murív, ktorý je potrebné overiť pri realizácii II. etapy AH výskumu. Napriek tomu možno v stručnosti uviesť krátku charakteristiku z tejto stavebnej etapy. Hlavné, východné krídlo hostinca bolo pravdepodobne vo veľkom rozsahu prestavané a nadstavené o jedno podlažie. Ako dokladá okrem Jägrovej veduty aj návrh severnej fasády divadla Bernarda Grünna malo toto krídlo pred prestavbou iba dve nadzemné podlažia. Obytné a nájomné priestory, ubytovacie izby a aj priestory jedálne boli orientované pravdepodobne do námestia na východ a do dvora bola orientovaná arkádová chodba. Po prestavbe sa možno funkčná náplň priestorov nezmenila, ale k východnému krídlu pribudlo ešte jedno podlažie a pri SV rohu na východnej fasáde bol pristavaný veľkolepý klasicistický rizalit ukončený tympanónom s hlavným vchodom. Nad starším prejazdom, ktorý slúžil naďalej boli na fasáde vytvorené okná evokujúce združené okno so širším stredovým oknom a stĺpmi pripomínajúce klasickú podobu serliovho okna (serliana). Ostatné osi otvorov mohli nadviazať na okná z predchádzajúcej etapy. V úrovni 1. N.P. sa nachádzalo viacero nájomných priestorov, ktorým zodpovedal aj tvar vstupov (S dvoma vysokými oplechovanými okenicami). Ako dokladajú fotografie bola výzdoba fasády pomerne strohá a koncentrovala sa na hlavnom rizalite. Do divadelnej ulice bola orientovaná hlavná fasáda divadelnej sály. Ako doložili výsledky sondážneho výskumu realizovaná fasáda nezodpovedala v plnej miere návrhom B.

Grünna. Stredná časť fasády vytvárala dojem plytkého rizalitu so štvoricou pilastrov vo vysokom ráde presahujúcim všetky podlažia sály. Rezy na výkresoch B. Grünna prezrádzajú, že okná na fasáde mali vytvárať ilúziu stredovej časti s vysokými oknami, ktoré mali otvárateľné iba hornú a dolnú časť a zjednocujúci účinok vytvárali žalúzie v exteriérovej časti okien. Po stranách stredovej časti sa nachádzali ďalšie dve osi umiestnené do lizénových rámov. Aj tu bola kompozícia podriadená formálnemu účinku a niektoré z okien alebo ich častí boli taktiež falošné. V úrovni 1. N.P. sa po stranách fasády nachádzali dva vstupy ukončené trojuholníkovými štítmí, z ktorých jeden (bližšie k námestiu) bol vstupom do divadla a druhý obslužným vstupom javiska. Na dobovej fotografii môžeme nájsť aj členenie okna osvetľujúceho javisko, ktoré malo osadené do krídiel presklenie. Fasády mali primárne bielu monochromatickú farebnosť. Farebnosť okien nie je známa, lebo farebnosť, ktorú dokladajú dobové fotografie so svetlými (asi bielymi) oknami v kontraste so sekundárnou ostatnou plochou fasády (výskumom zistenej zelenej) už zodpovedá stavom zo záveru 19. storočia. Budova hostinca s divadlom boli zastrešené sedlovovalbovou strechou s pálenou krytinou, ktorá tu už mohla byť aj primárnou. Dobové fotografie dokladajú aj dobový výraz klasicistických komínových hlavíc (omietnutých a vybielených). Na vtedy susednom objekte na dnešnej Divadelnej ulici možno došlo v súvislosti s prestavbou hostinca iba k minimálnym zmenám, ktoré mali charakter údržby, lebo sondážny výskum nepotvrdil žiadnu radikálnu úpravu súvisiacu s prejavmi klasicizmu.

IV. Stavebná etapa zasiahla výhradne objekt orientovaný do Divadelnej ulice a možno ju datovať do záveru 19. storočia. Na fasáde boli osadené súdobé okná, ktoré sa zachovali z časti až do súčasnosti. Ich primárnou úpravou bolo morenie ľanovou fermežou. Na základe nálezov stopového množstva zeleného náteru na exteriérovej strane častí okenných rámov v úrovni 2. N. P. mala exteriérová strana okien aj sekundárny tmavý zelený olejový náter. Na fasádu pribudli v súvislosti s výmenou okien jednoduché pravouhlé štukové šambrány a plytká kordónová rímsa. Stavebne bol upravený aj arkier a možno zo statických dôvodov bol záklenok v dolnej časti zrušený a na jeho mieste vytvorený rovný strop. Poškodená časť kamennej konzoly na ľavej strane arkiera bola doplnená drevenou protézou a obe konzoly boli omietnuté hladkou omietkou. Pri úpravách na začiatku 20. storočia boli do parteru prebúrané aj výkladové skrine. Celá fasáda bola opatrená monochromatickým okrovým náterom pred aj po osadení výkladov. (Keďže fasáda mala v tom čase plytkú kordónovú rímsu stačilo po osadení výkladov pretrieť fasádu tým istým farebným náterom iba v úrovni 1. N. P.). Strecha tejto časti objektu si zachovala starší krov a možno aj pálená krytina, ktorú dokladajú dobové fotografie sa mohla zachovať ešte zo starších stavebných etáp. Úpravy sa pravdepodobne vôbec nedotkli budovy hostinca s divadlom.

V. Stavebná etapa je datovaná rokom 1907 a predstavovala veľkoryso koncipovaný prestavbu hlavného krídla divadla, kde bola v tom čase vybudovaná na poschodí nad vstupom aj vtedajšia sála Panónia, dnešná Zrkadlová sála. Štýlový výraz prestavby bol secesný, ale v tradícii prelínajúceho sa eklektizmu inšpirovanom neobarokom. Fasáda mala primárne bielu monochromatickú farebnosť a parter členený pásovou rustikou. V parteri sa nachádzali bohato členené výplne doplnené v hornej časti dekoratívnymi mrežami ako dokladajú dobové fotografie. Hlavná a aj bočná severná fasáda divadla získala neskôr monochromatickú okrovú farebnosť. Väčšina okien na hlavnej fasáde bola primárne ošetrená morením ľanovou fermežou a neskôr opatrená sekundárnym olejovým náterom v tóne slonová kosť. Severná fasáda budovy orientovaná do Divadelnej ulice sa pravdepodobne zmenila iba minimálne. Okná do zrkadlovej sály na tejto fasáde boli zamurované a v úrovni 2. N.P. z nich boli odstránené aj rámy so žalúziami (rámy okien so žalúziami v úrovni 3. N.P. zostali zachované). Zo štýlového hľadiska patrí k najčistejším podobám dekoratívnej secesie na hlavnej, východnej fasáde výzdoba rizalitu s hlavným vstupom. Pri tejto úprave bola nadvihnutá aj strecha nad hlavným východným krídlom divadla. Strecha objektu mala pálenú krytinu. Výraz dobových komínových hlavíc nadväzoval na staršie z IV., klasicistickej etapy. Úpravy sa vôbec nedotkli fasády susedného meštianskeho domu, ktorý si zachoval svoje využitie.

V období medzi dvoma svetovými vojnami ešte došlo k jednej významnej lokálnej úprave. Parter hlavnej východnej fasády divadla bol radikálne zmenený. Bola odstránená štuková výzdoba a nahradená plochami zo štruktúrovanej pálenej cementovej omietky s vytiahnutými okrajmi, ktoré dotváral preškrabávaný raster ako nám dokladajú dobové fotografie. Výplne otvorov zostali pravdepodobne zachované.

VI. V roku 1948 bolo divadlo zatvorené a začala sa jeho rozsiahla prestavba podľa projektu architektov Kramára a Lukačoviča, ktorá bola ukončená v roku 1960. Prestavba zasiahla najmä interiér hlavnej divadelnej sály, ktorý bol kompletne vymenený za súdobý spolu so všetkými nosnými konštrukciami. Bolo vybudované nové povrazisko, ktoré si vyžiadalo úplné odstránenie murív v časti starého javiska do hĺbky asi 6 m pod terén, čím zanikla akákoľvek možnosť overenia rozsahu či stavu starších fasád v tomto úseku na Divadelnej ulici. Výstavba povraziska zasiahla aj východnú časť objektu (predtým meštianskeho domu) orientovaného do Divadelnej ulice, ktorý bol pri prestavbe pričlenený k divadlu a bolo v ňom vytvorené zázemie divadla so šatňami. Fasáda tohto objektu bola tiež upravená do súčasnej podoby bez štukového orámovania okien a kordónovej rímsy. (V závere prestavby, alebo o niečo neskôr boli exteriérové rámy okien na 2. N.P. prepílené a vložené do nich súdobé okná). Výklady a okná v úrovni 1.N.P. boli vymenené za súdobé okná. Všetky drevené okná (s výnimkou dvoch okien na východnej fasáde pri JV rohu objektu) boli opatrené olejovým náterom v tóne slonová kosť. Úsek klasicistickej fasády divadelnej sály, ktorý sa až do tejto prestavby zachoval bez výraznejších zmien bol taktiež radikálne upravený do súčasnej podoby, kde bola poškodená väčšina slohovej profilácie pilastrov a ríms a zamurované aj plochy po falošných oknách. Hlavná východná fasáda objektu bola v úrovni 2. a 3. N.P. iba lokálne poopravovaná a opatrená monochromatickým okrovým náterom. Časť parteru na hlavnej fasáde a fasáde orientovanej do Divadelnej ulice bola obložená pieskovcom. Parter na hlavnej fasáde do Trojičného námestia bol vo voľnom náznaku členenia obnovený do výrazu z roku 1907 s použitým súdobého architektonického riešenia z obkladu z pieskovcových blokov. V parteri zanikli všetky pôvodné okenné a dverné výplne a boli nahradené súdobými, ktoré sa zachovali až do súčasnosti. Tie mali primárnu úpravu s transparentným lakom s výnimkou kovových rámov okien, kde sa zachoval do dnes primárny sivý náter a mreží na vstupných dverách, ktoré boli kováčsky kalené. Na rizalite zrkadlovej sály nad vstupom boli okenné výplne vymenené za tvarové kópie so zdvojeným zasklením a opatrené olejovým náterom v tóne slonová kosť. Strechy objektov boli upravené do súčasného tvaru (v častiach kde bolo vybudované povrazisko boli krovky divadla a susedného domu odstránené). Na väčšinu striech bola pri opravách uložená súčasná pálená krytina s výnimkou plochých striech vo dvorovej časti a povraziska, kde sú strechy pokryté plechom.

VII. V poslednej tretine 20. storočia taktiež dochádzalo k opravám a úpravám, ale tieto už mali zväčša iba charakter údržby prípadne estetizačný charakter bez zasahovania do konštrukčných prvkov v hmoty budovy. Po roku 1980 bola hlavná fasáda vymaľovaná súčasnými náterovými hmotami do výrazu polychrómovej farebnosti v kombinácii tmavšej okrovej svetlejšej okrovej a bielej. Interiér divadelnej sály bol upravený do súčasnej podoby s obložením so súčasným postmoderným tvaroslovím. K menším zmenám došlo aj po roku 2003, ktoré zasiahli do úpravy Foyeru a prestavby bývalej kotelne na štúdio.

V súčasnosti sa pripravuje postupná komplexná obnova celého komplexu divadla, ktorá je v úvodnej etape zameraná na opravu fasád.

h / Charakteristika pamiatkových hodnôt kultúrnej pamiatky

Z urbanistického hľadiska patrí komplex Divadla v Trnave k výrazným mestotvorným prvkom, ktoré vstúpili do organizmu mestskej zástavby. Divadlo v Trnave možno pokladať za vyšší stupeň urbanizácie mesta, ktorý zdvihol úroveň vybavenosti historického centra mesta aj vo výške zástavby a aj profesionálnej kvalite architektúry. Vybudovaním divadelnej sály a prestavbou hostinca v roku 1831 vznikol kompaktný mestotvorný blok, ktorý podobne ako blok radnice, či konviktu, sirotinca či iných stavieb sa stal aj jasným organizátorom charakteru zástavby v jeho bezprostrednom aj širšom okolí. Urbanistická hodnota bloku divadla spočíva v jeho jasnom objemovom definovaní hlavnej hmoty objektu s jedným centrálnym dvorom a jeho zadná (západná) časť dokladá vývoj urbanistického vývoja staršej zástavby meštianskych domov.

Z hľadiska **architektonických hodnôt** patrí divadlo Jána Palárika v Trnave ku komplexom, ktorých celkový obraz je výsledkom stavebno-historického vývoja. K najvýraznejším na skúmanej časti objektu patrí stvárnenie východnej západnej fasády v štýle dokladajúcom prerod historizmu do dekoratívnych foriem secesie. Jemnosť secesie sa tu prejavila aj vo vnútornom členení okenných výplní na rizalite. Okrem štukovej výzdoby, ktorá má aj výtvarné hodnoty patrí ku kontrapunktom kompozície stvárnenie balkóna v centrálnej časti rizalitu. Hodnotným doplnkom tejto fasády je parter z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960 s kamenným obkladom, ktorý prijal členenie definované pri secesnej prestavbe objektu. Dokladom klasicistického výrazu fasád objektu z roku 1831 navrhnutých staviteľom Grünnom je východná časť severnej fasády. Zvyšky klasicistickej koncepcie tejto, primárne hlavnej fasády divadla dokladajú bravúrnosť klasicistickej kompozície založenej na lineárnej kompozícii zväčša pravouhlých prvkov. Medzi doklady prístupu socialistického realizmu ku koncipovaniu nových súčastí divadla patrí fasádna kompozícia povraziska, ktoré mimoriadne tvrdo vstúpilo do staršej koncepcie klasicistickej fasády. Napriek tomu má aj ona svoje kvality, ktoré je ale nutné posudzovať v kontexte významových rovín. Pritom je nutné zvažovať význam dnes už vzácnej klasicistickej kompozície divadelnej budovy a pomerne tradičného pochopenia fasády blokového objektu povraziska s fasádami v štýle socialistického realizmu. K znehodnoteným súčasťam severnej fasády patrí západný úsek fasády na dvojpodlažnom objekte tvoriacom vybavenie divadla, kde bola počas prestavby medzi rokmi 1948 – 1960 odstránená aj posledná slohová úprava s kordónovou rímsou a pravouhlým plastickým lemovaním okenných otvorov.

Z hľadiska **typologického druhu** patrí divadlo v Trnave k monofunkčným divadelným stavbám, ktoré si pre ich prevádzku zabezpečujú v jednotlivých priestoroch takmer všetko, čo je potrebné (od administratívy, dramaturgie, programu až po naštudovanie hier a skladovanie kulís). Ako komplex tak divadlo dokáže flexibilne zabezpečovať všetko čo od neho spoločnosť očakáva a nie je odkázané na premiestnenie časti jeho prevádzok mimo komplexu. K nevýhodám patrí nárast kvalitatívnych požiadaviek, ktoré už existujúci komplex nedokáže poskytnúť bez úprav a nárastu objemu súčasných priestorov. Tento problém znižuje hodnotu jeho funkčného využitia a v budúcnosti bude nutné pristúpiť k jeho komplexnej rekonštrukcii alebo aspoň pristavaniu ďalších stavebných objemov v jeho dvoroch.

Z hľadiska **konštrukčného a materiálového riešenia** je komplex divadla v Trnave vytvorený spojením a nadstavaním či prestavaním viacerých častí starších murovaných stavieb. V prípade východného krídla sa jednalo o radikálne prestavanie staršej budovy hostinca a jeho navýšenie o jedno podlažie v roku 1831. V tejto časti sa v dolných partiách dajú očakávať zvyšky starších objektov, ktoré boli pravdepodobne vybudované na základoch z kamenného a zmiešaného kamenno tehlového muriva. Stropné konštrukcie sú v tejto časti objektu vytvorené pravdepodobne z drevených trámových stropov s doskovým podbíjaním a omietkou na rákosovom podhlade. V prípade severného krídla hlavnej hmoty divadla sa jedná pravdepodobne o zvyšok klasicistickej murovanej tehlovej architektúry, ktorý bol radikálne prestavaný počas rokov 1948 – 1960 s použitím železobetónových konštrukcií vencov, stropov a zámuroviek z tehlového muriva. Objem povraziska je časťou stavby vybudovanou medzi rokmi 1948 – 1960 na betónových základoch s konštrukciou pozostávajúcou zo železobetónového skeletu konštrukčne prepojenom s tehlovým murivom tvoriacim jeho výplň. Stropy v tejto časti objektu sú zo železobetónu. K najkomplikovanejším súčasťam patrí dvojpodlažný objekt v západnej časti tvoriaci vybavenie objektu. Jeho základy sú pravdepodobne z kamenného alebo zmiešaného kamenno tehlového muriva a sú konštrukčne rôznorodé nakoľko táto časť objektu sa vyvíjala postupným prestavovaním už od stredoveku. V jeho múroch sú kamenné architektonické prvky, ktorých konštrukčná funkcia sa v dôsledku prestavieb menila a z dnešného pohľadu tvoria zložitú stavebnú substanciu pozostávajúcu z úsekov muriva, ktoré sú viackrát upravované. Skúmané fasády objektu sú taktiež rôznorodé. Horná časť východnej fasády je vytvorená zo štukovej omietky s použitím sadrových dekoratívnych prvkov, ktoré sú fixované k jadru z tehlového muriva kovovými prvkami. Korunná rímsa je vytvorená z tehlového muriva so štukovou omietkou a jej hornú časť tvorí drevené doskové podbíjanie. Dolná časť fasády je obložená kamenným

obkladom z pieskovcových blokov, fixovaných k tehlovému murivu kovovými prvkami. Balkón na východnej fasáde je z pieskovca. Jeho nosnú časť tvoria štyri kamenné konzoly zapustené do tehlového muriva v čase prestavby v roku 1907. Ostatné časti sú kladené na seba a zapadajú do konštrukčných drážok. Východný úsek severnej fasády je vytvorený z omietky na tehlovom jadre a dolnú časť tvorí úsek kamenného obkladu parteru pokračujúceho z hlavnej východnej fasády. V ostatnej časti východného úseku fasády je sokel vytvorený tiež z pieskovcových blokov fixovaných k tehlovému jadru kovovými prvkami. Západná časť severnej fasády je z väčšiny vytvorená z cementovej a vápenno-cementovej omietky na tehlovom murive a kamenných prvkoch. Korunná rímsa tejto časti fasády je z vápennej omietky na jadre z tehlového muriva.

Z hľadiska **umelecko-remeselných a výtvarných hodnôt** je skúmaná časť objektu heterogénna. Výzdoba hlavnej, východnej fasády patrí k najhodnotnejším a najucelenejším súčasťam skúmanej časti objektu a je na nej badateľný prerod eklekticistických architektonických foriem do dekoratívnej podoby secesie, ktorá je najčistejšie stvárnená na rizalite s hlavným vstupom. Neobarokové až eklekticistické inšpirácie sú badateľné nielen na rozvrhnutí základného členenia fasády, ktorá mala tradične koncipovaný parter, členený pásovou rustikou, ale aj na stvárnení suprafenestier a rámovania väčšiny okien. Súčasťou secesnej koncepcie je aj vnútorné členenie okien na rizalite. Vysokú výtvarnú úroveň dokladá na hlavnej fasáde stvárnenie maskarónov a reliéfu na štíte rizalitu. Práca so štruktúrami v poliach medzi oknami a na lizénach rizalitu dodáva primárne monochromatickej fasáde živosť zmeny svetelných efektov, ktoré v závislosti na uhle slnečného osvetlenia vnášajú do členenia fasády moment farebného lomu svetla modelujúci celkový charakter fasády. Z uvedeného dôvodu došlo k fatálnej chybe pri poslednom vymaľovaní fasády polychrómnou farebnosťou, lebo tento intencionálny zámer živosti zmeny na fasáde bol radikálne potlačený. Z mladších súčastí, ktoré majú výtvarný charakter na východnej fasáde patrí súbor vitrážových okien vytvorených v roku 1959. Napriek istej tendenčnosti, ktorá súvisí so štýlom socialistického realizmu je ich farebné riešenie v okrových tónoch v kombinácii so štruktúrovaným bezfarebným sklom veľmi decentné a v kontexte s celkovým výrazom hlavnej fasády to možno pokladať za prínosný prvok. Pri večernom osvetlení vitráže dodávajú fasáde objektu podobne ako secesné členenie okien rizalitu ďalší výtvarný rozmer. Na severnej fasáde patria k najhodnotnejším zvyšky klasicistickej architektonickej výzdoby, ktorá by v prípade reštaurovania a dotvorenia kontextu mohla patriť k najdôležitejším súčasťam tejto časti objektu. Bravúrnosť a jemnosť lineárnosti klasicistického architektonického členenia najviac vynikne v monochromatickej bielej farebnosti, keď ranné a podvečerné osvetlenie slnkom dodá plasticnosť modelácii tohto členenia. V kontexte tradičným stvárnením fasády povraziska v štýle socialistického realizmu zaniká koncepcnosť aj detail klasicistického tvaroslovie. K hodnotným umeleckoremeselným detailom na západnom úseku severnej fasády patrí baroková korunná rímsa a renesančné kamenné konzoly arkiera. Z hľadiska umeleckoremeselnej hodnoty patria k hodnotným aj okná zo záveru 19. storočia na 2. N.P. na severnej fasáde objektu vybavenia a okná z roku 1907 na 2. a 3. N.P.. Na východnej fasáde objektu patrí ku kvalitným umeleckoremeselným príkladom z obdobia medzi rokmi 1948 - 1960 aj trojica dverí s dekoratívnymi mrežami na hlavnom vstupe. Návrh dverí s mrežami čerpá z inšpirácie dverných výplní 19. storočia a v štylizovanom aparáte foriem socialistického realizmu tvorí výrazný dekoratívny prvok, ktorý bonifikuje celkový výraz východnej fasády.

Z hľadiska **hodnoty autenticity** predstavuje každá zo skúmaných častí komplexu dokument s rôznorodým vývojom a vysokým percentom zachovania autentickej substancie. Fragmenty klasicistickej výzdoby na severnej fasáde skrývajú pod vrstvou cementového pačoku a nevhodnej novodobej omietky autentickú klasicistickú hmotu štukovej omietky z roku 1831. Jej reštaurovanie by bolo pre celkový výraz exteriéru prínosom. Výzdoba východnej fasády je poškodená v dôsledku nevhodného povrchového náteru, ktorý spôsobuje neustálu degradáciu autentickej hmoty výzdoby z roku 1907 a napriek tomu, že sa táto výzdoba zachovala v takmer kompletom rozsahu s minimom doplnkov dá sa pri obnove očakávať dosť rozsiahla výmena mnohých prvkov. Súčasti fasád z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960 sú zachované v kompletom rozsahu s minimom

varových poškodení s výnimkou vitrážových okien, kde došlo k vypadnutiu niektorých kúskov skla a pri obnove ich bude potrebné nahradiť. Väčšina okien na východnej fasáde z roku 1907 je taktiež zachovaná v kompletnom rozsahu s minimom úbytkov a menším množstvom výmen kľučiek. Okná na rizalite sú tvarovými kópiami okien z roku 1907 a boli vytvorené v súvislosti s prestavbou v rokoch 1948 – 1960. Okná na západnej časti severnej fasády v úrovni 2. N.P. sa zachovali z poslednej tretiny 19. storočia ale ich exteriérová časť bola po roku 1960 vymenená. Ostatné okná a dvere na fasádach sú z obdobia prestavby medzi rokmi 1948 – 1960. Samostatným problémom je hmota západnej časti severného objektu, ktorý pod súčasnou omietkovou vrstvou skrýva zložitý a prevrstvený objekt s komplikovaným architektonicko-historickým vývojom. K najviac viditeľným častiam tejto zložitej hmoty patria dve renesančné konzoly arkiera, ktoré sa síce zachovali tvarovo čitateľné ale po ich očistení od nevhodnej cementovej omietky sa dajú na nich očakávať úbytky. (Jedna konzola má vo vrchole sekundárny drevený doplnok a obdobný sa dá očakávať aj na druhej konzole).

K významným hodnotám patrí aj **historická hodnota** komplexu divadla. Je výsledkom prevrstveného urbanistického a architektonického vývoja, kde historická stopa po hostinci prestavanom a doplnenom o divadlo v roku 1831 patrí k základným informáciám, ktoré dokladá väčšina historických prameňov. Historický význam budovy klasicistického divadla, ktorá sa v hmote súčasného objektu zachovala zvyšuje aj fakt, že tento objekt je najstarším dodnes stojacim objektom divadla, kde sa už v 19. storočí uvádzali prvé divadelné hry v slovenskom jazyku. Divadlo Jána Palárika v Trnave je takto späté s dejinami nášho národa a vývoja jeho integrity. Vývoj divadelníctva v Trnave, ktorý bol v úvode spätý s príchodom a pôsobením jezuitov dokresľuje spolu s historickým vývojom divadelných súborov v Trnave dejiny divadelníctva na Slovensku a zaradzuje ich medzi súčasti vývoja divadelníctva v priestore strednej Európy.

K nezanedbateľným hodnotám komplexu divadla v Trnave patrí aj **hodnota významová** ako miesta spätého s uvádzaním divadelných hier a jedného z kultúrnych centier spoločenského života mesta aj regiónu. Divadlo Jána Palárika v Trnave a dejiny jeho divadelného súboru paria bezpochyby k významným súčasťam histórie Trnavy a zvyšujú význam tohto mesta ako kultúrnej metropole. Divadlo a jeho význam pre Trnavu a jej obyvateľov dokladá aj jeho návštevnosť a všeobecné povedomie obyvateľov.

Medzi charakteristické hodnoty patrí aj **vžitá podoba pamiatky**, ktorú ovplyvnila najmä prestavba medzi rokmi 1948 – 1960 a úpravy jeho interiérov realizované do roku 2003. Exteriér divadla s typickými vitrážami v jeho parteri pútajú pozornosť okoloidúcich najmä pri večernom osvetlení. Hlavná, východná fasáda divadla, jej dekoratívny a zároveň aj majestátny výraz vstúpili do vžitej podoby Trojičného námestia, ktorú dokladajú nielen dobové fotografie z prvej polovice 20. storočia, ale aj mladšie fotografie. Hlavná fasáda divadla sa na mnohých verejných podujatiach stáva aj kulisou pódíí. Severná fasáda divadla sa pre obyvateľov mesta či turistov vžila skôr ako súbor heterogénnych hmôt a prvkov, od ktorých sa pohľady viac odklňajú a ktorá akoby nemala ani čím zaujať. Západný úsek severnej fasády na rozdiel od zvyšku evokuje meštiansky dom, ktorý nezainteresovaní ani nespájajú s divadlom. Vžitú podobu tu dotvára arkier a dvojpodlažná fasáda s pravidelne rozmiestnenými oknami, ktorá pôsobí skôr ako neutrálna architektúra, bez vyšších hodnôt.

i/ Návrh ochrany , obnovy a prezentácie kultúrnej pamiatky

Na základe výskumom získaných informácií o vývoji objektu Divadla v Trnave a jeho súčasť je možné stanoviť dva rámcové metodické princípy, ktoré jasne stanovujú možnosti prezentácie hlavnej hmoty budovy divadla.

- I. Východnú a severnú fasádu objektu je možné prezentovať konzervačnou metódou, pri ktorej bude kladený dôraz na zachovanie uceleného výrazu objektu, ktorý získal pri prestavbe medzi rokmi 1948 – 1960.
- II. Východnú a severnú fasádu prezentovať analytickou metódou, ktorá umožní prezentáciu ucelených častí fasád v slohovom výraze podľa zastúpenia slohových prvkov, ich kvality a významu v kontexte ostatnej zástavby MPR Trnava.

I. Konzervačný metodický princíp

bude akceptovať ucelený výraz objektu, ktorého exteriér mal jednotnú monochromatickú okrovú farebnosť doplnenú o farebnosť prírodného pieskovca v parteri. Okenné výplne mali v kontexte etapy realizovanej medzi rokmi 1948 - 1960 bielu farebnosť v tóne slonová kosť s výnimkou dvier a okien v úrovni parteru, ktoré boli drevené a opatrené lakom. Z hľadiska prezentácie pamiatkových hodnôt objektu by sa úseky severnej fasády, ktoré boli pri uvedenej prestavbe iba utilitárne poupravované dostali do pomerne znehodnoteného výrazu a fragmenty klasicistickej fasády by v rámci obnovy boli iba tvarovo rekonštruované do primárneho klasicistického výrazu. Okná na východnom, klasicistickom úseku fasád (do chodieb predsálie) boli pri uvedenej prestavbe vymenené za indiferentné, pravouhlé bez vnútorného členenia. S ohľadom na tvarovú rekonštrukciu klasicistických prvkov výzdoby je vhodné aj tieto okná vymeniť za okná, ktoré budú akceptovať klasicistické tvarové riešenie a členenie doložené na dobových fotografiách, ktoré pravdepodobne prežilo až do záveru obnovy v roku 1960 a ich výmena bola iba utilitárnym zásahom bez architektonického názoru autorov prestavby. Podobne je vhodné v náznakovej podobe doplniť aj tri falošné okná s členením so žalúziami na plochy medzi pilastrami, ako to dokladá archívny materiál alebo ich aspoň priznať ako pravouhlé vpadliny do plochy fasády.

II. Analytická metóda prezentácie

fasád hlavnej hmoty budovy divadla by mohla na jednotlivých úsekoch fasády dokladať stav, ktorý bol pre prezentovanú etapu najvýznamnejší. V prípade hlavnej, východnej fasády divadla je dominantnou secesná úprava fasády s eklekticistickými prvkami, ktorá bola výsledkom prestavby objektu v roku 1907. Táto hlavná fasáda mala v tom čase monochromatickú bielu farebnosť a okná na fasáde boli opatrené morením ľanovou fermežou, čo aj na dobových fotografiách zjemňovalo ich vnútorné členenie. Parter východnej fasády možno pokladať za dobový druh náznakovej rekonštrukcie parteru z roku 1907, ktorý už bol realizovaný v štýle socialistického realizmu pri prestavbe medzi rokmi 1948 - 1960 s jasnou historizujúcou inšpiráciou. (Parter akceptoval staršie členenie aj rozmery otvorov a v kladení kamenných blokov a aj ukončení otvorov vystupujúcimi klenákmi naznačoval situáciu, ktorá zanikla v medzivojnovom období). Prezentácia parteru by jasne akceptovala princípy z obdobia jeho vytvorenia vo farebnosti prírodného pieskovca a s lakovanou povrchovou úpravou dverných výplní, ktoré sa v ňom nachádzajú. V prípade prezentácie východného úseku severnej fasády divadla by mohla byť zvolená prezentácia zachovanej klasicistickej fasády s náznakovou rekonštrukciou prvkov, ktoré už zanikli (ríms, lemovania polkruhových okien a pod.). Zachované prvky klasicistickej fasády by boli reštaurované a ich chýbajúce časti doplnené (napr. architráv s vlysom v úseku pri hmote povraziska). S ohľadom na tvarovú rekonštrukciu klasicistických prvkov výzdoby je vhodné aj okná na klasicistickej fasáde vymeniť za okná, ktoré budú akceptovať klasicistické tvarové riešenie

a členenie doložené na dobových fotografiách. Okná do chodieb predsália by bolo vhodné rekonštruovať ako kópie podľa dobových fotografií. Kontext plytkého klasicistického rizalitu, tvoriaceho stredovú časť fasády divadla z roku 1831 je potrebné naznačiť aj na mladšej hmote fasády podľa požiadaviek KPÚ opierajúcich sa variantné riešenia súvisiace so spracovaním návrhu obnovy tejto časti fasády. Okná na klasicistickom úseku fasády by mohli mať tradičnú tmavú zelenú farebnosť. Klasicistický úsek fasády by bol prezentovaný v monochromatickej bielej farebnosti. Ostatná plocha fasády povraziska by bola prezentovaná v stave, akom bola v roku 1960 ukončená a prezentovaná v monochromatickej okrovej farebnosti. Význam analytickej prezentácie a potrebu prezentácie úseku klasicistickej fasády divadla podčiarkuje aj historický význam tohto objektu ako najstaršej zachovanej divadelnej budovy, kde sa podľa divadelného historika Ladislava Čavojského hrávalo v slovenskom jazyku už v 19. storočí, teda pred jeho secesnou prestavbou.

V prípade západného úseku severnej fasády objektu, ktorý tvorí vybavenie divadla je potrebné vnímať tento objekt ako samostatný problém, lebo objekt je aj v súčasnosti viditeľne stavebne odlišný od ostatnej hmoty divadla a jeho umelé zjednocovanie s ostatnou budovou by neprospelo prezentácii jeho pamiatkových hodnôt. Na tomto objekte je pre stanovenie rámcovej metódy pamiatkovej obnovy nutné rozšíriť architektonicko-historický výskum aj v jeho interiéroch, lebo zložité architektonické situácie tu dokladajú minimálne tri stredoveké stavebné fázy a minimálne tri novoveké stavebné fázy, ktorých význam len na základe výskumu exteriéru nie je zodpovedné predbežne uzatvárať. Napriek uvedenému dokladá jedna z historických fotografií stav jeho fasády z konca 19. storočia a začiatku 20. storočia (obr. č.: 20 obr. príloha), z ktorého je jasná jeho ucelená úprava. Fasáda mala v tom čase hladkú omietku s jednoduchou kordónovou rímsou a vystupujúcim soklom a v hornej časti ju uzatvárala korunná rímsa, ktorá sa zachovala až do súčasnosti. Okenné otvory v tom čase zodpovedali približne (v úrovni 1. N.P. boli o málo nižšie) súčasným otvorom a boli rámované jednoduchými pravouhlými šambránami. Okná v úrovni 2. N.P. sa síce zachovali, ale ich exteriérová časť bola znehodnotená pri úpravách po roku 1960 vložiením nových rámov s krídlami a otváraním do interiéru. Na základe zachovanej situácie a aj uvedenej dobovej fotografie je možné rehabilitovať výraz okien a aj fasády z poslednej tretiny 19. storočia, ktorý bol pre predmetný objekt charakteristický aj na začiatku 20. storočia. Nevylučuje sa tu ani možnosť analytickej prezentácie najhodnotnejších nálezov zo stredovekého vývoja objektu avšak až po komplexnom architektonicko-historickom výskume tohto objektu. Farebnosť fasády bola v tom čase monochromatická okrová a okná boli primárne opatrené náterom ľanovou fermežou. Sekundárne pravdepodobne na prelome 19. a 20. storočia bola exteriérová strana okien opatrená tmavým zeleným náterom. V prípade rámcovej obnovy fasády je vhodné prezentovať ako dominantný práve uvedený stav fasády z prelomu 19. a 20. storočia a lokálne prezentovať aj hodnotné nálezy zo staršieho vývoja objektu.

V rámci obnovy je nutné :

- Zrevidovať stav strešnej krytiny a okapov, aby nedochádzalo k pretekaniu dažďovej vody na fasády,
- spracovať posudok na posúdenie vlhkostných pomerov divadla a na jeho základe po schválení odborným metodikom KPÚ v Trnave realizovať opatrenia, ktoré pomôžu odstrániť vlhnutie dolných partií murív najmä v úsekoch severnej fasády,
- doskúmať aj v interiéroch západnú časť komplexu divadla, ktorú tvorí objekt vybavenia divadla,
- sanovať proti pádu (napr. ochrannými sieťami) masívne vystupujúce prvky štukovej výzdoby (pol.č.:101) na východnej fasáde,
- výzdobu východnej fasády (pol.č.:101) reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu. Prezentovať v monochromatickej farebnosti bielej alebo okrovej na základe rozhodnutia KPÚ Trnava v kontexte zvolenej rámcovej metódy, v žiadnom prípade neprezentovať výzdobu fasády v dvoch prípadne viacerých farebných tónoch,

- korunnú rímsu na severnej fasáde (pol.č.: 102) zachovať, v miestach úbytkov a nevhodných novodobých doplnkov obnoviť reštaurátorom a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou obnovy,
- korunnú rímsu na objekte vybavenia divadla na severnej fasáde orientovanej do Divadelnej ulice (pol.č.: 103) zachovať a v miestach úbytkov, nevhodných novodobých doplnkov obnoviť reštaurátorom a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie celého objektu,
- tri hlavice pilastrov na severnej fasáde (pol.č.: 104) zachovať a reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu, prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie fasád objektu (v bielej monochromatickej farebnosti alebo okrovej),
- výzdobu dvoch zamurovaných okien v úrovni 2. N.P. na severnej fasáde (pol.č.: 105) reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie fasád objektu (v bielej alebo okrovej monochromatickej farebnosti),
- výzdobu dvoch zamurovaných okien v úrovni 3. N.P. na severnej fasáde (pol.č.: 106) reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu a prezentovať v kontexte s rámcovou metódou prezentácie fasád objektu (v bielej alebo okrovej monochromatickej farebnosti),
- dbať aby nedochádzalo k poškodzovaniu kamenného balkónu na východnej fasáde (pol.č.:201), sledovať jeho stav a v prípade zhoršenia konzultovať s reštaurátorom a realizovať opravy reštaurátorom,
- kamenný obklad parteru na východnej a s časti aj severnej fasáde divadla (pol.č.:202) obnoviť umelecko-remeselne pod dohľadom odborného metodika KPÚ, v súvislosti s obnovou preveriť stav vzliňania vlhkosti a poškodzovania obkladu, na základe odborného posúdenia prijať opatrenia, aby nedochádzalo k zavliňaniu a zasoľovaniu kamenného obkladu,
- konzoly arkiera na severnej fasáde (pol.č.: 203) reštaurovať, statické poruchy riešiť na základe posudku statika a podľa návrhu reštaurátora, prezentovať bez omietky vo výraze kameňa,
- okenné výplne a dvere na balkóne na rizalite nad hlavným vstupom do divadla (pol.č.: 401, 402, 403) repasovať, v odôvodnenom prípade a na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu s izolačným dvojsklom, povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť, v prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech (zodpovedajúcom moreniu ľanovou fermežou), kovania v prípade kópie je možné vymeniť za mosadzné v tvarovom kontexte so zachovanými staršími oknami na hlavnej fasáde (pol. č.: 404 a 405),
- okná na ostatnej časti východnej fasády v úrovni 2. a 3. N.P. (pol.č.: 404, 405) repasovať, v odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu, povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť. V prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech (zodpovedajúcom moreniu ľanovou fermežou), kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej mosadze, ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov, v miestach kde už boli kovania vymenené za nové je potrebné tieto vymeniť za mosadzné kópie,
- okná na budove vybavenia divadla orientovanej do Divadelnej ulice v úrovni 2. N.P. (pol.č.: 406, 407, 408) repasovať, v odôvodnenom prípade, na základe stanoviska odborného remeselníka a po dohode s metodikom KPÚ je možné vymeniť za presnú tvarovú kópiu, exteriérovú časť kompletne vymeniť za novú, ktorá bude konštrukčnou kópiou dobových okien z poslednej tretiny 19. storočia s do exteriéru otváracími křídlami ako ich dokladá aj dobová fotografia (obr.č.: 20), povrch opatriť z interiérovej strany bielym matným náterom v tóne slonová kosť, z exteriérovej strany opatriť tmavozeleným pigmentovaným náterom, v prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech (zodpovedajúcom moreniu ľanovou fermežou). (podľa usmernenia metodika KPÚ), kovania očistiť od náterov a prezentovať vo výraze vyleštenej

mosadze, ich povrch je možné opatriť transparentným lakom na kov, na exteriérové krídla osadiť repliky dobových kovaní,

- dvere na rizalite východnej fasády (pol.č.:409) repasovať, povrch opatriť transparentným lakom (s ohľadom na stav drevenej hmoty je možné povrch mierne primoriť), mreže očistiť od nečistôt a prachu, dolné oplechovanie dverí vyčistiť na kov a opatriť transparentným lakom, kovania očistiť a opatriť čiernym matným náterom na kov, kľučky vyčistiť prípadne vymeniť za podobné,
- okná na východnom úseku severnej fasády s orientáciou do priestorov chodieb divadelnej sály vymeniť za analogické kópie dvojítych klasicistických okien na základe dobovej fotografie (obr.č.: 18, 19, 39 vo fotografickej prílohe) a prezentovať v tóne tradičnej tmavozelenej farebnosti,
- okná na objekte vybavenia divadla na severnej fasáde orientovanej do Divadelnej ulice v úrovni 1. N.P. vymeniť za analogické kópie dvojítych okien s otváraním do interiéru a exteriéru doložené na dobovej fotografii (obr.č.: 20 vo fotografickej prílohe) a ich povrch opatriť z interiérovej strany bielym matným náterom v tóne slonová kosť a z exteriérovej strany tmavým zeleným náterom, v prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech (zodpovedajúcom moreniu ľanovou fermežou). (podľa usmernenia metodika KPÚ),
- vitráže v úrovni parteru na východnej fasáde (pol.č.: 501, 502, 503, 504) zachovať, reštaurovať podľa výsledkov reštaurátorského výskumu.

V rámci obnovy je možné:

- Realizovať analytickú prezentáciu stredovekých nálezov a situácií na severnej fasáde objektu tvoriaceho vybavenie divadla na Divadelnej ulici po rozšírení architektonicko-historického výskumu aj do interiérov tejto časti objektu,
- v prípade analytickej prezentácie severnej fasády doplniť chýbajúci pilaster a časť architrávu s rímsou vo vystupujúcej hmote na časť fasády povraziska (podľa schváleného variantného riešenia obnovy klasicistického úseku severnej fasády),
- v prípade analytickej prezentácie severnej fasády doplniť na klasicistickom úseku na plochy zaniknutých okien žalúzie a prezentovať ich v tradičnej tmavozelenej farebnosti,
- v prípade konzervačnej metódy ostatné dve okná na východnej fasáde pri juhovýchodnom rohu budovy v úrovni 1. N.P. je možné repasovať prípadne vymeniť za tvarové kópie a opatriť ich náterom v tóne slonová kosť, povrch opatriť bielym matným náterom v tóne slonová kosť, v prípade zmeny metodického názoru v kontexte s ostatnými oknami na hlavnej fasáde je možné povrch opatriť morením v tóne svetlý orech (zodpovedajúcom moreniu ľanovou fermežou). (podľa usmernenia metodika KPÚ), kovania v prípade kópie je možné vymeniť za mosadzné v tvarovom kontexte so zachovanými staršími oknami na hlavnej fasáde,
- uvažovať s novým koncepčným večerným osvetlením fasád, ktoré podľa významu a architektonickej hodnoty zdôrazní prezentované prvky a plochy.

Obnovu celého objektu divadla je možné etapizovať podľa finančných možností investora. Prednostne je nutné realizovať opatrenia zabraňujúce zhoršovaniu stavebno-technického stavu jednotlivých prvkov a sanovať uvoľnené časti výzdoby východnej fasády.

j/ Požiadavky na vytvorenie prípadných ďalších špecializovaných výskumov s určením rozsahu a odôvodnením :

Architektonicko-historickým výskumom sa podarilo naplniť požiadavky v rozsahu I. etapy výskumu vyplývajúce z rozhodnutia KPÚ s výnimkou západného úseku severnej fasády na objekte tvoriacom vybavenie divadla. Počas spracovania dokumentácie k tejto časti fasády sa bolo možné oprieť o kvalitný archívny fond KPÚ Trnava. V prípade tejto časti objektu je vhodné rozšíriť architektonicko-historický výskum aj do interiérov, lebo doposiaľ odhalené situácie indikujú bohatý a zložitý stavebno-historický vývoj už od stredoveku. Výsledky AH výskumu môžu v tejto časti objektu prispieť k jeho výraznej bonifikácii a celkovému nárastu spoločenského významu tejto časti objektu divadla v kontexte celého územia MPR Trnava. Z dôvodu vynárajúcich sa problémov so vzliňajúcou vlhkosťou je potrebné tento problém riešiť nie iba lokálne, ako tomu bolo doposiaľ, ale aj komplexnejšie a je potrebné v štádiu postupnej komplexnej obnovy spracovať posúdenie vlhkostných pomerov. Pre pokračovanie AH výskumu je potrebné doplniť aj archívny výskum zameraný na zistenie maxima informácií o západnej časti objektu divadla tvoriacej v súčasnosti vybavenie divadla. Pre potreby poznania historického a spoločenského vývoja divadla a divadelníctva bolo poznanie súčasných prameňov a publikovaného materiálu postačujúce. Pre potrebu obnovy historických okien je potrebná spolupráca a profesionálny odhad skúseného remeselníka, ktorý po dohode s metodikom obnovy KPÚ Trnava stanoví optimálny spôsob jednotlivých okien.

k/ Fotografická a grafická dokumentácia :

1. veduta Trnavy Josefa Jägera (štyridsiate roky 18. storočia) (<http://trnava-kopanka.webnode.sk/o-nas/>)
2. detail veduty Trnavy Josefa Jägera so zväčšením bloku objektov na mieste budúceho divadla
3. výrez z mapového listu I. vojenského mapovania (1783)
4. zväčšený výrez z mapy I. vojenského mapovania (1783) – blok s divadlom v centrálnej časti
5. zväčšený výrez z mapy I. vojenského mapovania (1783) – blok s divadlom v centrálnej časti
6. výrez z mapového listu I. vojenského mapovania (1783)
7. výrez z katastrálnej mapy z roku 1895 (ŠA Trnava)
8. I. návrh Bernarda Grünna divadelnej budovy z roku 1831 – fasáda do divadelnej ulice (archív KPÚ Trnava)
9. II. návrh Bernarda Grünna divadelnej budovy z roku 1831 – pozdĺžny rez
10. I. návrh Bernarda Grünna – priečny rez so zakreslením rezu tympanónom, odlišným riešením okien 2. a 3. podlažia a ideálnym riešením suterénu v prípade novostavby
11. II. návrh Bernarda Grünna – priečny rez bez tympanónu , odlišným riešením okien 2. a 3. podlažia a reálnym riešením suterénu v prípade začlenenia suterénov do stavby
12. II. návrh Bernarda Grünna – pôdorys (vyčiernené murivá staviteľ navrhoval zachovať)
13. návrh fasády Bernarda Grünna orientovanej do námestia vytvorený po II. návrhu budovy divadla – výška novej budovy hostinca je už o jedno poschodie vyššia ako v návrhoch I. a II. (porovnaj návrh fasády a pozdĺžny rez obr. 8. a 9.)
14. fotografia hostinca s divadlom z pred roku 1900 – v parteri sa vedľa vstupu pod rizalitom nachádza starší vstup do obchodu s masívnymi okenicami a na ľavej strane sú ešte dve okná (porovnaj obr. 15.) ([http://nzs.trnava.sk/?q=node/2138.](http://nzs.trnava.sk/?q=node/2138))

15. fotografia hostinca s divadlom po roku 1900 – zmeny v parteri (porovnaj obr. 14.)
16. fotografia hostinca s divadlom okolo roku 1900 – zmeny v parteri (porovnaj obr. 14. a 15..)
17. severná fasáda divadla s architrávom s rímsou a hlavicami (výrez z fotografie obr. 23)
18. severná fasáda divadla s oknami (žalúzie a jedno okno so zasklením) (výrez z fotografie obr. 28)
19. záverový úsek severnej fasády divadla (okná so zasklením osvetľovali javisko) (výrez z fotografie obr. 21)
20. Divadelná ulica s objektom dnešného vybavenia divadla na začiatku 20. storočia (parter s oknami bez výkladcov)
21. Divadelná ulica s objektom dnešného vybavenia divadla v roku 1920 už s výkladcami v parteri (KAZIMÍR,M.,ZACHAROVÁ,D.: *Trnava na starých pohľadniciach...*)
22. návrh prestavby hlavnej , východnej fasády z roku 1907 (kopia z archívu KPÚ Trnava)
23. budova divadla s fasádou z roku 1907 (v detailoch vidieť aj štukové riešenie parteru s výplňami)
24. východná fasáda hostinca s divadlom z juhovýchodu po roku 1907 s parterom členeným rustikou (biela monochromatická farebnosť fasády)
25. rizalit so vstupom do divadla na východnej fasáde po roku 1907 s parterom členeným pásovou rustikou (KAZIMÍR,M.,ZACHAROVÁ,D.: *Trnava na starých pohľadniciach...*)
26. východná, hlavná fasáda hostinca Panonia s divadlom po roku 1907 s parterom členeným pásovou rustikou (archív Západoslóvenského múzea v Trnave)
27. východná, hlavná fasáda hostinca s divadlom okolo roku 1920 s parterom omietnutým cementovou omietkou so štokovaním a lemovaním členeným pásovou rustikou (archív Západoslóvenského múzea v Trnave) (porovnaj detail na obr. 33)
28. hlavná východná fasáda divadla okolo roku 1928 (KAZIMÍR,M.,ZACHAROVÁ,D.: *Trnava na starých pohľadniciach...*)
29. členenie okien na rizalite nad vstupom na východnej fasáde divadla (výrez z fotografie obr. 28)
30. západná fasáda divadla s úpravou parteru doložená v roku 1949 (archív Západoslóvenského múzea Trnava)
31. návrh hlavnej východnej fasády z roku 1907 (výrez z obr. 22)
32. oslavy v roku 1948 (archív Západoslóvenského múzea Trnava)
33. detail riešenia parteru s cementovou omietkou, štokovaním a náročnými hladenými pásmi (výraz z obr. 32)
34. fotografia divadelnej sály z roku 1948 (archív Západoslóvenského múzea Trnava)
35. fotografia divadelnej sály prebudovanej v roku 1960 pred rokom 2000
36. fotografia divadelnej sály po roku 2003
37. riešenie parapetov a stĺpov s osvetľovacími prvkami pred rokom 2000
38. detailné riešenie štukových prvkov na parapetoch po roku 2003
39. ideová rekonštrukcia zrealizovanej severnej fasády divadla s hostincom podľa výsledkov sondážneho výskumu a s porovnaním s návrhmi Bernarda Grünna (Peter Hudák)

40. naloženie ideovej rekonštrukcie na súčasný stav severnej fasády divadla
41. pre porovnanie výrez I. návrhu Bernarda Grünna divadelnej budovy z roku 1831 – fasáda do divadelnej ulice (archív KPÚ Trnava)
42. východná, hlavná fasáda divadla Jána Palárika
43. úsek východnej fasády naľavo (južne) od hlavného vstupného rizalitu
44. novodobé okno v parteri na východnej fasáde na úseku fasády pri juhovýchodnom rohu divadla
45. detail novodobej okennej výplne v parteri na východnej fasáde pri juhovýchodnom rohu divadla
46. brána prejazdu na Východnej fasáde s novodobou výplňou
47. severovýchodný roh divadla (severná fasáda zachovaná z časti z obdobia pred prestavbou hlavnej východnej fasády v roku 1907)
48. zachované štukové rámovanie klasicistických okien na severnej fasáde v časti pri severovýchodnom rohu divadla
49. severná fasáda divadla zo severovýchodnej strany Divadelnej ulice
50. úsek severnej fasády divadla pri severovýchodnom rohu
51. úsek severnej fasády v mieste zrušeného vedľajšieho vstupu do divadla
52. úsek severnej fasády v časti s divadelnou sálou
53. kontakt fasády v časti divadelnej sály s hmotou povraziska (architráv je tu odstránený)
54. povrazisko divadla
55. kontakt povraziska a objektu vybavenia divadla na severnej fasáde
56. arkier na severnej fasáde objektu vybavenia divadla zo severovýchodu
57. úsek severnej fasády s arkierom na objekte vybavenia divadla zo severozápadu
58. úsek severnej fasády objektu vybavenia divadla pri severozápadnom rohu s odkrytým dymovým oknom
59. objekt vybavenia divadla orientovaný do Divadelnej ulice zo severozápadu
60. úsek západnej fasády na objekte vybavenia divadla orientovanom do Divadelnej ulice
61. fotografia úseku severnej fasády objektu vybavenia divadla naľavo (východne) od arkiera - List kultúrnej pamiatky (fotodokumentácia Bocan, Žufová 47603, fond KPÚ Trnava)
62. detail fotografie úseku severnej fasády objektu vybavenia divadla naľavo (východne) od arkiera - List kultúrnej pamiatky (fotodokumentácia Bocan, Žufová 47603, fond KPÚ Trnava)
63. fotografia úseku severnej fasády objektu vybavenia divadla napravo (západne) od arkiera - List kultúrnej pamiatky (fotodokumentácia Bocan, Žufová 47603, fond KPÚ Trnava)
64. okno z obdobia úprav po roku 1960 v úrovni 1. N.P. na severnej fasáde na časti objektu tvoriaceho vybavenie divadla v Divadelnej ulici) (fond KPÚ Trnava)
65. detail okna úprav po roku 1960 v úrovni (obr. č. :64) (fond KPÚ Trnava)
66. návrh prestavby a rekonštrukcie divadla z roku 1948 podľa projektu arch. Eugena Kramára a Štefana Lukačovoča pôdorys 1. N.P. (fond KPÚ Trnava)
67. návrh prestavby a rekonštrukcie divadla z roku 1948 podľa projektu arch. Eugena Kramára a Štefana Lukačovoča pôdorys 2. N.P. (fond KPÚ Trnava)

68. návrh prestavby a rekonštrukcie divadla z roku 1948 arch. Eugena Kramára a Štefana Lukačoviča pôdorys 3. N.P. a pozdĺžny rez s pôvodnou sálou (fond KPÚ Trnava)
69. projekt prestavby divadla z roku 1948 arch. Eugena Kramára a Štefana Lukačoviča, pôdorys 1. N.P. s novou sálou a starým povraziskom (fond KPÚ Trnava)
70. projekt prestavby divadla z roku 1955 podľa arch. Eugena Kramára a Štefana Lukačoviča, pozdĺžny rez s novou sálou a novým povraziskom (fond KPÚ Trnava)
71. projekt prestavby divadla z roku 1955 arch. Eugena Kramára a Štefana Lukačoviča, pôdorys 2. N.P. s novou sálou a novým povraziskom (fond KPÚ Trnava)
72. projekt prestavby divadla z roku 1955 podľa arch. Kramára a Štefana Lukačoviča, pôdorys 3. N.P. s novou sálou a novým povraziskom (fond KPÚ Trnava)
73. projekt prestavby divadla z roku 1955 priečny rez novým novým povraziskom (fond KPÚ Trnava)
74. tabuľka z výkresu 1. N.P. s razítkom a signovaním architektov Eugena Kramára a Štefana Lukačoviča z roku 1948 (detail obr. 69.)
75. okno so žalúziami na severnej fasáde divadla v Hlohovci
76. detail závesu a profilácie žalúzie okna na severnej fasáde divadla v Hlohovci

Grafická a fotografická príloha :



1.



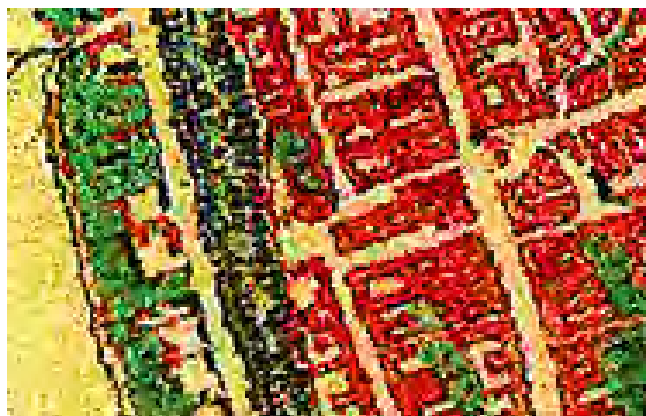
2.



3.



4.



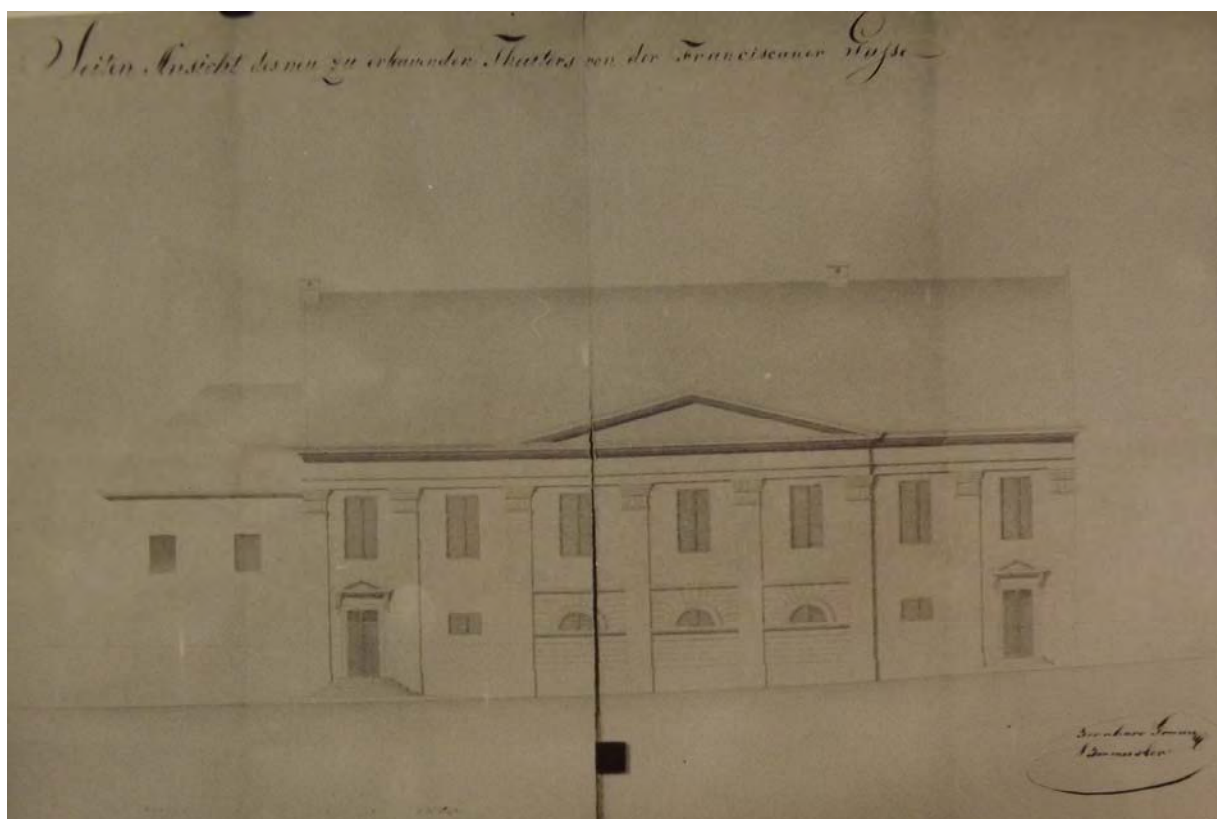
5.



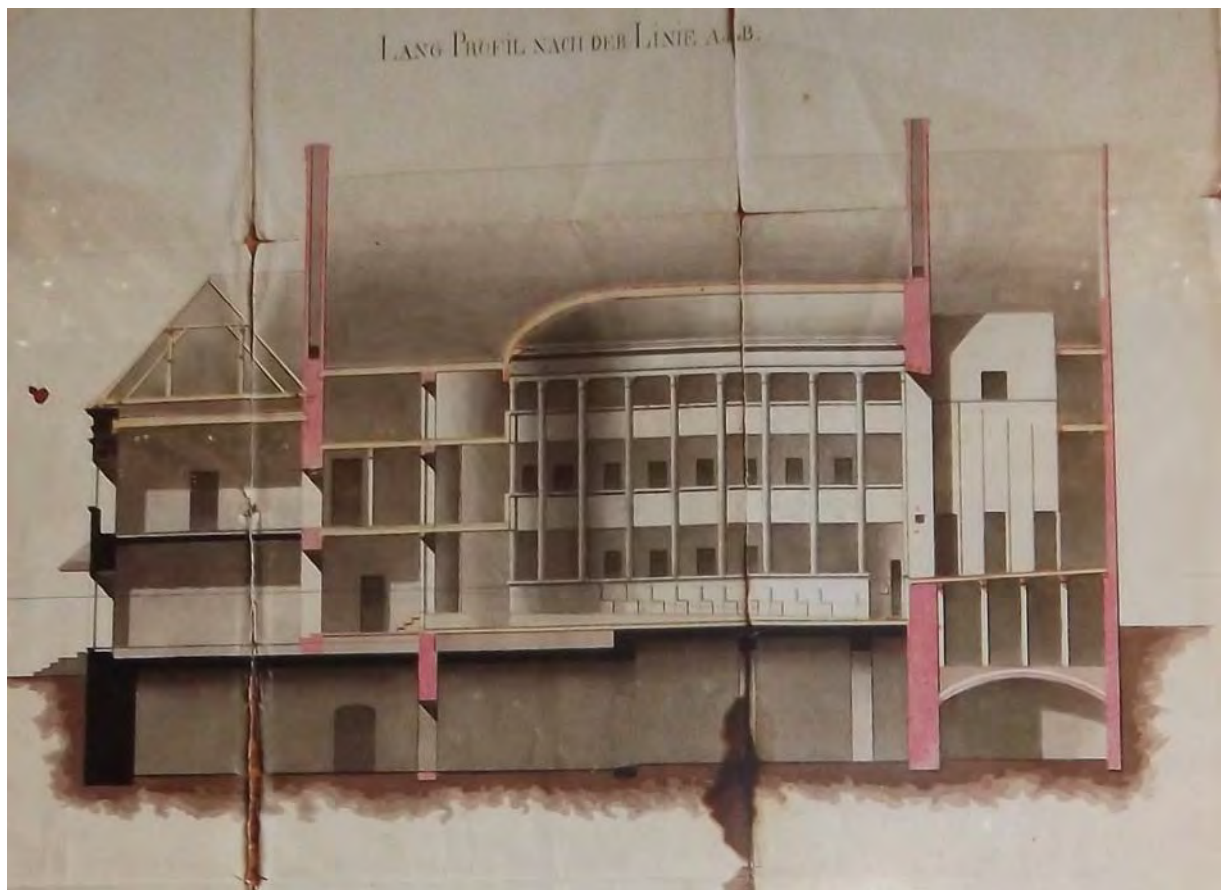
6.



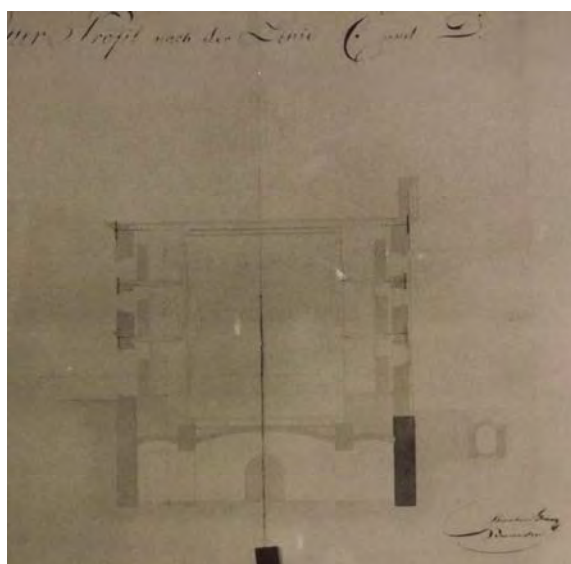
7.



8.



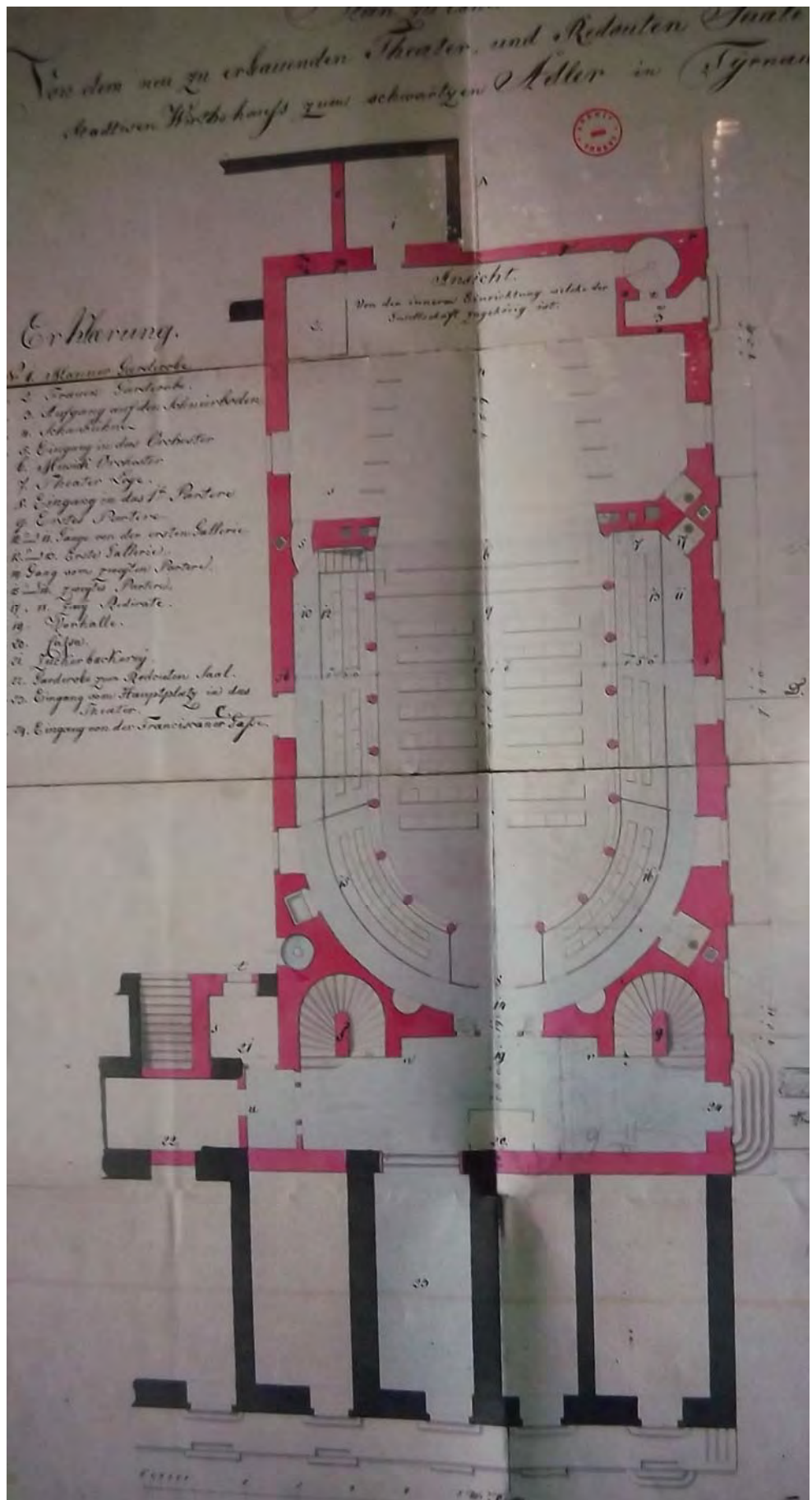
9.



10.



11.





13.



14.



15.



16.



17.



18.



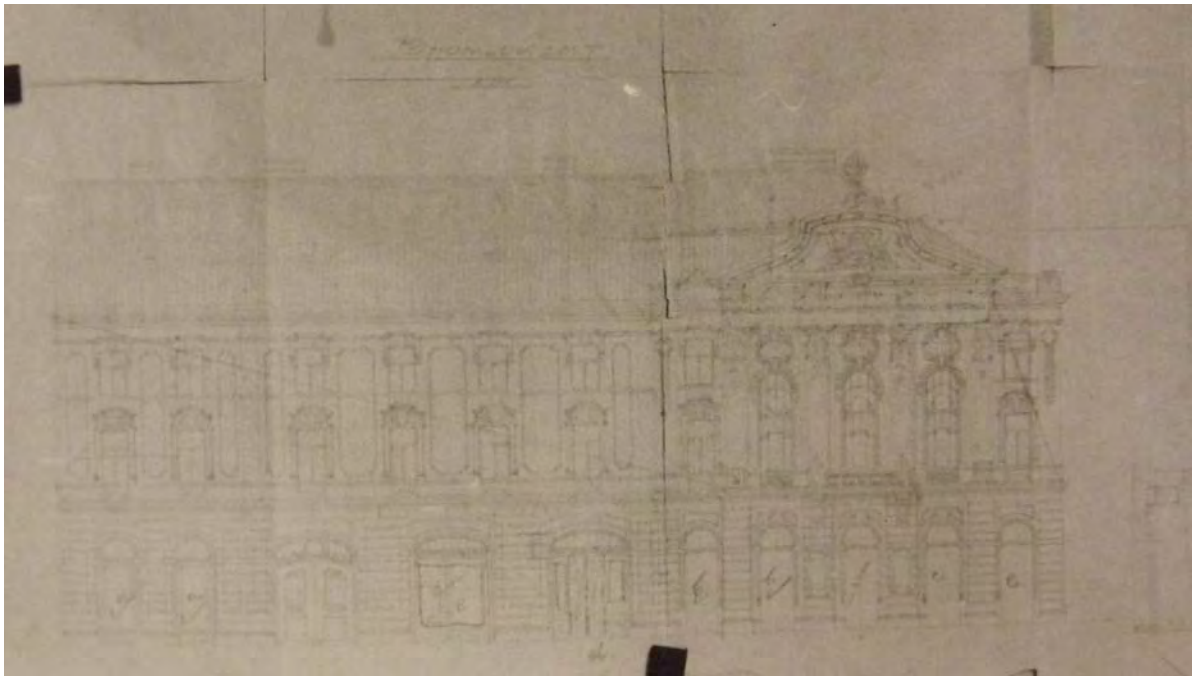
19.



20.



21.



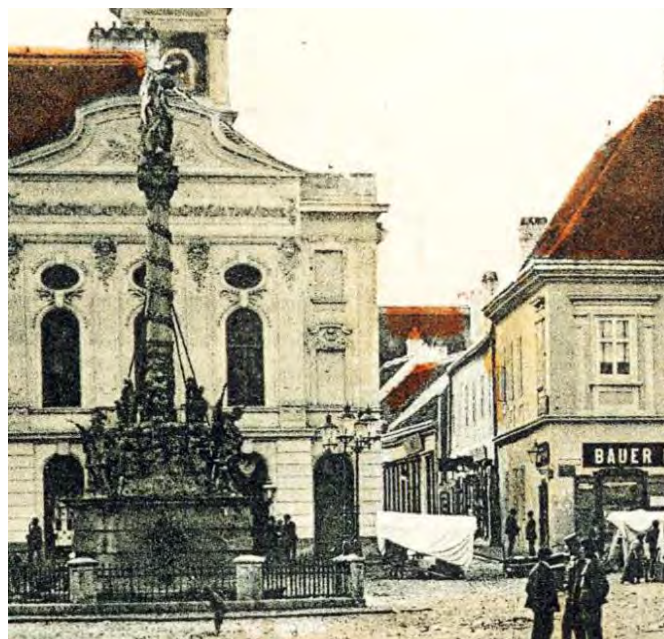
22.



23.



24.



25. (parter s rustikou a okná)



26.



27.



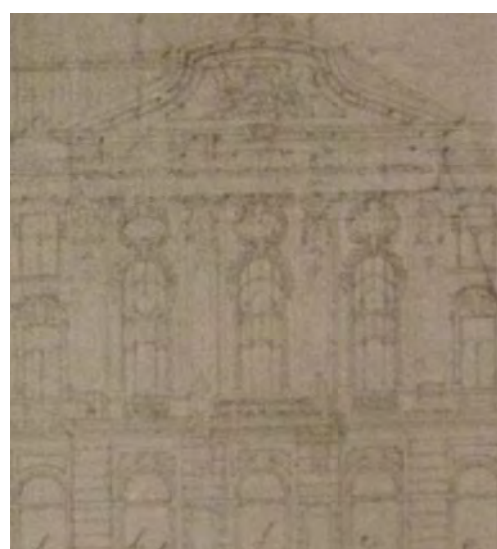
28.



29.



30.



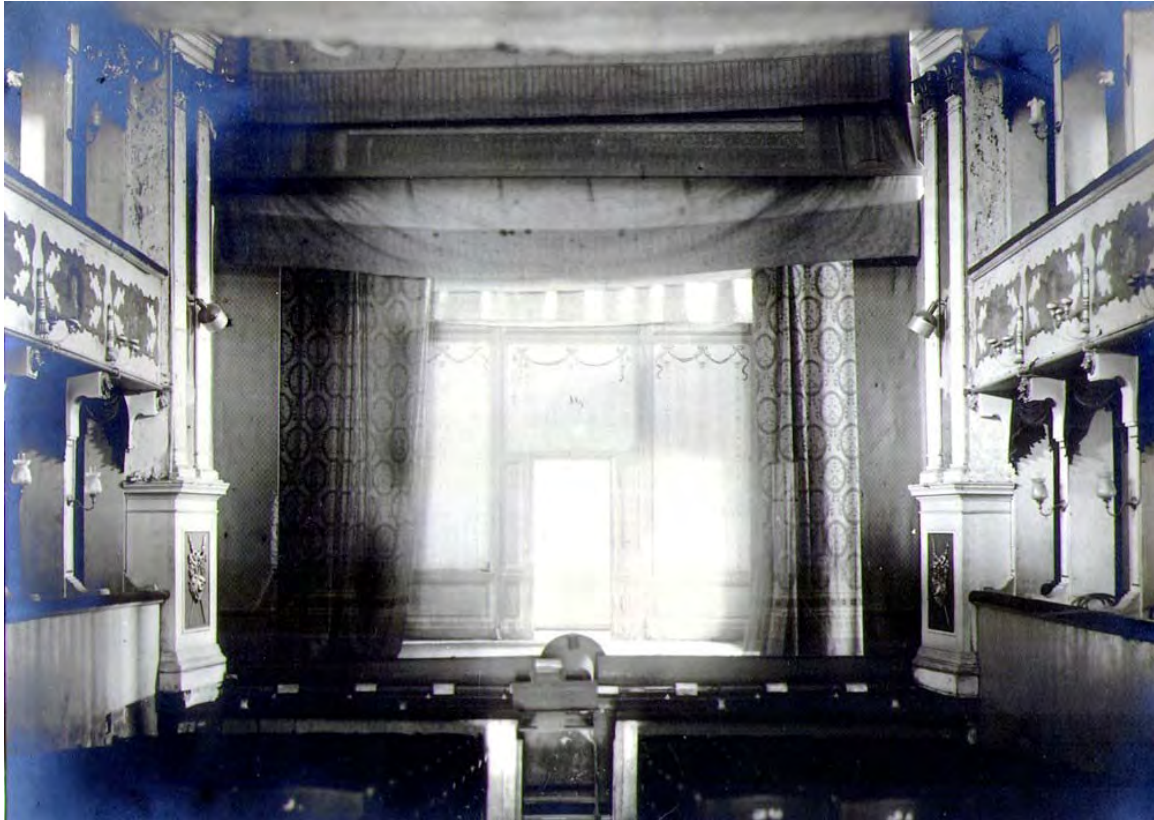
31.



32.



33.



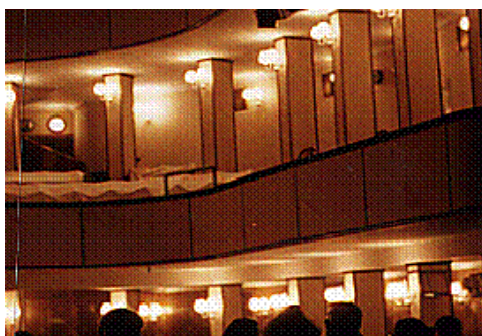
34.



35.



36.



37.



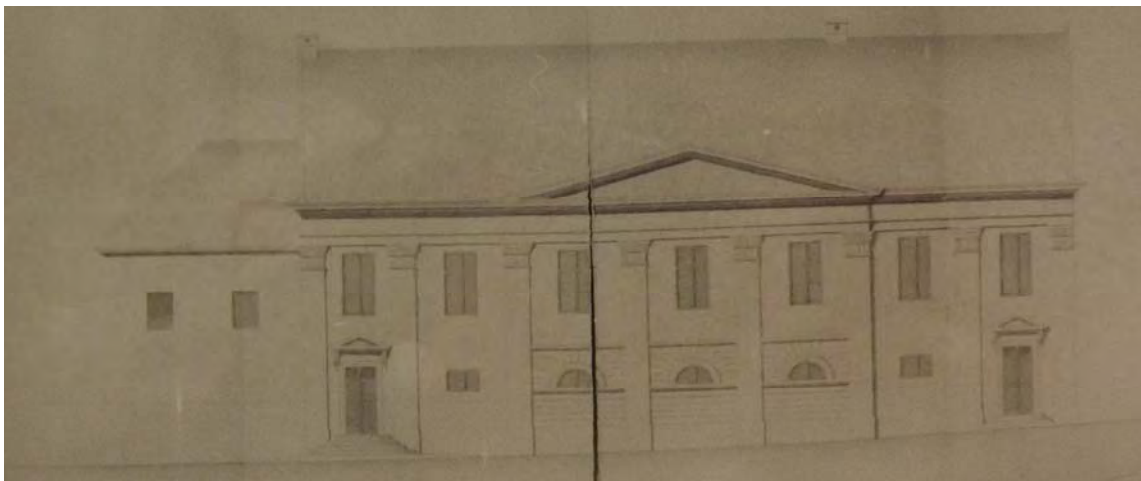
38.



39.



40.



41.



42.



43.



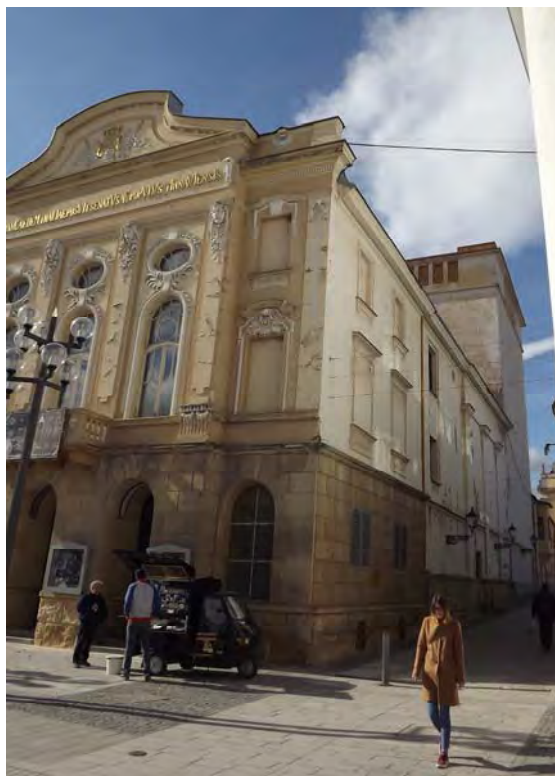
44.



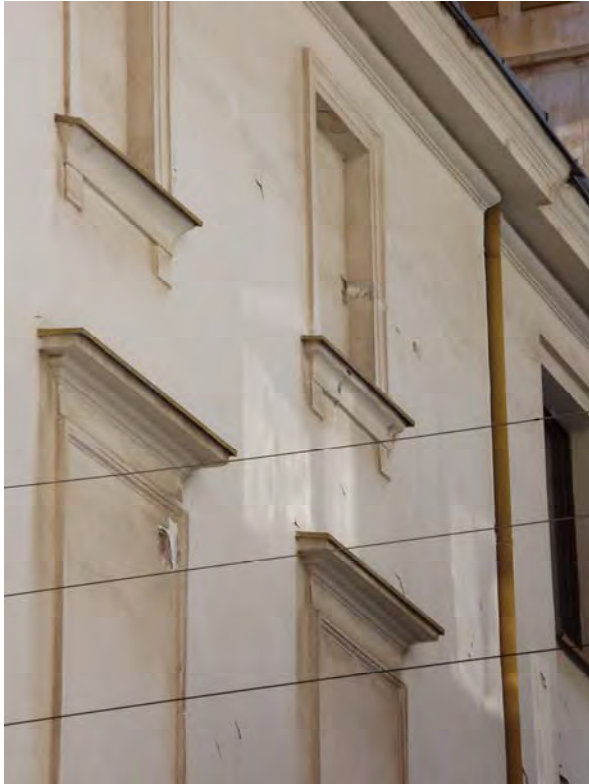
45.



46.



47.



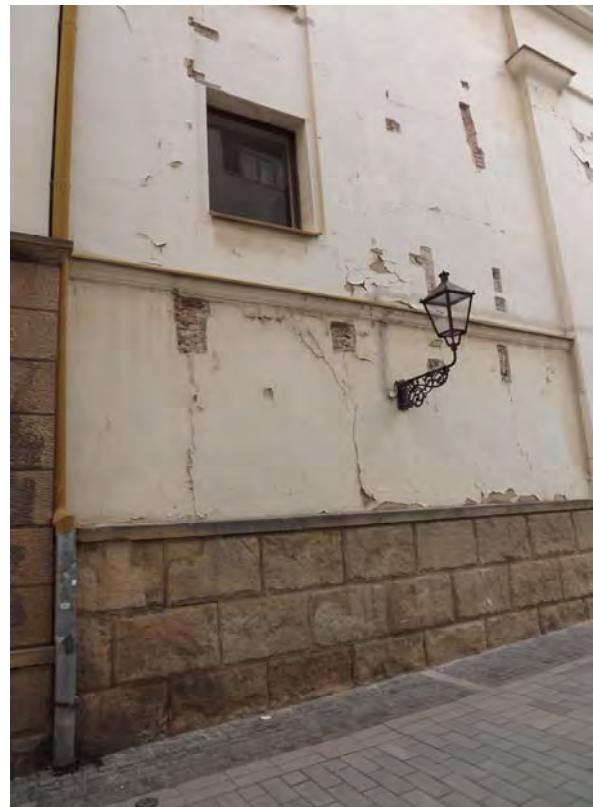
48.



49.



50.



51.



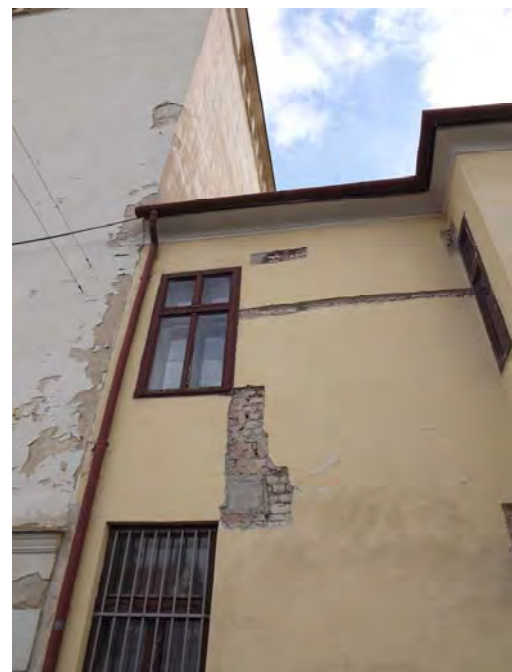
52.



53.



54.



55.



56.



57.



58.



59.



60.



61.



62.



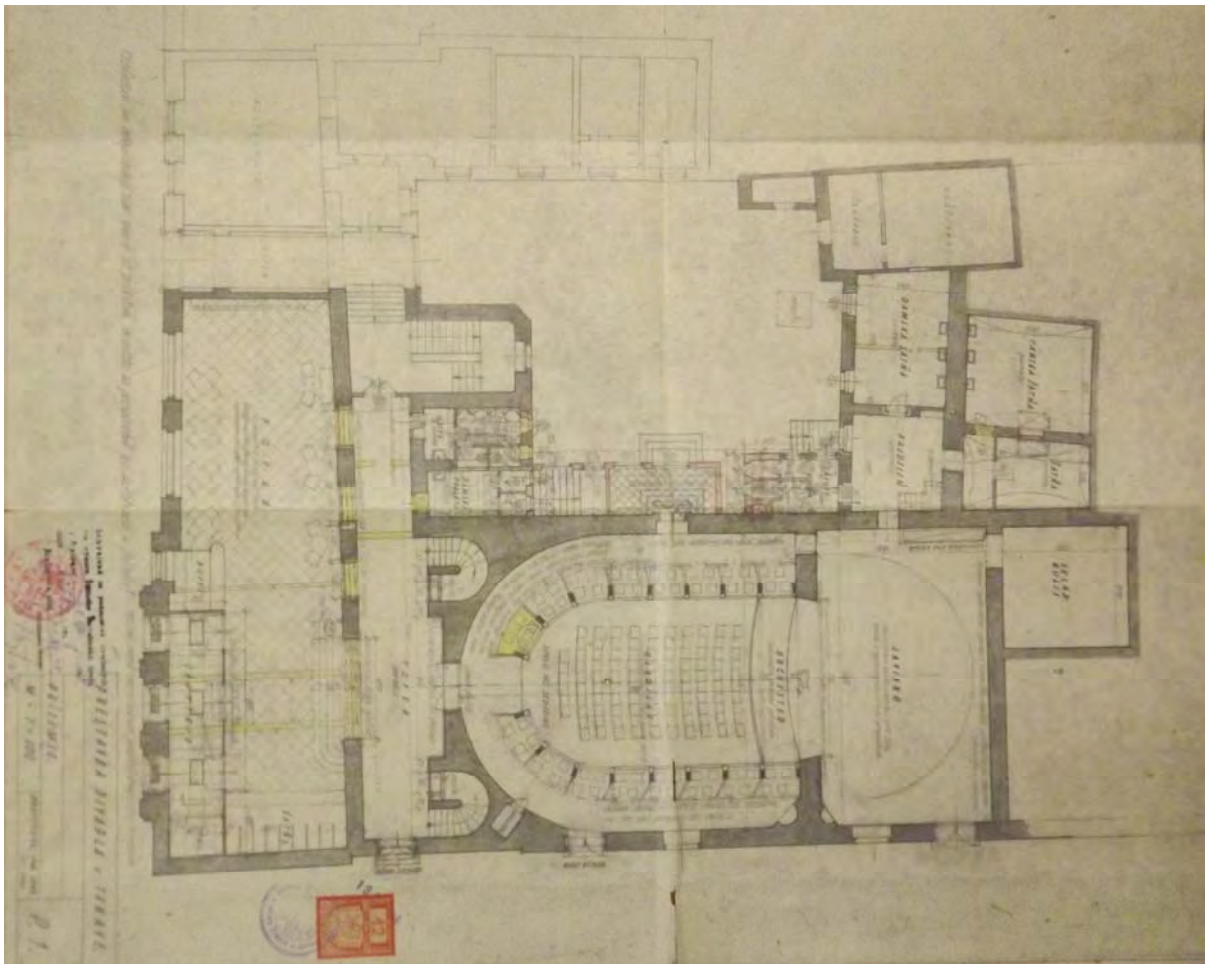
63.



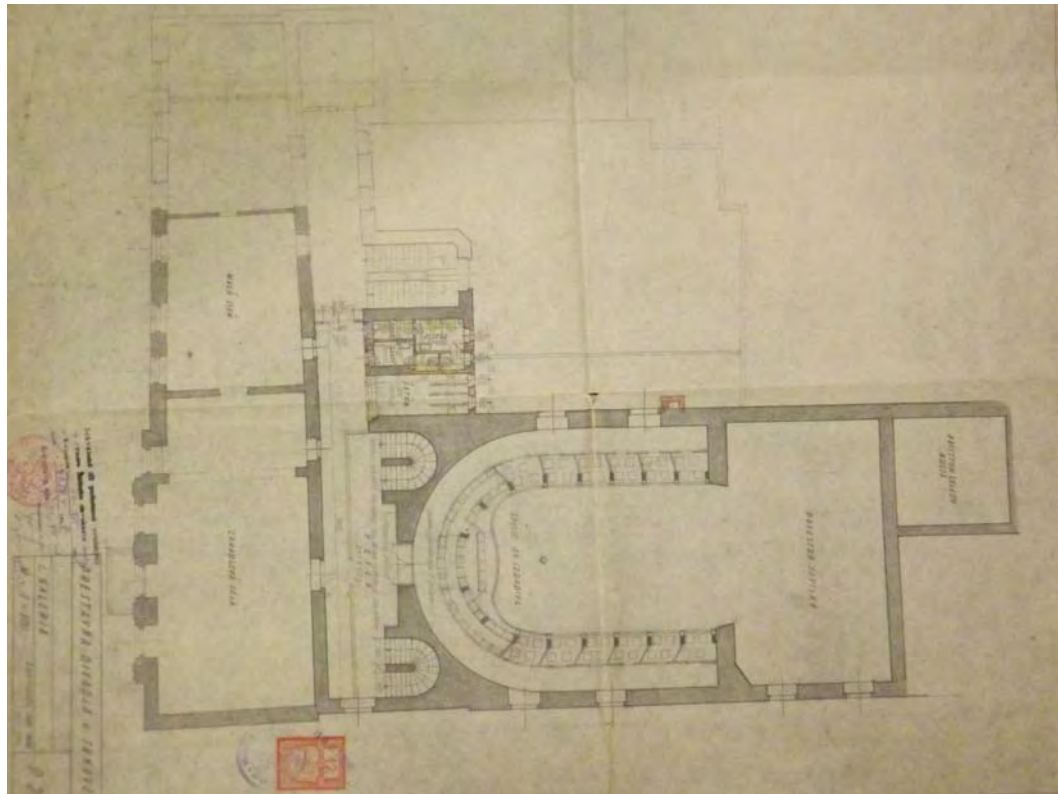
64.



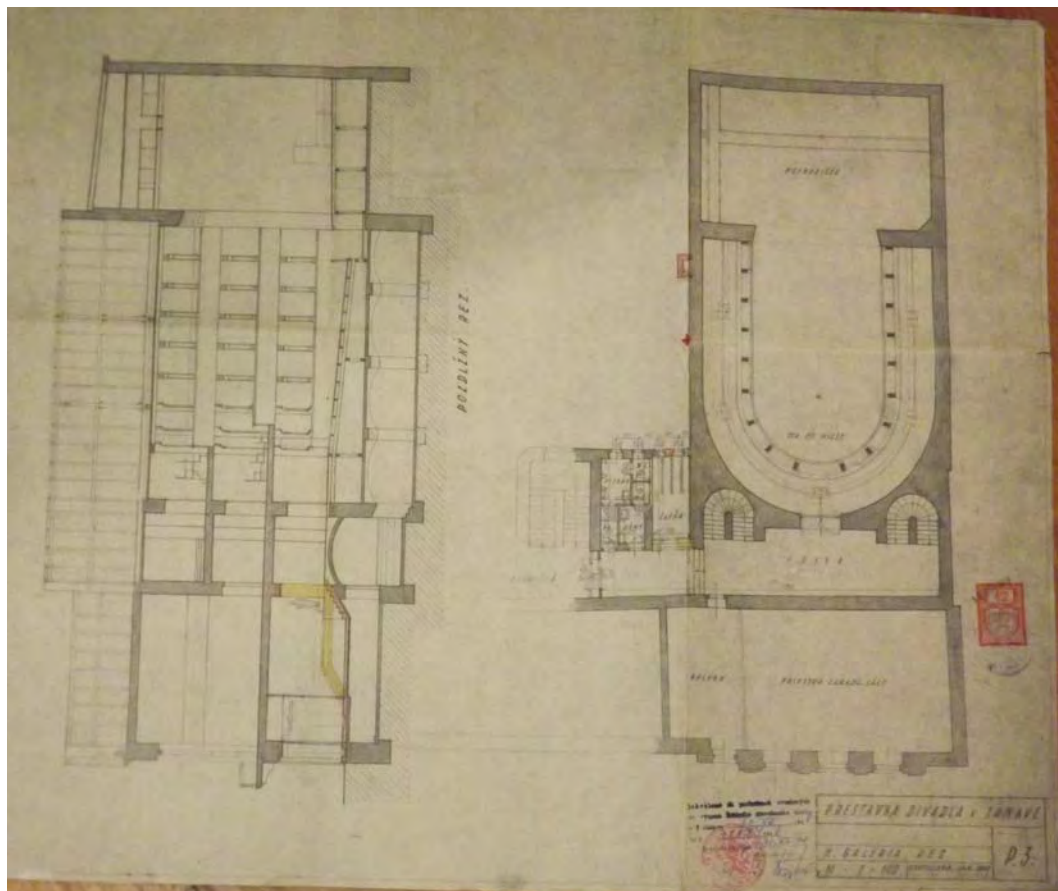
65.



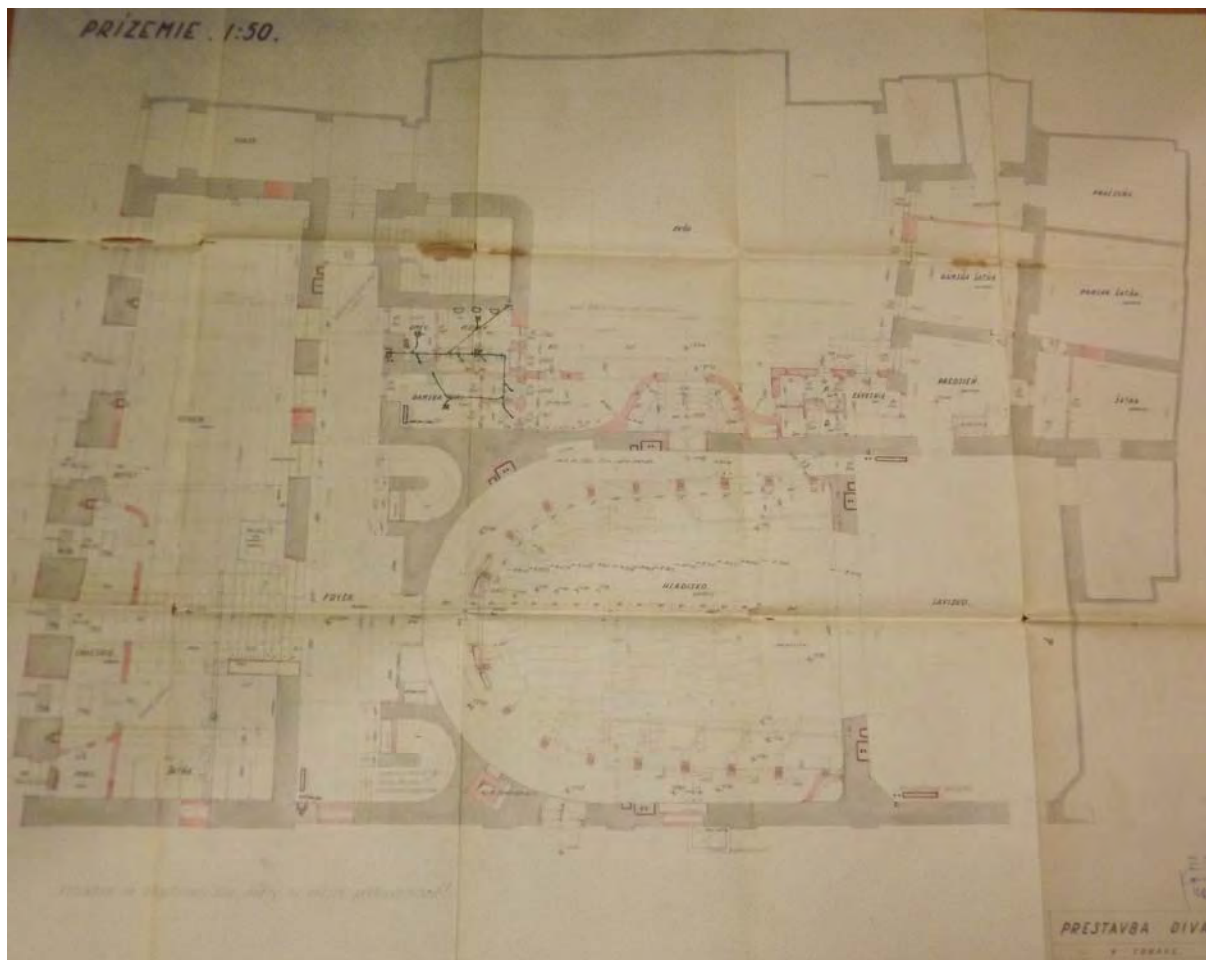
66.



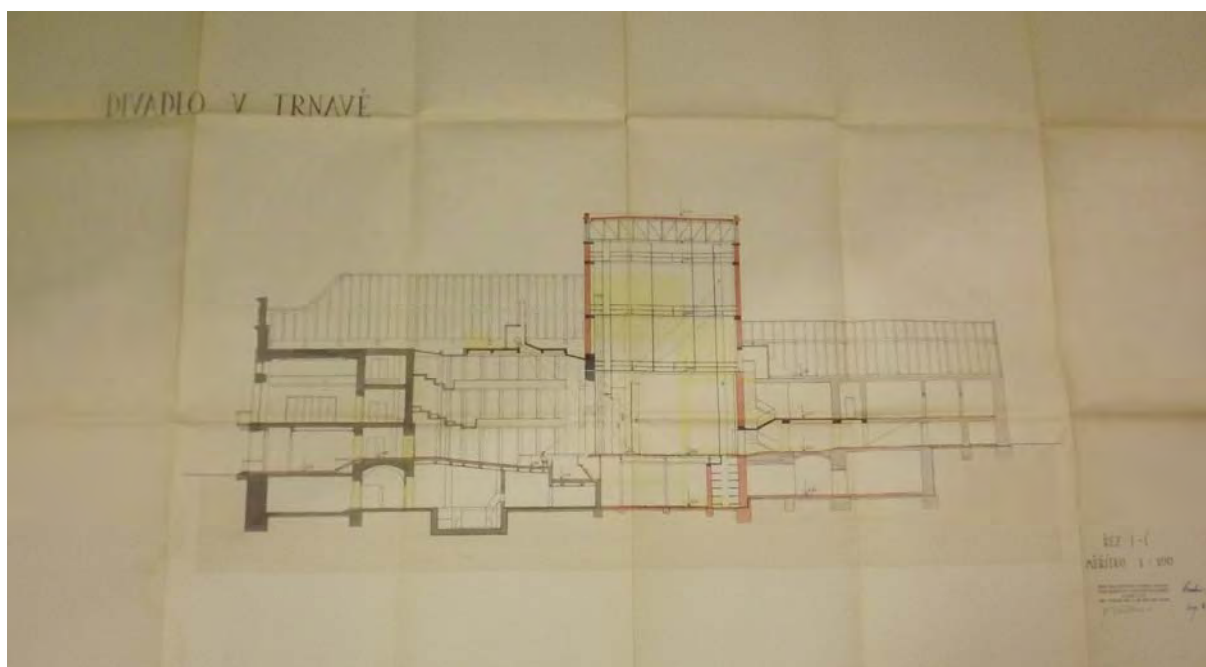
67.



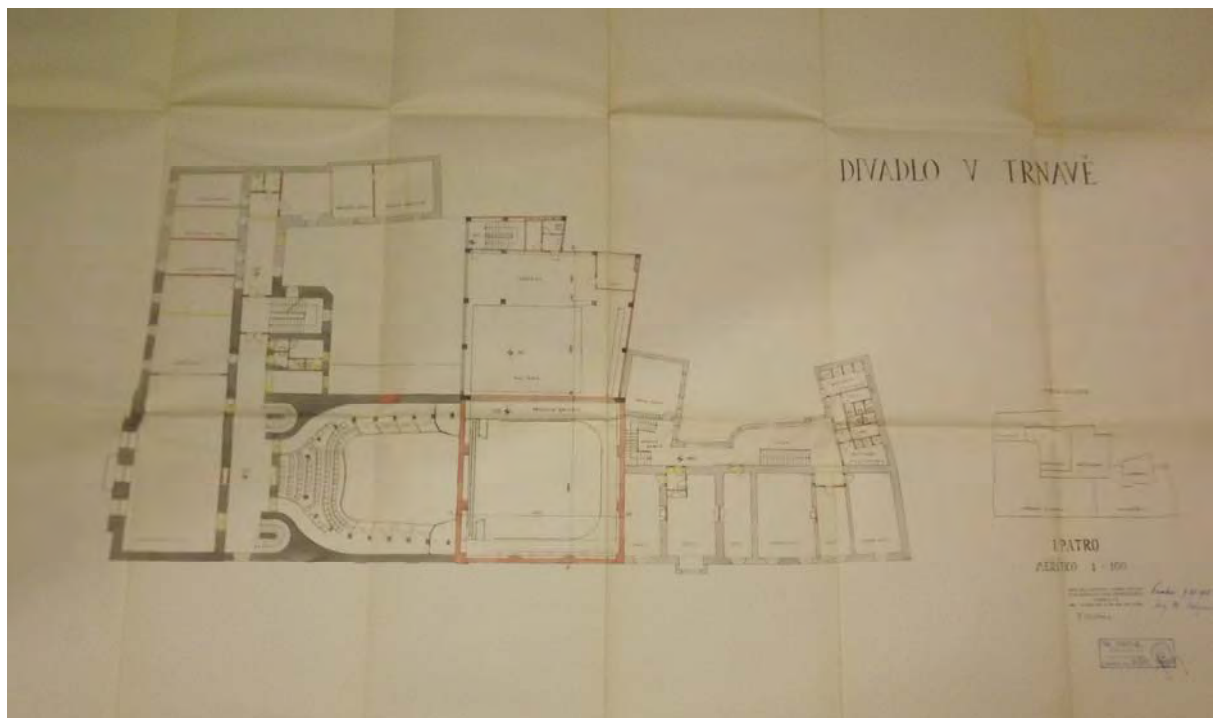
68.



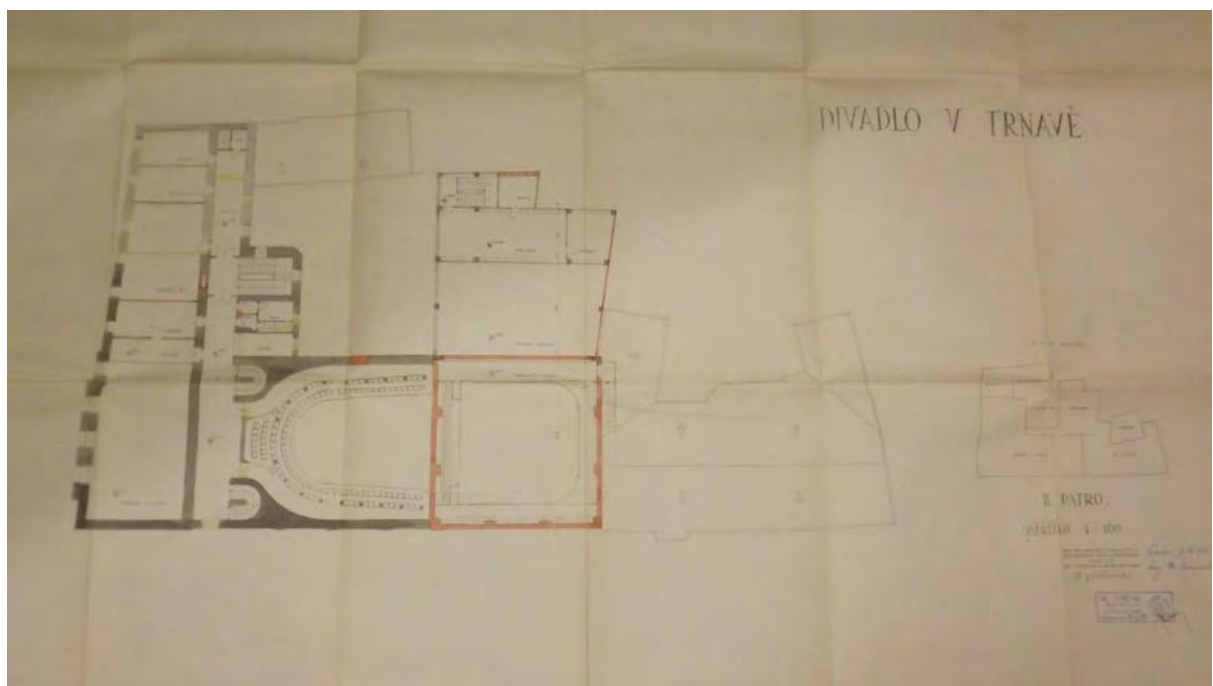
69.



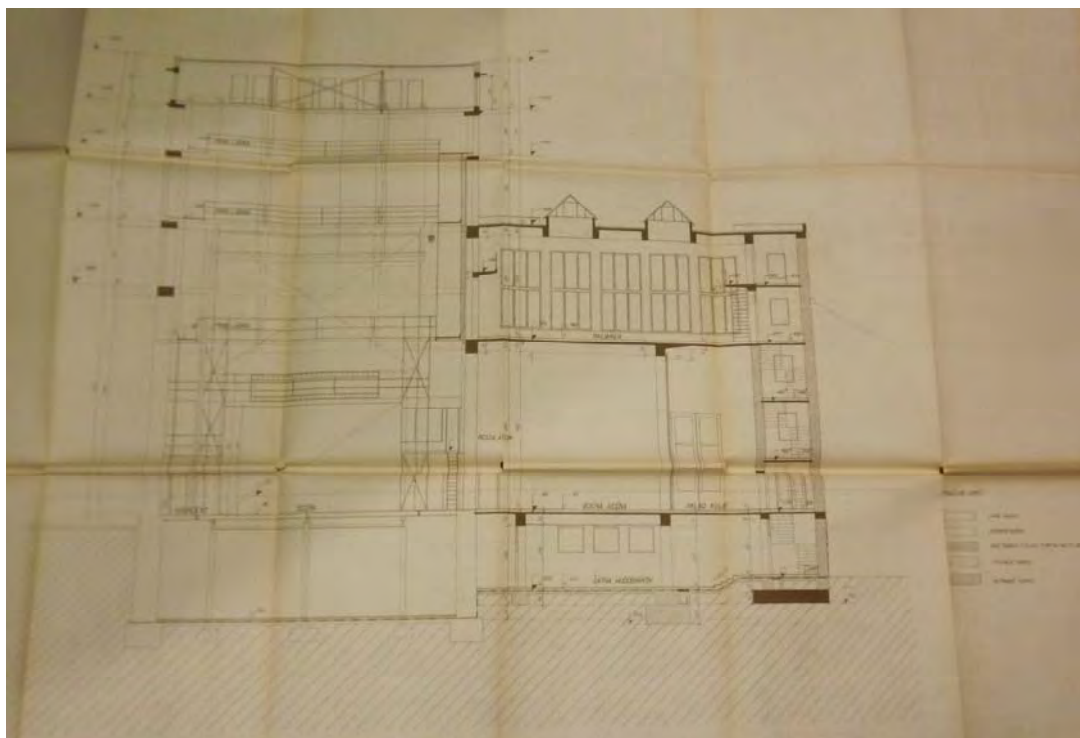
70.



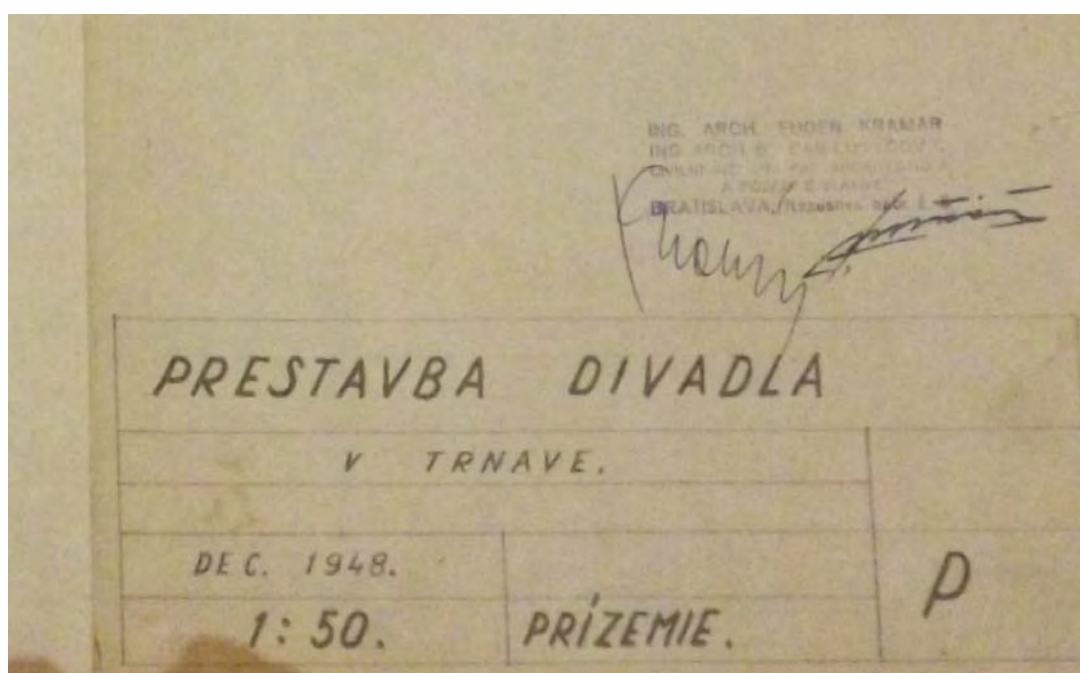
71.



72.



73.



74.



75.



76.

Grafická dokumentácia (v prílohe výskumu)

ZOZNAM VÝKRESOVEJ DOKUMENTÁCIE :

1. / situácia M 1: 1000

SLOHOVÁ ANALÝZA

2. / pôdorys 1. P.P M 1: 200

3. / pôdorys 1. N.P. M 1: 200

4. / pôdorys 2. N.P. M 1: 200

5. / pôdorys 3. N.P. M 1: 200

6. / pôdorys 4. N.P. M 1: 200

7. / pôdorys strechy M 1: 200

8. / rezpohľad A - A' M 1: 150

9. / východná fasáda M 1: 150

10. / severná fasáda – východný úsek M 1: 150

11. / severná fasáda – západný úsek M 1: 150

NÁVRH NA OBNOVU

12. / pôdorys 1. P.P M 1: 200

13. / pôdorys 1. N.P. M 1: 200

14. / pôdorys 2. N.P. M 1: 200

15. / pôdorys 3. N.P. M 1: 200

16. / pôdorys 4. N.P. M 1: 200

17. / pôdorys strechy M 1: 200

18. / rezpohľad A - A' M 1: 150

19. / východná fasáda M 1: 150

20. / severná fasáda – východná časť M 1: 150

21. / severná fasáda – západná časť M1: 150

II/ Údaje o podkladoch a použitej literatúre :

Divadlo Jána Palárika v Trnave patrí k objektom, o ktorých sa doposiaľ pomerne dosť publikovalo len v súvislosti so spoločenským vývojom divadelníctva. K osobnostiam, ktoré sa celoživotne zaoberali dejinami tohto divadla patril divadelný historik Ladislav Čavojský CSc. (1932 – 2014). Z jeho publikačnej činnosti, ktorá sa týka divadla v Trnave boli pre potreby výskumu použitá monografia *Divadlo v Trnave z roku 1982 (viď lit.)* a príspevok *Trnavčanov divadelný a hudobný zápisník* uverejnený v časopise Slovenské divadlo, 2008 (viď lit.). K základnej literatúre, kde nájdeme iba strohé informácie o divadle v Trnave patrí aj *Súpis pamiatok na Slovensku III* od kolektívu autorov. Informácie populárneho charakteru nájdeme aj v diele *Ilustrovaná encyklopédia pamiatok Slovensko*. O vývoji a charaktere zástavby Trnavy od stredoveku až po súčasnosť v lokalite a aj o spôsobe ochrany tohto územia podáva informácie *Urbanisticko-historický výskum a aktualizácia zásad ochrany pamiatkového územia* (viď pramene). K nedoceneniteľným prameňom dokladajúcim stav a úpravy budovy divadla a okolitej zástavby od konca 19. storočia do druhej polovice 20. storočia patrí *Trnava na starých pohľadoch* od autorov M. Kazimíra a D. Zacharovej. Hodnotné informácie o divadle prináša aj dielo kolektívu autorov *Dejiny Trnavy, zväzok prvý*, kde sa práve divadlám a divadelníctvu venuje pomerne veľký priestor. Výkresové dokumentácie a množstvo informácií o stavebných úpravách skúmaného objektu boli v čase výskumu dostupné v archíve Krajského pamiatkového úradu Trnava, kde ku kľúčovým patrili okrem kópií výkresov staviteľa Grünna aj dokumentácie vývoja úprav a prestavieb po roku 1948. Významným podnetom na smerovanie sondážneho výskumu bol aj List kultúrnej pamiatky (fotodokumentácia Bocan, Žufová 47603) dokladajúci fragmenty stredovekých architektonických prvkov na severnej fasáde západnej časti objektu divadla. Podstatné informácie o objekte priniesol aj: Aktualizačný list KP č. ÚZPF 1061/0, 06/2000 (G. Kvetanová). K rozšíreniu informácií patrili aj internetové stránky, kde sa okrem informácií prebraných z vyššie uvedených prameňov nachádzajú aj fotografie, ktoré zatiaľ neboli inde dostupné. Portál Euforion kultúrnospoločenského fóra dokladá okrem stavu divadla pred začiatkom rekonštrukcie v roku 2001 aj informácie z už vyššie uvedených prameňov (<http://divadlo.euforion.sk/>). Zatiaľ najkvalitnejšiu digitálnu podobu fotografie prevzatú zo zbierky Západoslovenského múzea v Trnave možno nájsť na stránke: <http://nzs.trnava.sk/?q=node/2138>.

Celkovo preskúmaný materiál a podklady možno zhrnúť ako postačujúci pre spracovanie prvej etapy architektonicko-historického výskumu, ktorá sa sústreďuje na fasády orientované do Trojičného námestia a Divadelnej ulice. Pri pokračovaní II. etapy výskumu bude potrebné rozšíriť aj archívny výskum.

Grafické podklady :

- I. vojenské mapovanie (1783) (výrez z mapy)
- II. vojenské mapovanie (1837) (výrez z mapy)
- historická katastrálna mapa mesta z roku 1895 (ŠA Trnava)
- Jägrova veduta zo zač. 40. rokov 18. stor.
- súbor výkresových dokumentácií k rekonštrukcii divadla z rokov 1948 – 1960

(vo fonde archívu KPT Trnava)

Pramene a iný archívny materiál :

BARTOŇOVÁ,B.: Zámer obnovy pamiatky a umelecko-historický výskum budovy divadla v Trnave, jún 1989

KPÚ TRNAVA A ŽUFOVÁ,J.: *Mestská pamiatková rezervácia Trnava, Urabnisticko-historický výskum a aktualizácia zásad ochrany pamiatkového územia*, December 2012

KPÚ TRNAVA : Súbor archívnych materiálov k budove Divadla Jána Palárika v Trnave

KVETANOVÁ,G.: Aktualizačný list KP č. ÚZPF 1061/0 , 06/2000

DIVADLO JÁNA PALÁRIKA V TRNAVE: kópie výkresovej dokumentácie staviteľa Grünna z roku 1831

List kultúrnej pamiatky (fotodokumentácia Bocan, Žufová 47603)

Internetové stránky:

<http://divadlo.euforion.sk/>

<http://www.theatre-architecture.eu/sk/databaza/?theatreId=474>

<http://nzs.trnava.sk/?q=node/2138>

Literatúra :

ČAVOJSKÝ,L.: *Divadlo v Trnave*. Bratislava : Obzor 1982.

ČAVOJSKÝ,L.: *Trnavčanov divadelný a hudobný zápisník*. In: Slovenské divadlo, 2008, roč. 56, č. 2, s. 142-181.

GUNTHEROVÁ,A. a KOL.: *Súpis pamiatok na Slovensku III.*, Obzor Bratislava 1969

KOL.A.: *Dejiny Trnavy zväzok prvý*, Mesto Trnava, Trnava, 2010

KRESÁNEK,P. a kol.: *Ilustrovaná encyklopédia pamiatok Slovensko Historická architektúra pamiatky výtvarného umenia pamätihodností*, Symplicissimus Encyclopaedia, Bratislava, 2009

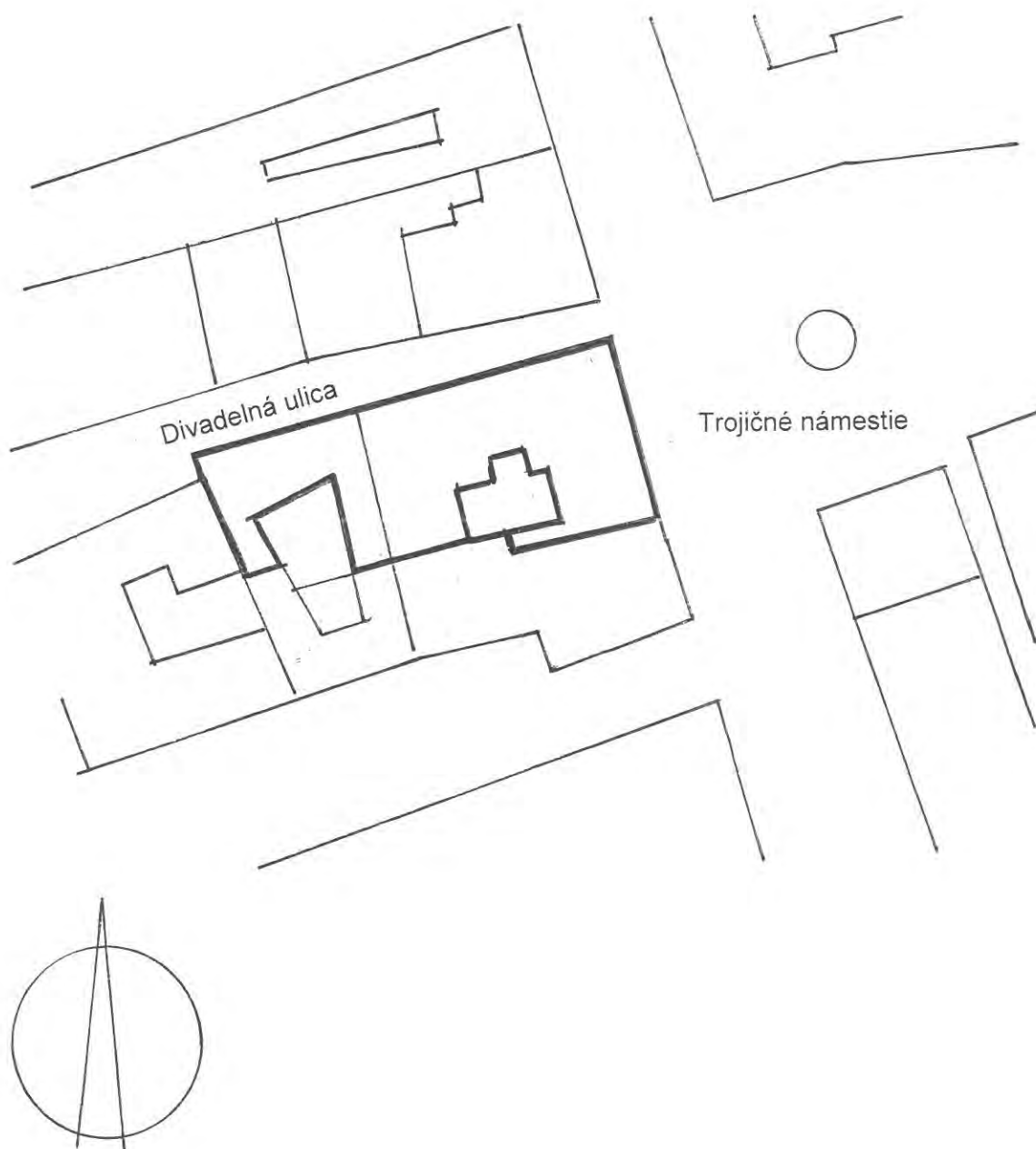
KAZIMÍR,M.,ZACHAROVÁ,D.: *Trnava na starých pohľadniciach 2*. Vydanie, Dajama, Bratislava, 2015

m/ Iné súčasti :

- rozhodnutie KPÚ Trnava
- zápis z kontrolného dňa KPÚ Trnava zo dňa 9.12.2016
- záznam z konzultácie KPÚ Trnava zo dňa 27.9.2017

n/ stanovisko Pamiatkového úradu SR k výsledkom výskumu

SITUÁCIA :



ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
		MIERKA:	1 : 1000
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	č. výkresu: 1.	
ZAMERANIE :	PAMARCH,		
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	situácia		



LEGENDA :

slohová analýza :

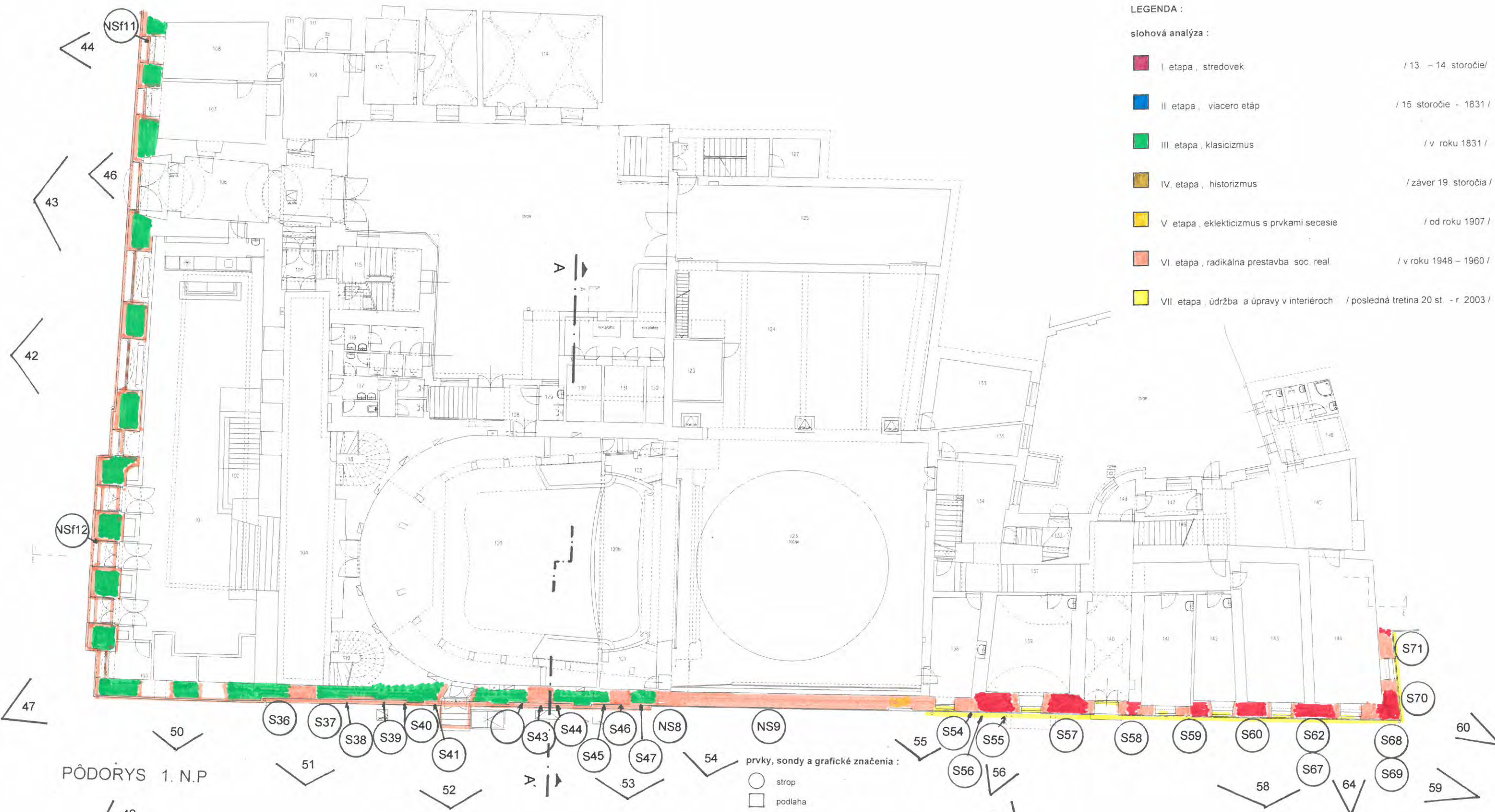
- I. etapa , stredovek / 13. – 14. storočie /
- II. etapa , viacero etáp / 15. storočie - 1831 /
- III. etapa , klasicizmus / v roku 1831 /
- IV. etapa , historizmus / záver 19. storočia /
- V. etapa , eklektizmus s prvkami secesie / od roku 1907 /
- VI. etapa , radikálna prestavba soc. real / v roku 1948 – 1960 /
- VII. etapa , údržba a úpravy v interiéroch / posledná tretina 20. st. - r. 2003 /

PÔDORYS 1. P.P.

prvky, sondy a grafické značenia :

- strop
 - podlaha
 - klenba
 - hodnotné architektonické a výtvarné prvky
 - S33 sondy a nálezové situácie
 - potreba ďalšieho výskumu
 - potreba reštaurátorského výskumu
 - kontrolný blok
 - 103 položky
- fotozábber :
- 2/15 na vertikálnu konštrukciu
 - 2/5 na strop
 - 3/5 na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
		MIERKA:	1 : 200
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	č. výkresu: 2.	
ZAMERANIE :	PAMARCH,		
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 1. P.P. , slohová analýza		



LEGENDA :

stohová analýza :

- I. etapa , stredovek / 13. – 14. storočie/
- II. etapa , viacero etáp / 15. storočie - 1831 /
- III. etapa , klasicizmus / v roku 1831 /
- IV. etapa , historizmus / záver 19. storočia /
- V. etapa , eklektizmus s prvkami secesie / od roku 1907 /
- VI. etapa , radikálna prestavba soc. real. / v roku 1948 – 1960 /
- VII. etapa , údržba a úpravy v interiéroch / posledná tretina 20. st. - r. 2003 /

PÔDORYS 1. N.P.

prvky, sondy a grafické značenia :

- strop
- podlaha
- klenba
- hodnotné architektonické a výtvarné prvky
- S33 sondy a nálezové situácie
- ➔ potreba ďalšieho výskumu
- ➔ potreba reštaurátorského výskumu
- ▲ kontrolný blok
- 103 položky

fotozábber :

- 1/45 na vertikálnu konštrukciu
- 1/2 na strop
- 1/3 na podlahu

ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA :	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 3.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 1. N.P. , slohová analýza		



ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA :	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 4.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 2. N.P. , stohová analýza		



ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA :	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu:	5.
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 3. N.P. , slohová analýza		



PÔDORYS 4. N.P.

LEGENDA :

slohová analýza :

- I. etapa , stredovek / 13. – 14. storočie/
- II. etapa , viacero etáp / 15. storočie - 1831 /
- III. etapa , klasicizmus / v roku 1831 /
- IV. etapa , historizmus / záver 19. storočia /
- V. etapa , eklekticismus s prvkami secesie / od roku 1907 /
- VI. etapa , radikálna prestavba soc. real. / v roku 1948 – 1960 /
- VII. etapa , údržba a úpravy v interiéroch / posledná tretina 20. st. - r. 2003 /

prvky, sondy a grafické značenia :

- strop
- podlaha
- klenba
- hodnotné architektonické a výtvarné prvky
- S33 sondy a nálezoové situácie
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- kontrolný blok
- 103 položky

fotozábber :

- $\frac{2}{15}$ na vertikálnu konštrukciu
- $\frac{E}{2}$ na strop
- $\frac{P}{5}$ na podlahu

ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
		MIERKA :	1 : 200
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	č. výkresu: 6.	
ZAMERANIE :	PAMARCH,		
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 4. N.P. , slohová analýza		



LEGENDA :

slohová analýza :

- I. etapa , stredovek / 13. – 14. storočie/
- II. etapa , viacero etáp / 15. storočie - 1831 /
- III. etapa , klasicizmus / v roku 1831 /
- IV. etapa , historizmus / záver 19. storočia /
- V. etapa , eklekticismus s prvkami secesie / od roku 1907 /
- VI. etapa , radikálna prestavba soc. real / v roku 1948 – 1960 /
- VII. etapa , údržba a úpravy v interiéroch / posledná tretina 20 st. - r. 2003 /

PÔDORYS STRECHY

prvky, sondy a grafické značenia :

- strop
- podlaha
- klenba
- hodnotné architektonické a výtvarné prvky
- S33 sondy a nálezové situácie
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- kontrolný blok
- 103 položky

fotozáber :

- na vertikálnu konštrukciu
- na strop
- na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA:	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 7.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys strechy , slohová analýza		



LEGENDA :

slohová analýza :

- I. etapa , stredovek / 13. – 14. storočie/
- II. etapa , viacero etáp / 15. storočie - 1831 /
- III. etapa , klasicizmus / v roku 1831 /
- IV. etapa , historizmus / záver 19. storočia /
- V. etapa , eklekticismus s prvkami secesie / od roku 1907 /
- VI. etapa , radikálna prestavba soc. real. / v roku 1948 – 1960 /
- VII. etapa , údržba a úpravy v interiéroch / posledná tretina 20 st. - r. 2003 /

prvky, sondy a grafické značenia :

- strop
- podlaha
- klenba
- hodnotné architektonické a výtvarné prvky
- S33 sondy a nálezoové situácie
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- ▲ kontrolný blok
- 103 položky

fotozábber :

- 1/15 na vertikálnu konštrukciu
- F/2 na strop
- F/5 na podlahu

REZOPHĽAD A - A'

ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA :	1 : 150
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu:	8.
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Rezpohľad A - A' , slohová analýza		



VÝCHODNÁ FASÁDA

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA:	1 : 150
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 9.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Východná fasáda , stohová analýza		

LEGENDA :

slohová analýza :

- I. etapa , stredovek / 13 - 14. storočie/
- II. etapa , viacero etáp / 15. storočie - 1831 /
- III. etapa , klasicizmus / v roku 1831 /
- IV. etapa , historizmus / záver 19. storočia /
- V. etapa , eklekticismus s prvkami secesie / od roku 1907 /
- VI. etapa , radikálna prestavba soc. real / v roku 1948 - 1960 /
- VII. etapa , údržba a úpravy v interiéroch / posledná tretina 20. st. - r. 2003 /

prvky, sondy a grafické značenia :

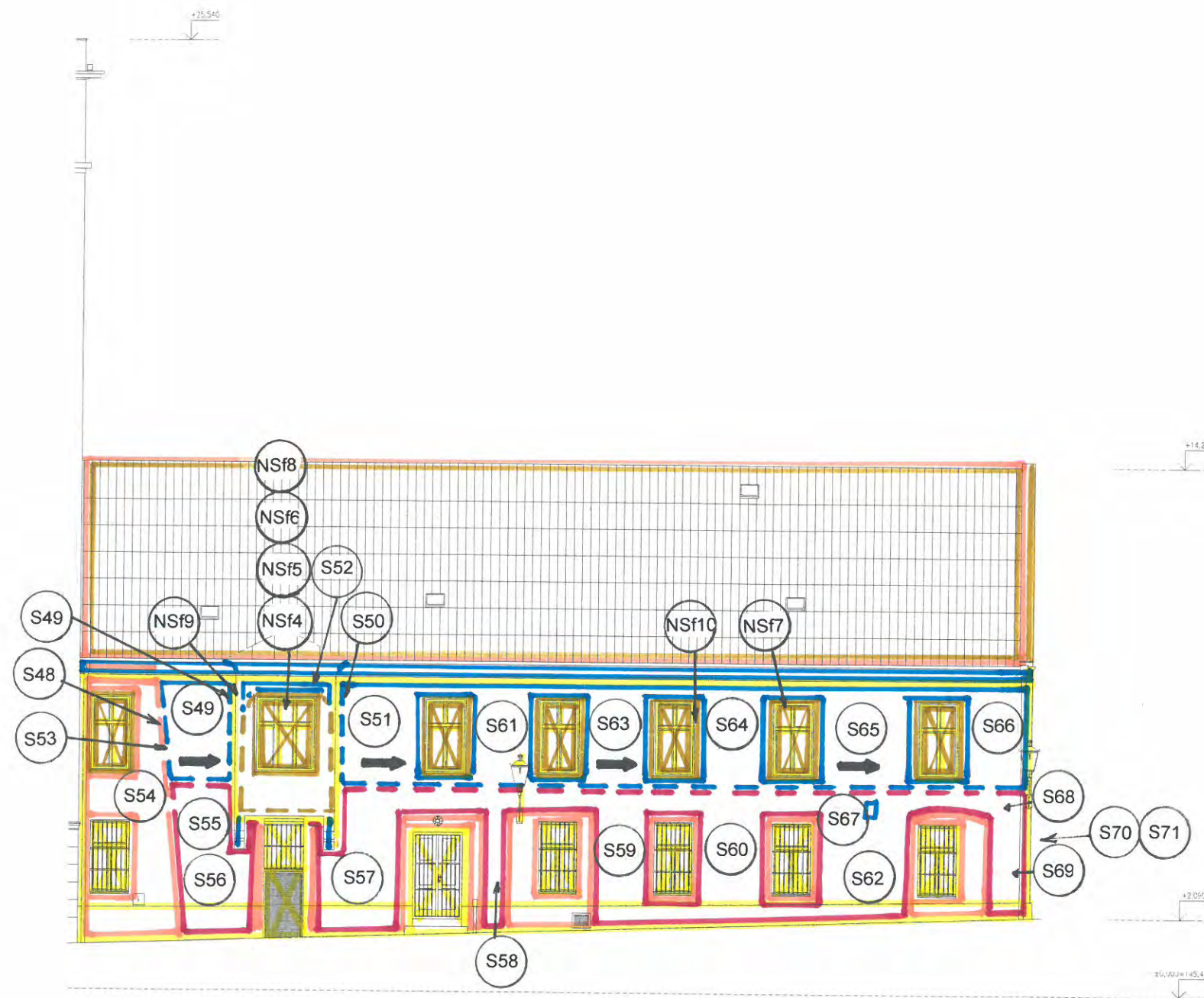
- strop
- podlaha
- klenba
- hodnotné architektonické a výtvarné prvky
- S33 sondy a náleзовé situácie
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- ▲ kontrolný blok
- 103 položky

fotozábber :

- 1/15 na vertikálnu konštrukciu
- $\frac{F}{2}$ na strop
- $\frac{F}{5}$ na podlahu

SEVERNÁ FASÁDA - VÝCHODNÁ ČASŤ

ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA :	1 : 150
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 10.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Severná fasáda – vých. časť, slohová analýza		



SEVERNÁ FASÁDA - ZÁPADNÁ ČASŤ

LEGENDA :

slohová analýza :

- I. etapa , stredovek / 13 - 14 storočie/
- II. etapa , viacero etáp / 15 storočie - 1831 /
- III. etapa , klasicizmus / v roku 1831 /
- IV. etapa , historizmus / záver 19. storočia /
- V. etapa , eklektizmus s prvkami secesie / od roku 1907 /
- VI. etapa , radikálna prestavba soc. real / v roku 1948 - 1960 /
- VII. etapa , údržba a úpravy v interiéroch / posledná tretina 20 st. - r. 2003 /

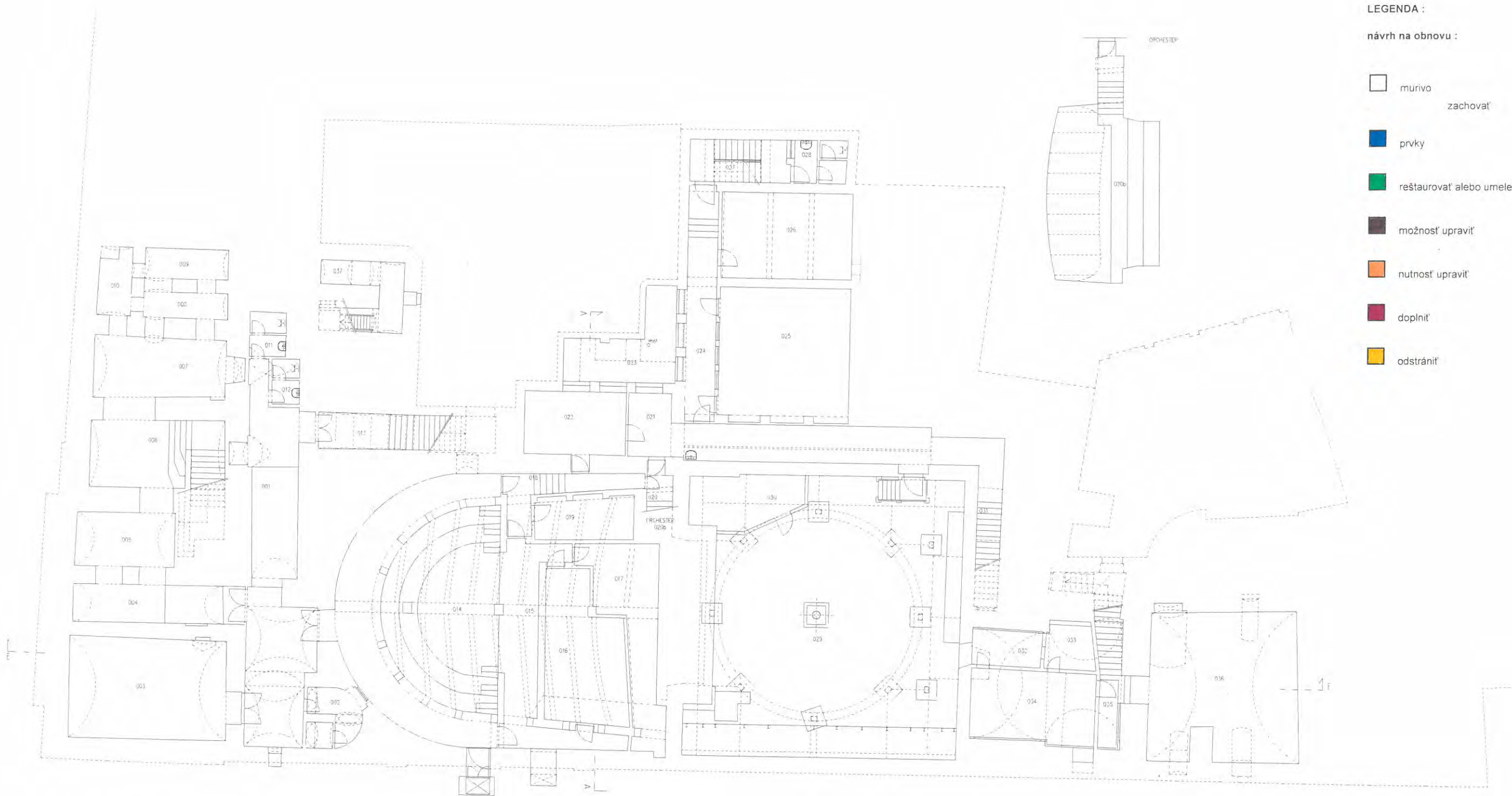
prvky, sondy a grafické značenia :

- strop
- podlaha
- klenba
- hodnotné architektonické a výtvarné prvky
- S33 sondy a nálezové situácie
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- kontrolný blok
- 103 položky

fotozáber :

- na vertikálnu konštrukciu
- na strop
- na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
		MIERKA:	1 : 150
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	č. výkresu: 11.	
ZAMERANIE :	PAMARCH,		
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Severná fasáda – záp. časť, slohová analýza		



LEGENDA :

návrh na obnovu :

- murivo zachovať
- prvky
- reštaurovať alebo umelecko-remeselne obnoviť
- možnosť upraviť
- nutnosť upraviť
- doplniť
- odstrániť

ostatné značenia :

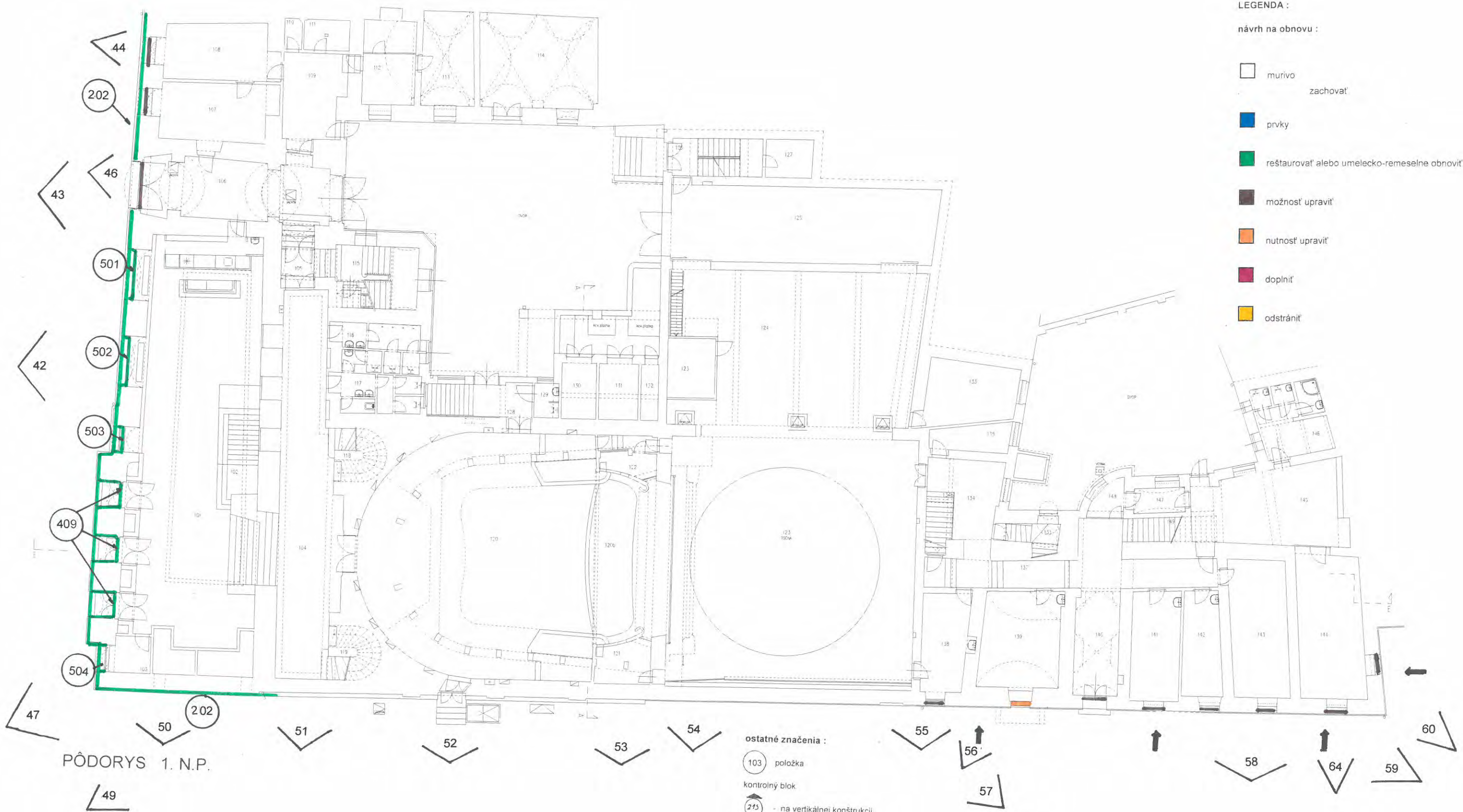
- 103 položka
- 213 kontrolný blok
- 213 - na vertikálnej konštrukcii
- 214 - na horizontálnej konštrukcii
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- 1 1 číslovanie miestnosti

fotozáber :

- 2/15 na vertikálnu konštrukciu
- F/5 na strop
- F/3 na podlahu

PÔDORYS 1. P.P.

ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA :	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 12.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 1. P.P. , návrh na obnovu		

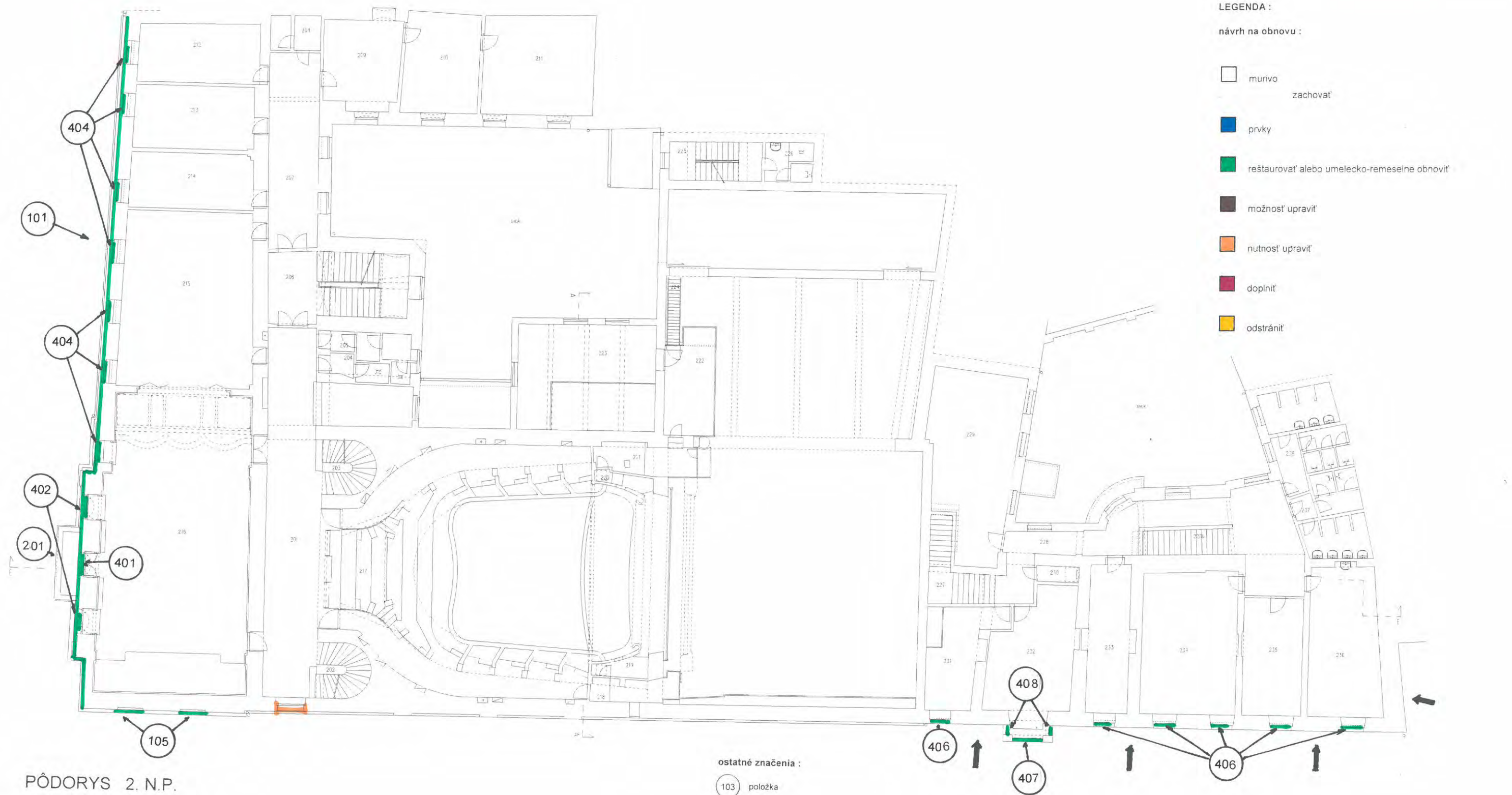


- LEGENDA :
- návrh na obnovu :
- murivo zachovať
 - prvky
 - reštaurovať alebo umelecko-remeselne obnoviť
 - možnosť upraviť
 - nutnosť upraviť
 - doplniť
 - odstrániť

- ostatné značenia :
- 103 položka
 - kontrolný blok
 - 215 - na vertikálnej konštrukcii
 - 216 - na horizontálnej konštrukcii
 - potreba ďalšieho výskumu
 - potreba reštaurátorského výskumu
 - 1 1 číslovanie miestností

- fotozáber :
- 1/15 na vertikálnu konštrukciu
 - 1/2 na strop
 - 1/3 na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA:	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 13.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 1. N.P. , návrh na obnovu		

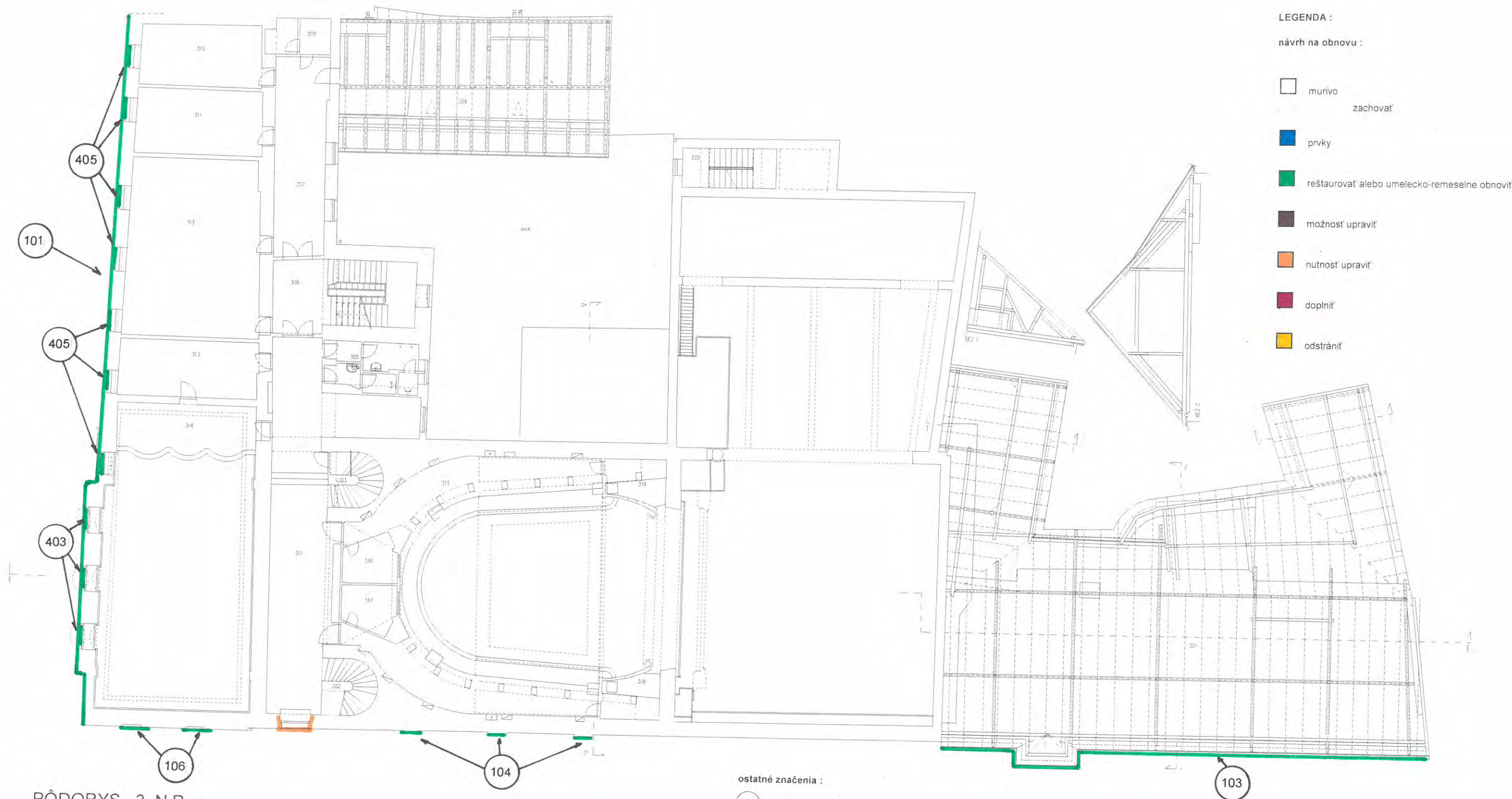


- LEGENDA :
- návrh na obnovu :
- murivo zachovať
 - prvky
 - reštaurovať alebo umelecko-remeselne obnoviť
 - možnosť upraviť
 - nutnosť upraviť
 - doplniť
 - odstrániť

- ostatné značenia :
- 103 položka
 - kontrolný blok
 - 215 - na vertikálnej konštrukcii
 - 219 - na horizontálnej konštrukcii
 - potreba ďalšieho výskumu
 - potreba reštaurátorského výskumu
 - 1 1 číslovanie miestností

- fotózaber :
- $\frac{1}{15}$ na vertikálnu konštrukciu
 - $\frac{1}{2}$ na strop
 - $\frac{1}{3}$ na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA:	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 14.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 2. N.P. , návrh na obnovu		



PÔDORYS 3. N.P.

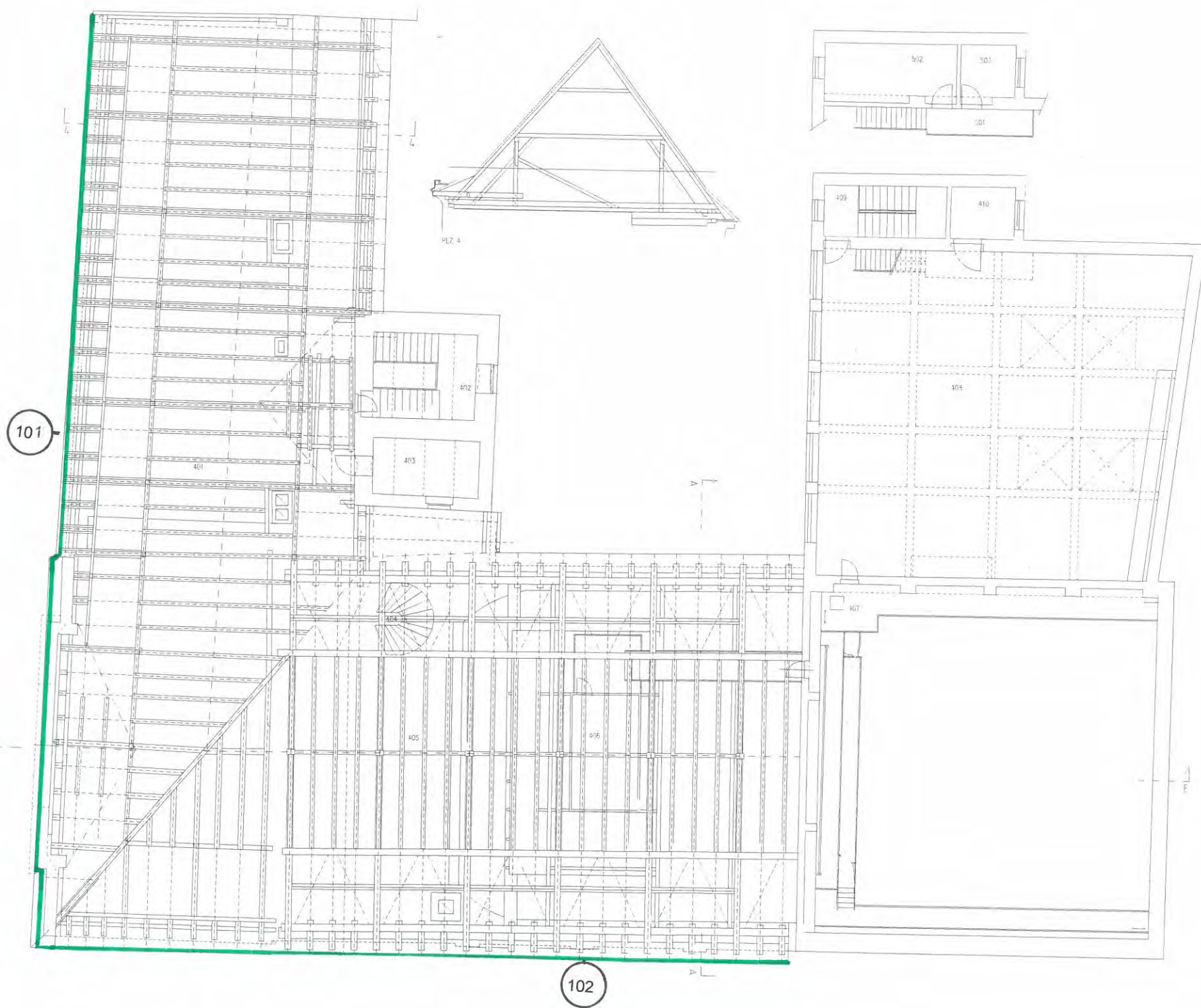
ostatné značenia :

- 103 položka
 kontrolný blok
 213 - na vertikálnej konštrukcii
 214 - na horizontálnej konštrukcii
 → potreba ďalšieho výskumu
 ⇨ potreba reštaurátorského výskumu
 1 1 číslovanie miestnosti

fotózaber :

- 2/15 na vertikálnu konštrukciu
 2/2 na strop
 2/3 na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA:	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 15.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 3. N.P. , návrh na obnovu		



PÔDORYS 4. N.P.

LEGENDA :

návrh na obnovu :

- murivo
- zachovať
- prvky
- reštaurovať alebo umelecko-remeselne obnoviť
- možnosť upraviť
- nutnosť upraviť
- doplniť
- odstrániť

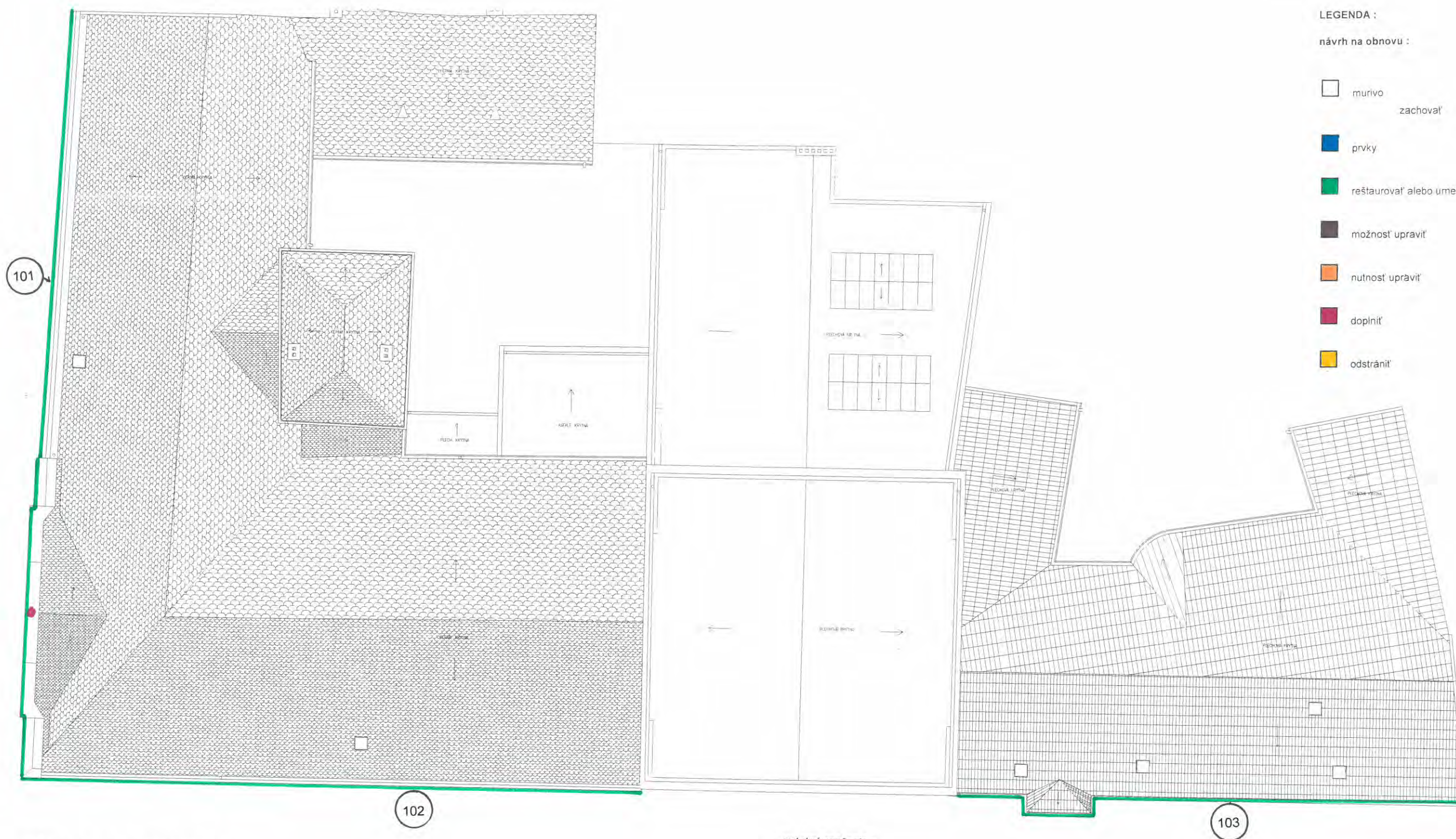
ostatné značenia :

- 103 položka
- kontrolný blok
- 215 - na vertikálnej konštrukcii
- 219 - na horizontálnej konštrukcii
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- 1-1 číslovanie miestností

fotozáber :

- na vertikálnu konštrukciu
- na strop
- na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA:	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu: 16.	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys 4. N.P. , návrh na obnovu		



LEGENDA :

návrh na obnovu :

- murivo
- zachovať
- prvky
- reštaurovať alebo umelecko-remeselne obnoviť
- možnosť upraviť
- nutnosť upraviť
- doplniť
- odstrániť

ostatné značenia :

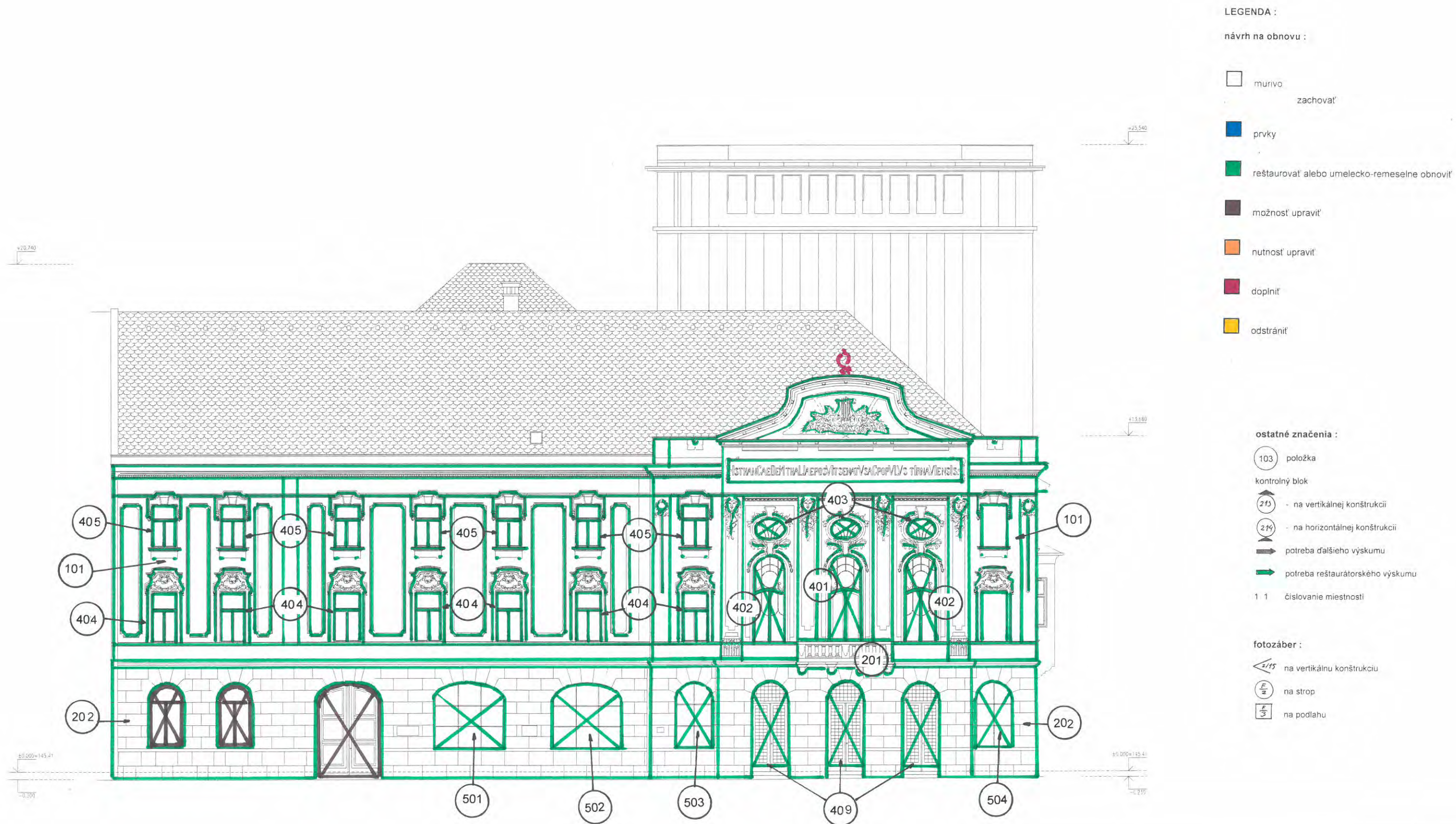
- 103 položka
- 215 kontrolný blok
- 219 - na vertikálnej konštrukcii
- 219 - na horizontálnej konštrukcii
- 219 potreba ďalšieho výskumu
- 219 potreba reštaurátorského výskumu
- 219 číslovanie miestností

fotózaber :

- 215 na vertikálnu konštrukciu
- 219 na strop
- 219 na podlahu

PÔDORYS STRECHY

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA:	1 : 200
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu:	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Pôdorys strechy , návrh na obnovu	17.	



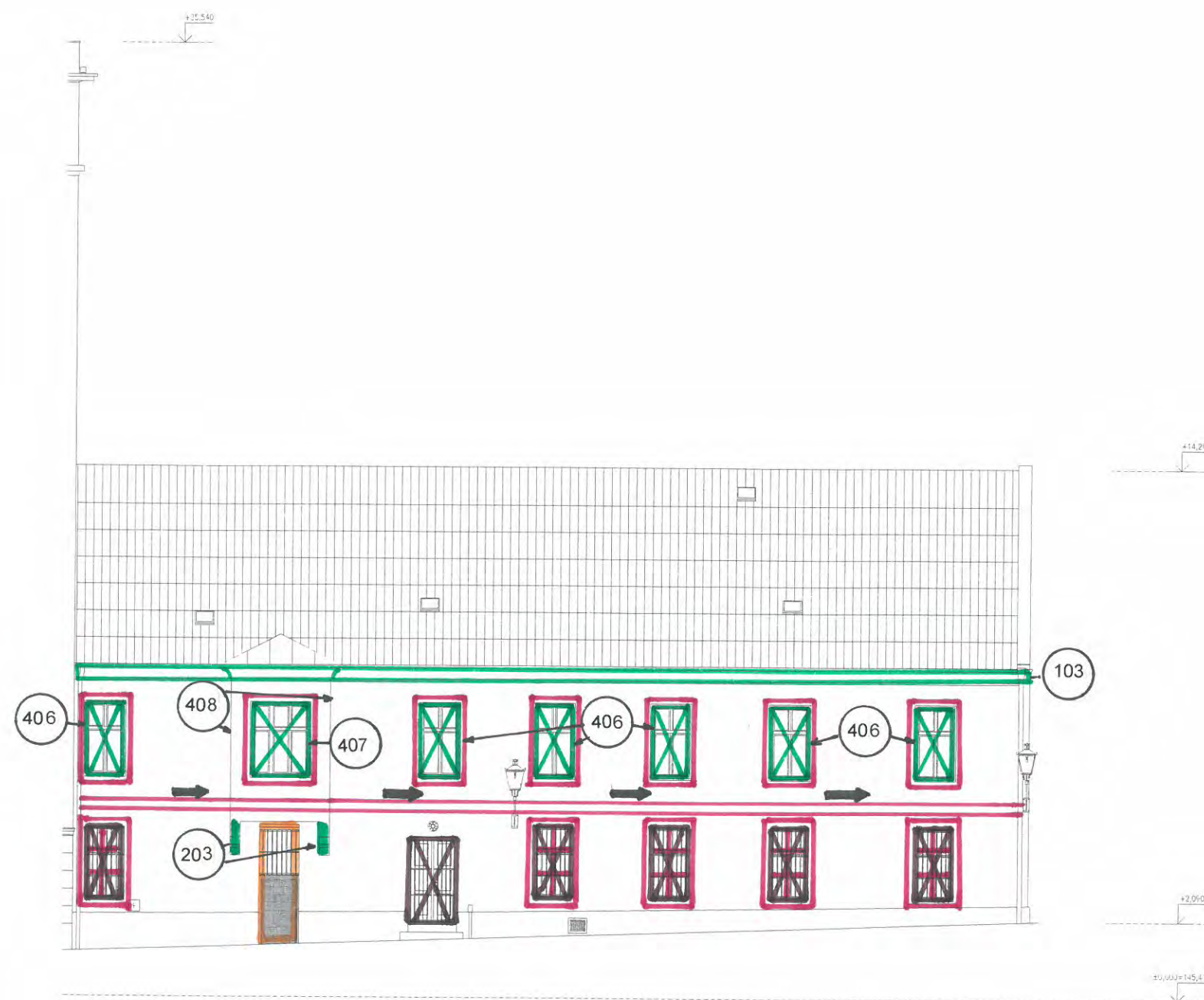
VÝCHODNÁ FASÁDA

ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	MIERKA :	1 : 150
ZAMERANIE :	PAMARCH,	č. výkresu:	
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Východná fasáda, návrh na obnovu	19.	



SEVERNÁ FASÁDA - VÝCHODNÁ ČASŤ

ODB.GARANT :	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
		MIERKA :	1 : 150
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	č. výkresu:	
ZAMERANIE :	PAMARCH,		
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Severná fasáda – vých. časť, návrh na obnovu	20.	



SEVERNÁ FASÁDA - ZÁPADNÁ ČASŤ

LEGENDA :

návrh na obnovu :

- murivo
- zachovať
- prvky
- reštaurovať alebo umelecko-remeselné obnoviť
- možnosť upraviť
- nutnosť upraviť
- doplniť
- odstrániť

ostatné značenia :

- 103 položka
- kontrolný blok
- 213 - na vertikálnej konštrukcii
- 214 - na horizontálnej konštrukcii
- potreba ďalšieho výskumu
- potreba reštaurátorského výskumu
- 1 1 číslovanie miestností

fotozáber :

- na vertikálnu konštrukciu
- na strop
- na podlahu

ODB.GARANT:	Doc. Mgr. Ing. arch. Andrej Botek, PhD.	DÁTUM :	03/ 2017
		MIERKA:	1 : 150
SPRACOVAL :	Ing. arch. Peter Hudák, PhD.	č. výkresu: 21.	
ZAMERANIE :	PAMARCH,		
INVESTOR :	Divadlo Jána Palárika v Trnave, Trojičné nám. č. 2, Trnava		
NÁZOV :	TRNAVA, Divadlo AH – výskum I. etapa		
OBSAH :	Severná fasáda – záp. časť, návrh na obnovu		